

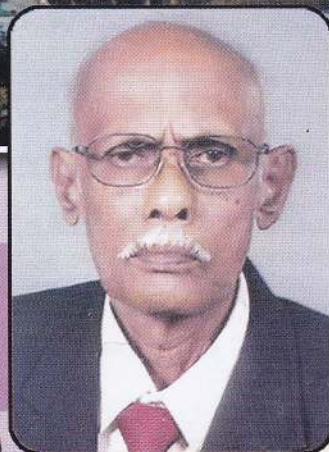
ஸ்ப்ரவர் 2012

ஞானம்

141

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

'அங்கோர்'
உலகப் பெருங்கோயில்

சிறுவர் இலக்கிய கர்த்தா
சிந்தனை ஆக்கச் செம்மல்

பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை

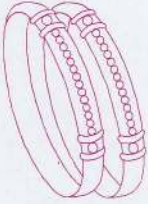
விலை : ரூபா 65/=

தரமான தங்க நகைகளுக்கு...

NAGALINGAMS

Jewellers

**Designers and
Manufacturers of 22KT
Sovereign Gold Quality
Jewellery**

101, Colombo Street, Kandy
Tel : 081 - 2232545

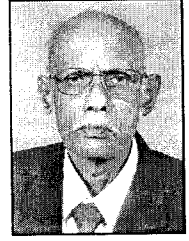
**CENTRAL ESSENCE
SUPPLIERS**

SUPPLIERS TO CONFECTIONERS & BAKERS

**Dealers in all Kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals, Cake Ingredients Etc.**

76 B, Kings Street, Kandy
Tel : 081-2224187, 081-2204480, 081-4471563

சிறுவர் இலக்கிய கர்த்தா சிந்தனை ஆக்கச் செம்மல் பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை

— செ.ஞானராசா —

மன்னார் மாவட்டம் நானாட்டான் பிரதேசத்திற்கு உட்பட்ட முருங்கன் - ஆத்திக்குளி கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் ஓய்வு பெற்ற பாடசாலை அதிபர் திரு. பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை அவர்கள். பிலிப்பு பேதிரூப்பிள்ளைக்கும் மேரிமார்த்தாவுக்கும் செல்வப் புதல்வனாக 27.03.1941இல் அவதரித்தார். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை மன்/மாவிலங்கேணி நோமன் கத்தோலிக்க தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் ஆரம்பித்து அதனைத் தொடர்ந்து மன்/முருங்கன் மகா வித்தியாலயத்திலும் பின்னர் யாழ்ப்பரணமேல்வரா கல்லூரி, யாழ்ப்பத்திரிசியார் கல்லூரி என்பற்றில் கற்று வெளியேறினார்.

1968ஆம் ஆண்டு ஆசிரிய சேவையில் இணைந்து 1974ஆம் ஆண்டு வரை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். 1975ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அதிபராகக் கடமையாற்றி வந்துள்ளார். முதலாந்தர அதிபராக பதவி உயர்வு பெற்று 27.03.2001இல் தமது அறுபதாவது வயதில் ஓய்வு பெற்றார்.

கலைத்துறையில் சிறுவர் இலக்கியம், கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல், நாட்பார் பாடல்கள் போன்ற படைப்புகள் செய்துள்ளார். திருகோணமலை இலக்கிய ஒன்றியம் வெளியிட்ட சமூகத்தவர்களின் சிறுகதைகள் என்னும் கதைத் தொகுப்புகளில் இவரது மூன்று சிறுகதைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான 'ஓலை', 'மல்லிகை', ஞானம், விளக்கு, சொங்கதீர் போன்ற சஞ்சிகைகளில் இவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இதுவரை 25இற்கு மேற்பட்ட சிறுவர் இலக்கிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். தெகிவளை களப்போவிலவில் அமைந்துள்ள காயத்திரி பதிப்பகம் இவரது பெரும்பாலான நூல்களை முன்னெடுத்துப் பதிப்பித்துள்ளது. இவரது நூல்களாக

- 1) பாடி மகிழ்வோம்
- 2) பாடிப் பயன் பெறுவோம்
- 3) பாட்டுப்பாடி ஆடுவோம்
- 4) கிராமத்தின் இதயம்
- 5) சிறுவர் சிந்தனை விருந்து (கதைகள்)
- 6) பாடல் சொல்லும் கதைகள்
- 7) சிறுவர் கதம்பமாலை
- 8) வரலாற்றில் தடம்பதித்தவர்கள்
- 9) பாடலும் சூழலும் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

இவை தவிர 1) கட்டுரை எழுதுவது எப்படி? 2) கதைக்கொத்து 3) சிறுவர் நாடகங்கள் 4) கட்டுரைக்கனி 5) கட்டுரைச் சுருக்கம் என்பனவும் பிறவும் விளங்குகின்றன. அத்துடன் தமிழ், கணிதம், சுற்றாடல் சார்ந்த செயற்பாடுகள் என்னும் பாடப் பயிற்சிப் புத்தகங்களும் எழுதியுள்ளார்.

தற்போது இலங்கை வானொலி தேசிய சேவையில் வியாழக்கிழமை இரவு 10.00 மணிக்கு இடம்பெறும் "கவிதைக் கலசம்" நிகழ்ச்சியில் இவரது கவிதைகள் தொடர்ச்சியாக ஒலிபரப்பாகி வருகின்றன. இந்நிகழ்வு 2004ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரை தொடர்ந்த

வண்ணமுள்ளது. சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான வடமாகாண ஆளுநர் விருதை 2008இல் பெற்றுக் கொண்டார். 2010இல் மன்னாரில் நடைபெற்ற தமிழ்ச்செம்மொழி மாநாட்டின் 3ம் நாளில் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளிக் கௌரவ விருந்தினராக கௌரவிக்கப் பட்டு விருதும் வழங்கப்பட்டது. "கவிதைக் கலசம்" நிகழ்ச்சியில் இதுவரை நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இவரது கவிதைகள் ஒலிபரப்பாகியுள்ளன.

இவரது மனைவி பேபி சரோஜா இலங்கை வானொலி தேசிய ஒலிபரப்புச் சேவையில் 1975/76 காலப்பகுதியில் கர்நாடக இசைக்கலைஞராகப் பாடி வந்துள்ளார். தற்போது பேபி சரோஜா அவர்கள் மன்னார் இந்து சமய கலாசார மன்றத்தால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பண்ணிசை வகுப்புகளில் கற்பித்து வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மூன்று பெண்களும் ஒரு ஆணுமாக இவருக்கு நான்கு பிள்ளைகள் உள்ளனர். இவரது மூத்த மகள் திருமதி. அகிலா விஞ்ஞான, ஆசிரியையாக மன்/மாவிலங்கேணி நோ.க.த.க.பாடசாலையில் கடமையாற்றி வருகின்றார். மகன் பொறியியலாளராகக் கொழும்பில் கடமைபுரிகின்றார். ஏனைய இரண்டு மகள்மாரும் நுண்கலை இசைப் பட்டதாரிகளாக விளங்குகின்றனர். மொத்தத் தல் இவரது குடும்பம் கலைத் துறைக்காக தம்மை அர்ப்பணித்துள்ளமையை அறியமுடியகிறது.

திரு. பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை அவர்கள் 1988, 1991ஆம் ஆண்டுகளில் தேசிய கல்வி நிறுவகம் (மகரகம்) ஆரம்பக்கல்வித்துறை வெளியிட்ட ஆண்டு-3 வகுப்புக்கான ஆசிரியர் கைநூலில் தமது குறிப்பிட்ட சிறுவர் பாடல்கள் தெரிவு செய்யப்படுவதற்குரிய தகுதியைப் பெற்றுள்ளார். எங்கள் தோட்டம், பசு ஆகிய பாடல்கள் சிறந்தவையாக தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆசிரியர் கைநூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஆடம்பரமற்ற அமைதியான வாழ்க்கை வாழ்ந்து வரும் பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை அவர்களின் கடந்த கால வாழ்க்கை தென்றலும் புயலுமாக மாறி மாறி அமைந்துள்ளன. கசப்பான அனுபவங்களையும் கருத்தொருமைப்பாட்டால் இனிப்பாக்கிக் கொண்டார். இவரது இளமைக்கால கல்விச் சேவை அதிகஷ்டப் பிரதேசப் பாடசாலைகளிலே இடம்பெற்றது. பிற்காலத்தில் தமது திறமையால் கஷ்டங்களுையே அதிர்ஷ்டமாகக் கி வாழும்புழக்கிக் கொண்டார். சிறந்த நகைச்சுவைப் பேச்சாளர், சமூகத்தின் சகல மட்டத்தினரையும் மதிக்கும் பண்பாளர், தனது திறமையில் தற்பெருமை கொள்ளாதவர். இவர் 2008ஆம் ஆண்டு பக்கவாத நோயால் டீக்கப்பட்டதன் பின்னர் எழுதுவது மிகவும் சிரமமாக உள்ளதாக இருப்பதாய்க் கூறுகிறார். ஆயினும் இன்றுவரை எழுதுவதை நிறுத்திவிடவில்லை. வாசிப்பதிலும் எழுதுவதிலும் ஆர்வமுடைய இவரது முயற்சிகள் மென்மேலும் தொடர வேண்டுமென "ஞானம்" ஊடாக இவரை வாழ்த்துகின்றேன்.

பொள்ளாம்பி இரவுகள்

அமரர் செம்பியன் செல்வன்
(ஆ. கிராமநோயால்)
ஞாயகார்த்திச் சிறுகதைப் போட்டி 2011ல்
முன்றானது மாசு பெற்று சிறுகதை

நல்லையா சந்திரசேகரன்

மாந்தலையா சேர்ந்த சிறந்தோடலையில் 03-05-1970ல் பிறந்த நல்லையா சந்திரசேகரன் வேலம்மட நகரில் வித்தியாயலத்தில் பதினாறு வயது காலமடபாற்றுகிறார். சிறந்தோடலை சிறந்த மகா வித்தியாலத்தில் சாகாபுலனதாம் கலைய பயின்றவிட்டு மாந்தலைய சாவிராக் அல்லாரியில் உடற்கூறலில் பள்ளித் திவர தனது உச்சிபிடி பயிற்சியை தொடக்கலையதன்வன், ஆசிரியர் கலாசாலையில் பெற்றார்.

சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, பாடலாக்கம் ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் இவர் கரியளாந்தி சிறந்தோடலை நிர்ப்பாகவும் அமைப்புள்ளார். இவர் திவரவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைப் போட்டிகளிலும் ஊன்று பாடலாக்கப் போட்டிகளிலும் கிரைண்டு கல்கதப் போட்டிகளிலும் பரிசிலை பெற்றுள்ளார்.

திவரவைய ஆக்கங்கள் 'பிரசாசம்' திவர 'குறிஞ்சி' 'பேரிலை' நூல், ஆசிரியற்றிடிய கல்கதத்திரை புகலாவன்ம், குற்றுகளால் 'நிகலாசம்' 'ஏறுலாசம்' மத்திய மாளாசா சாதித்திப சிபுல மரர், வீரகோசர், திவர்குரல் ஆசிரியற்றிடியம் வேளியாகிய ளாசா.

"எய்துதல் கோலாசன் தன் வரலாற்றில் பெரிய திருபு ளாசாசைமட மாகும் திவகத்தல் மாந்தலம் அளவுக்கு மாதுக்கும் பெரியாமலை செய்த வந்திரப்பது மகசியமாகவும். தின்றும் கூட கிரைசியமாகவும் உள்வலாவான் திவரவிலே உள்நடு. கல்வி, சான்றம் ஏன் வீரத்திலும் உற்சல்கலர் தொடர், மட நய எத்தலையையோ பேர் உள்நடு."

சிறு வலாசல்கல சிறுமுகம் ளன் பள்ளிக்கல மாத்தல்கலயில் ளர் அசிர்ப்பரால் அடிக்கல அலக்கல வதாற்சில் செல்வியளாது கோட்டு, அலாது அலாசலி ளர் தன் திவகசிய திவகலக திராத்தியாக்கி ளாசாசலவன் சிறு.

பெயருக்கேற்பலே அறு வலாசலவலகே ளுக்கலாசாடு சிறுப்பலன். சிறுநாடுக கலாசாதுலோச சிறுநலவக கலாசப்பலகலன் ளுதலித மலா மகிழ்ச்சியைய பெறுலாரலன். ஆறு போலலே அலாத்தலவகலுக்கல சதோ ளுள்ளாது செல்வ கலாசாசுமூழப்பலன். ஆலாசல் அவன் ளாசாசலக, துறிகலாலைய மட்டுமல் ஆற்றலாப்போல தலையுமல் திவகலகளில் தலாச மாறாது. காட்டாற்று வேலாசல் போல தலாசலாசை மீறி பாடல். ஆலாசல் அலாக்க மட்டுமல் சேலுல் திவகலாது. சல தோல்கலன் ளாசாசுர கலாசல்கலன் ஆற்றலையும். அலாசலயும் கூட அலாசலலோடலுள்ளி பெரும் ஆற்றலலயே ளாசாசுர வந்து விரும்லலலலா?

அப்படியே சிறுலின் சிறு அலாசல்கலன், அலாசலலகலன் அவன் ளாசுமல் கோட்டுத்த தோடல் சிறுநலவ கலா சலாது ளாசலம் போது அலாசலாசை அவன் ளாசாமாகல் மாற்றப்பலகலன். ஆலாசல் சிறு திவகல்கலுக்கல தன் உலாசலாசலது மாற்றில் ளாசாசலது தோல் சிறு தன் உலாசல்கலன் மாந்த மாற்றலாசலயும் செல்வலாசலபலன்.

அறுலின் அடிப்பிற்றல், துலாசலிற்றல் கலாசாதுலாசலம் உற்சலப்பட்டுக் ளாசாசலாசல்கல சிறு உலாசலிற்றல் ளுத திவகசியம் உள்நடு சித்தோல அலாசலுக்கல வல்கலப்பலயம். பங்க ளலமலய ளுது நல்ல கூட்டல் உலாசல. சிறுலின் அடிப்பிற்றல், துலாசலிற்றல் அவலுள்ளுள் கலாசாதுலாசலம் உற்சலப்பட்டுக் ளாசாசலாசல்கல சிறு உலாசலலகலுக்கல. தன் மாசலலாசலப் பற்றிய திவரலலயலாசல சிறுதல்கலப்பிள்ளு ளாசாசலலகலுக்கலம் அலாசல ளுத கலாலயம் திவகல்கலது. சிறுலிக்குத்து தன் மக்கல் துற திவகலயலாசல விரும்லலுக்கல அப்போது துக்கல் கூட்டல் யே சிறுநாசலன் ளாசலபதே சிறுலின் வலம்லுள்ள வெதப்படல்.

அப்போதும் அவலிடம் நிதலாசலாசல நிதலாசலப்பலாசலவ திவகல்கலம் அலாசலாசல. அவலின் உலாசலலயலாசல உலாசலலு புர்வமலாசல ளோடலகல மாற்றலாசலலுக்கல காட்டாற்று வேளாசலாசலலக் ளாசல சலாசலகல்கலர் தெரியுல். திவர அவலுக்கலம் தன்லலலலே புர்வல்.

தோட்டச் சூழல் ஒன்றில்... அடக்கு முறைகளுக்கு அடிபணிந்துபோய் இருக்கும் நிலையில். மனித வாழ்க்கைக்கான சுவாத்தியங்கள் எல்லாம் சுரண்டப்படும் நிலையில்; என்றுமே எப்படியும் மீளமுடியாதவாறு எட்டடிக்குள் கொத்தடிமைகளாய் குறுகிப்போய் இருக்கும் போது எப்படி குமுறி எழு முடியும்? கும்பிடு போட்டே பழகியவர்களுக்கு... ஆனால் மீறிய சிலரில் இருந்த மிடுக்கும், துடுக்கும் அவர்களை மேன்மைபடுத்தியது. எல்லோரையும் மீட்சிக்க முடியாமலும் போய்விட்டது.

ஆறுவும், மீளத்துடிக்கும்... மீட்சிக்கவும் துடிக்கும் ஒரு மின்னல் கீற்று.

தோட்டச் சூழலில், தோட்டச் சூழலுக்கு அப்பாற்பட்டு எதனையும் சிந்திக்கும் மனோபவம் மருந்துக்கும் இல்லாததை எண்ணி மனம் நொந்து போய்விடுவான் ஆறு. தோட்டக் கட்டுமானம் எப்படி ஆங்கிலேய அடக்கு முறையாய் மீள முடியாத வாறு அமைக்கப்பட்டு உள்ளதோ... அதே போன்றே அங்கு வாழும் மனிதர்களின் மனோபாவமும் மாறிவிடாத வாறு மறியல் செய்யப்பட்டிருள்ளதை உணர்ந்து உள்ளார்க்குள் குமுறிக் கொதிக்கும் ஆறுவின் மனம். அப்போதெல்லாம்... அவன் வீரபாண்டியன் கட்டவாழ்ந்த தனக்குள் உருவகித்துக் கொள்வான். வீரபாண்டியனாய் வீரவசனம் பேசி முளைத்து வரும் அரும்பு மீசையை முறுக்கிக் கொள்வான். வாளை ஒரு தடவை எடுத்து விசிறிவிட்டு செருகிக் கொள்வான் கற்பனையிலும், நிஜத்திலும்.

நிலைக் கண்ணாடி முன் நின்று தன் முகபாவத்தை ஒரு தடவை மீட்டுக் கொள்வான். அங்கே அழுக்குத் தோய்ந்து போயிருக்கும் வெளிர் என்ற கண்ணாடி. அதனுள் அழுக்காய் தெரிவான் ஆறு ஆவேசத்தோடு. ஆனாலும்... அவன் கண்ணுக்கு தெரிவதெல்லாம் அழுக்குப் படிந்த தனக்கெதிரான எதிராளி. அவனோடு முறைத்துப் பார்த்து பேசிக் கொள்வான். முட்டி மோதிக் கொள்வான்.

சற்று நேரத்தின் பின்...

ஆறுதலைடைந்து... அமைதிகொள்வான்.

பின் ஆவேசப்பட்டு... கோபாவேசப்பட்டு...

மக்களின் துயர்களை கண்ணாடிக்குள் இருக்கும் அழுக்குப் படிந்த உருவத்துக்கு எடுத்துரைப்பான். நியாயம் கேட்பான்.

எப்படி நியாயம் கிடைக்கும்?

தான் மட்டுமே பேசி களைப்பு வரும் போது...

கண்ணாடிக்குள் இருப்பது தான் தான் என்பதை மறந்து எதிரியாய் எண்ணி கணை தொடுப்பான். வாளை உருகி (வெட்டும்போது) சிரிப்போடு நிறுத்திக் கொள்வான்.

பின்...

ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கி விடுவான்.

இந்தப் பழக்கமே அவனை பாடசாலையிலும்...

தோட்டத்திலும்... நகரத்திலும் உண்மை வீரபாண்டியனாகவே வலம்வர வைத்தது. வீரபாண்டியன் ஆறு என்றால் தெரியாதவர்கள் இருக்க முடியாதளவு பிரபல்யம் ஆனான். பாடசாலைக் காலங்களில் நடிப்பு மேதையாய் மேடையில் வலம் வந்தான். வீரனைப் போன்ற அவனது உடல்வாகும், மீசையும் அவனை உண்மை வீரபாண்டியனையே முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது.

அது மாத்திரமன்றி ஆறுவின் அறிவு வளர்ச்சி வேகமும், அத்தமும் அவனை மேலும் அழகானாக்கியது. இதற்கு அவனது ஆசானின் அறிவுரையும், அத்திவாரமும் எப்போதும் அணி சேர்ப்பதாய் அமைந்திருந்தது. அத்தோடு அவனுக்கு பெரும் படை சேர்த்ததாய் இருந்து வந்தது. ஆறுவின் தோட்டம் மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டது. இரண்டில்

தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள். ஒன்றில் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை தோட்டப் பாடசாலை. ஒரே ஒரு ஆசிரியர் எல்லாவற்றுக்கும். சிறிய கட்டடம். எண்பது பிள்ளைகள் வரை. எப்படித்தான் படிப்பார்களோ தெரியவில்லை...?

ஆறு ஆறாம் வகுப்பு படிப்பதற்காய் நகரம் போனபோதே பாடசாலை எப்படி இருக்கும் என்பதை தெரிந்து கொண்டான். வாழ்க்கையில் படிப்பது என்பதை புரிந்து கொண்டான். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக வாழ்க்கையில் புதிய பயணத்தை புடம்போட புதுவழி ஒன்றை தேடிக்கொண்டான். அன்று தான் புது மனிதனாய் புறப்பட ஒரு புத்துணர்வு பெற்றான்.

தோட்டப் பாடசாலையில் படித்ததையும், நகரப் பாடசாலையில் படித்ததையும், எண்ணி திகைத்துப் போனான். அப்படி என்றால் உயர் படிப்பு எல்லாம் எப்படி

இப்ப போல அப்ப கையில் தொலைபேசி தொலைக்காட்சிப் பெட்டி ஒன்றுமில்லை. கடிதமும் தந்தியும் தான். அதையும் மீறினால் ஒபிசில் இருந்து டெலிபோன். இல்லாவிட்டால் பத்தரவு கடையிலிருந்து டெலிபோன். மாதா மாதம் இருபதாம் தேதி பத்து மணிக்கு பத்தரவு கடைக்கு டெலிபோன் வரும். ஆறுவுடன் பேசுவார் ஆறுவின் அண்ணன். ஒரு நாள் பேசும் போது ஆறுவே கலியாணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய சொல்லி விட்டான்.. பெண் எங்கே பார்ப்பது. சின்ன துரையல்லவா...?

ஆறுவின் அந்தஸ்துக்கு தோட்டத்தில் எங்கே எப்படி பெண் பார்ப்பது...? என்கு தேடியும் கிடைக்கவில்லை. ஆறுவின் அம்மா அதை நினைத்து நினைத்தே போய்விட்டார்.

இரண்டு, மூன்று வருடங்களுக்குப் பின் எப்படியோ ஒரு பெண் கிடைத்து விட்டாள். தோல் மட்டும் தான் வெள்ளை என்று கொஞ்சக் காலம் போகவே தெரிந்தது. எப்படியும் அவளும் சின்ன துரைசாணி தானே. அவளும் எப்போதுமே எதிர்பார்த்திராத பதவிதானே சம்பளம் இல்லாமல். ஆனாலும்... அதிகாரத்தால் கௌரவத்தால் பெரிய பதவிதானே.

பசி வந்தால் பத்தும் பறந்துப்போம் என்பது போல பதவி வந்ததால் அவளுக்கு எல்லாமே போய்விட்டது. ஆறுவின் குடும்பத்தை மட்டும் மல்ல அவளது குடும்பத்தையும் மறந்தே போய்விட்டாள்.

அவள் மட்டுமல்ல... ஆறுவும் தான்.

அத்திவாரத்தையே மறந்தவர்கள் ஆனார்கள்.

அவளின் தாய் இறந்த போது கூட எல்லாம் முடிந்து ஒரு கிழமைக்கு பின் போய் வந்தார்கள் யாரையோ போல.

அது போலவே ஆறுவின் தகப்பன் இறந்ததற்கும் இருவருமே போகவில்லை. ஆறு மட்டும் ஒரு கிழமைக்குப் பின் தனியாய் அப்பாவிற்கு அஞ்சலி செலுத்த போனான். தோட்டமே மந்திரி வாறதை வரவேற்பது போல வரிசையில் நின்று பார்த்தார்கள்.

அவன் வளர்ந்த தோட்டம். சுருண்டு படுத்திருந்த லயன். ஓடியாடி விளையாடிய லயத்துக்கோடிகள் எல்லாமே எல்லாமே மனக்கண்முன் வந்து போயின. ஒருவாறு சுதாகரித்துக் கொண்டான். அவனை ஒத்த அவனது செட்டுகள் அவனை கிழடுகளாய் இருந்து பார்ப்பது போல வறுமையாலும், உழைப்பாலும் உரு மாறிப் போயிருந்தார்கள்.

அன்று அவன் அடங்கிப் போக காரணமாய் இருந்த அருளாந்து அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். மணக்காத மல்லிகை போல. அவன் மனம் சுரீர் என்றது துயரத்தின் மத்தியிலும். அவளால் தானே ஆறு இன்று சின்னதுரை ஆகி இருக்கிறான். அவன் மட்டும் இன்றும் தோட்டத் தொழிலாளியாய்...

அவன் லயக்காம்பராவுக்குள் நுழைகிறான். குப்பிலாம்பு வெளிச்சத்திலும். விளக்கு வெளிச்சத்திலும் அப்பாவின் சீதேவி சுவரில் சில முளைகளுடன் நீட்டிக் கொண்டிருந்தது அவனை வரவேற்க. அருகில் சிறிய பேணியில் தண்ணீரும் வெற்றிலையும.

ஒப்பாரி வைக்கிறார்கள். ஆறுவும் கண்களை துடைத்துக் கொள்கிறான். ஒப்பாரி ஓய்வதற்கு நீண்ட நேரம் எடுத்தது. அதுவரையும் அந்த குப்பி லாம்பு வெளிச்சத்தில் ஆறு அடையாளம் தெரியாமலே இருந்தான்.

உஸ்... உஸ் என பெட்ரோல்மெக்ஸ் நிறைந்த வெளிச்சத்துடன் வர மற்றவர்களிலிருந்து ஆறு மட்டும் வித்தியாசமானவனாய் வேறுபட்டு தெரிந்தான். கொழுக்கொழுத்த உடம்புடன்.

சிறிது நேர அமைதி.

ஆறு பாயிலிருந்து எழும்பி காலைத் தடவியவாறு வெளியே செல்ல அங்கு ஆண்கள் கூட்டம் மீண்டும் ஒரு செத்த வீட்டைப் போல் இருந்தது. 'உஸ்... உஸ் பெட்ரோல்மெக்ஸ் மீண்டும் வெளியே வர வாசலில் நிற்கிறவர்களின் எல்லா முகங்களும் நன்றாக தெரிகின்றன.

ஒரு பெரியவர் தம்பி என்னங்க அம்மா வரல்ல... என்று இழுத்தார்.

அதற்கு ஆறு "அம்மா... பிள்ளைகள் இங்கு வந்து இருக்க கஷ்டம்தானே. லைட் இல்ல. வெளிய்தெருவ போறதுனா என்ன செய்யிறது. அதனால் தான் கூட்டி வரல்ல" என்றான்.

பெட்ரோல் மெக்ஸ் வெளிச்சத்தில் வெளிநாட்டு என்.ஜி.ஓ. ஒன்றின் பெயர்கள் எழுதப்பட்ட மலசல கூடம் ஒன்று ஆறுவின் கண்களில் பட அவன் மனம் சந்தோசத்தால் நிறைந்து போனது. அதனை நோக்கி மெல்ல அடியெடுத்து வைக்கிறான். அந்த அமாவசை இரவும் அவனுக்கு பெளர்ணமி இரவாய் கண்களுக்குப்பட்டது.

(முற்றும்)

உளமை உணர்வுகள்

கல்வயல் வே.குமாரசாமி -

அழகுரல்கள் கண்ணீரில் இரவிரவாய் ஏங்கி அழகுரல்கள் எச்சம் கரும்பனையில் காவோலை காற்றோடு காற்றாய் கனகதைகள் கண்ணீருள் கண்ணீரீக் கவலை பல சொன்னபடி சாவோடும் வாழ்வோடும் சங்கமிச்சு வாழுகிற சீவியத்தைப் பற்றியே கீழே அடிப்பனையில் நைலோன் கயிற்றில் கட்டிவிட்ட நாம்பன்கள் நாணயமும் குத்தி நலம் போட்டுக் குறிசுட்டு மேய்பர் செயலுக்குத் தாய்ப் பசுக்கள் என்ன செய்யும்

கி.பி. 1110 (கம்போடியா)

“வாகுங்கள் ஸ்தபதியாரே, உங்களைத்தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.”

மன்னன் இரண்டாம் சூரியவர்மன் எழுந்து நின்று வேதியரும், ஜோதிடரும், கட்டடக்கலை ஸ்தபதியுமான (சிற்சி) பண்டிதர் திவாகரரை வரவேற்றான். [03-04]

மன்னர் எழுந்ததைத் தொடர்ந்து சபையிலுள்ள அனைவரும் எழுந்து நின்றனர். அந்த வரவேற்பு திவாகரின் அறிவையும் மதிப்பையும் பறை சாற்றியது. அரச சபையின் நடுவே வந்த பண்டிதர் திவாகர், மன்னனை வணங்கினார். மன்னர் அமர்ந்ததும் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனத்தை திவாகர் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டார்.

மன்னன் சபையைக் கலைத்தான். சில மந்திரிகளைத் தவிர அனைவரும் சபையை விட்டு வெளியேறினர். திவாகர் தான் கொண்டுவந்த ‘அங்கோர் வாட்’ இன் உத்தேச வரைபடத்தை மன்னனிடம் கொடுத்தார். சூரியவர்மன் வரைபடத்தை வெகுநேரம் ஆராய்ந்துவிட்டு “ஸ்தபதி, விளக்கிக் கூறுங்கள்” என்றான்.

“மன்னா மேற்கு திசையிலே பிரதான வாயில் அமையும். அகழியின் அகலம் 432 முழம். மேற்கு வாசல் முதலாம் வெளிப்படியிலிருந்து கோயிலின் உள்மதில் தொடக்கப் படிமட்டும் 864 முழமும், மத்திய கோபுர தொடக்கப் படி வரைக்கும் 1296 முழமும் மத்திய கோபுர அச்சு மையம் வரையில் 1728 முழமும் அமையப் பெறும்”

“இந்த எண்கள் எதைக் குறித்து நிற்கின்றன ஸ்தபதியாரே?”

“கால வாய்ப்பாடின்படி நான்கு யுகங்கள் உள்ளன. நாம் தற்பொழுது வாழும் கலியுகம் நான்காவது யுகமாகும். இது 432 ஆயிரம் வருடங்களைக் கொண்டது. முதலாம் யுகம் 1728 ஆயிரம் வருடங்களுடன் கிருதயுகமென்றும், இரண்டாம் யுகம் 1296 ஆயிரம் வருடங்களுடன் திரேதா யுகமென்றும், மூன்றாம் யுகம் 864 ஆயிரம் வருடங்களுடன் துவாபரயுகமென்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த யுகங்களின் வருட எண்ணிக்கைகள்தான் கோவிலின் நிர்ணய அளவுகளாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.”

[03-04]

[அங்கோர் - மேற்புறத்திலிருந்து வெட்டுமுகம்] [1 Cubit = 1 முழம் = அண்ணளவாக 45cm]

“பேஷ், அற்புதம். இங்கு மத்திய கோபுரத்தில் குறித்துள்ள எண்கள் எதைக் குறிக்கின்றன?” மன்னன் மத்திய கோபுரத்தை ஆள்காட்டி விரலால் தொட்டபடி கேட்டான்.

“மத்தியகோபுரத்தின் கிழக்கு மேற்கு அச்சு 189 முழமும் வடக்கு-கிழக்கு அச்சு 176 முழமும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.”

அமர்ந்திருந்த அமைச்சரொருவர் மற்றைய அமைச்சரின் காதில் கிசுகிசுத்தார். “கிழவனுக்கு நன்றாக அறனை பெயர்ந்து விட்டது. கோபுரத்தை சமச்சீராக அமைக்காமல்.... பொறிந்து விழுந்துவிட்ட போகிறது.....”

மன்னன் அமைச்சர்களைப் பார்த்தான். அவர்கள் கிசுகிசுத்தது மன்னனின் காதில் விழுந்திருக்கவில்லை.

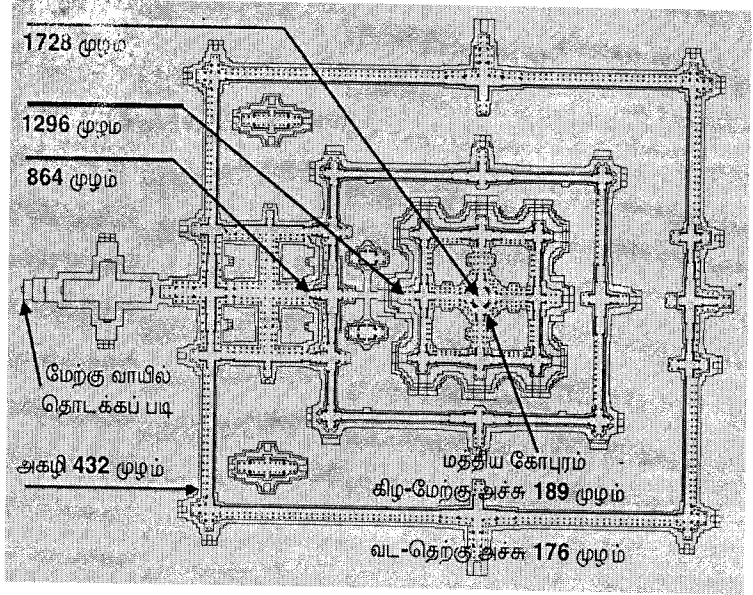
“பார்த்தீர்களா அமைச்சரே, எங்கள் ஸ்தபதியின் புத்திசாலித்தனத்தை. 189ம் 176ம் கூட்டினால் 365. பூமி சூரியனைச் சுற்ற எடுக்கும் காலமான 365 நாட்களை எத்தகை சூசகமாக கோயிலில் குறியிடுகிறார்!” [03-05]

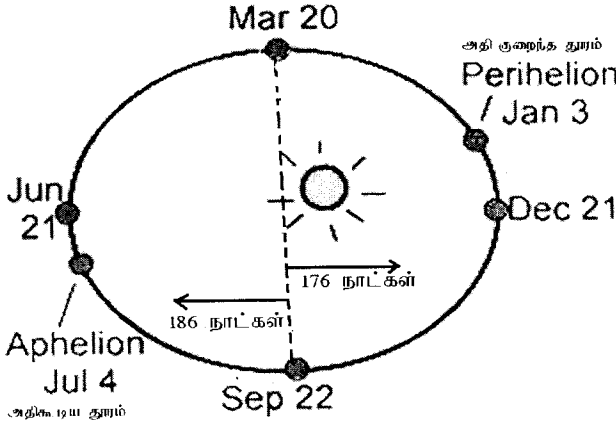
இரு மந்திரிகளும் தம் கபாலங்களை அவசரமாக மேலும் கீழும் ஆமோதிப்பதற்காக அசைத்தனர்.

“ஸ்தபதியாரே ஏன் 189ம் 176ம் ஆக 365 ஐப் பிரித்தீர்கள். அதிலும் ஏதும் மர்மம் உண்டோ?” திவாகரின் ஆழம் தெரிந்த மன்னன் கேட்டான்.

“மன்னா, பூமியானது சூரியனை வட்டப் பாதையில் சுற்றாமல் நீள்வட்டப் பாதையில் சுற்றுகிறது. அதனால் ஒரு தருணம் சூரியனுக்கு அருகிலும் பிறிதொரு தருணம் சூரியனுக்கு தொலைவிலும் செல்கிறது. சூரியனுக்கு அருகாமையில் வரும்காலத்தில் சூரியனின் ஈர்ப்புத்தன்மை அதிகம் பாதிப்பதனால் பூமி விரைவாக நகர்கின்றது. அதேபோன்று தொலைவில் இருக்கும்போது மெதுவாக நகர்கின்றது. இதனால் நீள்வட்டத்தின் ஒருபாதியை 176 நாட்களிலும் மறுபாதியை 189 நாட்களிலும் கடக்கின்றது. அதைத்தான் இந்த மத்திய கோபுரத்தின் அச்சிலே பிரதிபலித்தேன்.”

மன்னனின் கண்கள் கலங்கின. “ஐயா பெரியவரே, இந்த உலகப் பெருங்கோயில் கட்டிமுடியுமட்டும் தாங்கள் உயிர் வாழவேண்டும் என்பது என் பேராசை”

[பூமியின் நீள்வட்டப் பாதை சுழற்சி]

“மன்னா. எனக்கு இப்போது வயது 60. என் ஜாதகத்தின்படி 85ஆவது (கி.பி. 1135) வயதில் நான் இறப்பேன். தாங்கள் கோயிலைக் கட்டத்தொடங்கும் போது (கி.பி. 1113) நான் உயிருடன் இருப்பேன். ஆனால் முடிப்பதற்கு (கி.பி. 1150) பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நான் இறந்துவிடுவேன். ஆனாலும் கவலை வேண்டாம். கோயில் உங்கள் விருப்பப்படியே அமையும்.” என்றார் ஸ்தபதியும் ஜோதிட விற்பன்னருமான பண்டிதர் திவாகர். [03-04]

கி.பி. 2011 - (கம்போடியா)

வயதான தம்பதிகளிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு ‘அங்கோர் வாட்’ கோயிலினுள் நுழைய மேற்கு வாயிலை நோக்கி நகர்ந்தோம்.

என் முன்னால் “ஓங்கி” வியாபித்திருக்கும் உலகப் பெருங்கோயிலான ‘அங்கோர் வாட்’டை ஒரே பார்வையில் அடக்க முயன்று திணறித் தோற்றேன்.

“ஓங்கி” வியாபித்திருக்கும் என்று நான் கூற காரணமிருக்கிறது. பாரதி தன் ‘சின்னஞ் சிறு கிளியே’ கவிதையில் “உச்சி தனை முகந்தால் - கர்வம் ஓங்கி வளருதலே” என்று பாடியுள்ளான். எனக்கென்னவோ இதில் “ஓங்கி” எனும் சொல் வலிந்த செருகலாகவே இருந்து வந்தது. அதென்ன பாரதி “ஓங்கி” என்கிறான், எனப் பல தடவைகள் வேகாத கருத்துகளுடன் பிதற்றி யிருக்கிறேன். நான் என் மகனின் உச்சியை முகர்ந்த தும், என் கர்வம் “ஓங்கி” வளர்ந்தபோதுதான் பாரதியின் “ஓங்கி” எனும் சொல்லை உணர்ந்தேன். இந்தக் கவிதை வரியில் “ஓங்கி” என்ற சொல்லை புரிய முடியாது. உணர மட்டுமே முடியும்.

அவன் மகாகவி.

அவனே மகாகவி!!

பிரமாண்டம், தெய்வீகம், கலைநுட்பம், நுணுக்கம், வானியல், சாத்திரம், கணிதம், ஒழுங்கு, உழைப்பு, தியாகம், இன்னும் என்னென்னவோ எல்லாம் கொண்டு எம்மவர்கள் படைத்த உலகப் பெருங்கோயின் பிரமாண்டம் “ஓங்கி”த்தான் என்முன்னே வியாபித்திருந்தது.

கோயிலின் மேற்கு வாயிற்படியை நெருங்க நெருங்க எனக்குள் ஒருவித பயபக்தி தொற்றிக் கொண்டது. இந்தியா விலுள்ள இராஜராஜன் கட்டிய தஞ்சைப் பெருங்கோயிலிற்கு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நான் சென்றிருந்தபோது, கோயிலின் வாசலில் நான் பார்த்த துவாரபால கரின் சிலை என் மனதில் வந்து சென்றது.

துவாரபாலகர் சிலை அனைத்துக் கோயில்களின் வாயில்களிலும் காணப் படும். தஞ்சையில் பார்த்த துவாரபாலகரின் சிலை மிகவும் விசித்திரமாகப் படைக்கப் பட்டிருந்தது.

ஒரு பாம்பு யானையை விழுங்கு கின்றது. அந்த பாம்பை துவாரபாலகர் மிதித்தவண்ணம் உள்ளார். அவர் ஆள் காட்டிவிரலை ‘கவனம்’ என்பதுபோல் காட்டிக்

கொண்டிருந்தார். யானை பெரியதோர் மிருகம். அதனையே பாம்பு விழுங்குவதென்றால் பாம்பின் பிரமாண்டத்தை எண்ணிப்பாருங்கள். அத்தகைய பெரிய பாம்பை துவாரபாலகராகிய நான் காலில் இலகுவாக மிதித்து அடக்குகின்றேன் என்றால் நான் எத்தகைய பெரிய மனிதன். நான் காவல் காக்கின்றேன் எனும்போது உள்ளிருக்கும் இறைவன் எத்தகைய பெரியவன். ஆகவே ‘கவனமாக உள்ளே செல்’, எனும் செய்தியை சிற்பி அழகாகச் செதுக்கிருந்தான்.

என் மகனை தூக்கியவண்ணம், ‘அங்கோர் வாட்’ வாயிலின் தொடக்கப்படியின் முன்னால் நின்று தயங்கிக் கொண்டிருந்தேன். ‘உலகப் பெருங்கோயில் அங்கோரின் அற்புதங்களை என்னால் சரியாக புரிந்துகொள்வதற்கு, அவற்றை இனங்கண்டு கொள்ளவாவது முடியுமா?’ என்ற பயம் என் மனதில் பரவிக் கொண்டிருந்தது. என் மனதிலே தஞ்சைப் பெரியகோயில் துவாரபாலகரின் ஆட்காட்டி விரல் மட்டும் பெரிதாக வளர்ந்து வளர்ந்து அங்கோரைவிட உயரமாகத் தெரிந்தது!

“அப்பா.... எத்தனை மணிக்குப் பூசை?” எனக் கேட்ட படி, எங்கேயோ பார்த்துகொண்டு வந்த என் மனைவி, என் பின்னால் இடிபட, நிலை தடுமாறி கோயில் படியில் என் காலை வைத்தேன்.

உலகப் பெருங்கோயில் அங்கோரினுள் ஆட்கொள்ளப்பட்டேன்!!

(தொடரும்.....)

- [03-01] - http://en.wikipedia.org/wiki/Angkor_Wat
- [03-02] - http://en.wikipedia.org/wiki/Stephen_Hawking
- [03-03] - http://en.wikipedia.org/wiki/Gregorian_calendar
- [03-04] - Time, Space, and Astronomy in Angkor Wat - August 6, 2001 by Subhash Kak
- [03-05] - Indian Journal of History of Science - 1999 - 34(2) by Subhash Kak

“கலையளின் சிறப்பு” தேக்கி
 கருமடியரம் நெடுவரை வந்த
 உலகமொக சொல்லு முடியாமல்
 உலகமொக நாமும் உறவைவு தேடி
 மண்ணின் மனித நிறுவிகள்
 மகன் மகன் மருமக்கவென
 எண்ணவென கூட்டி ம உள்வள
 கிராமபலனம் தேடுகின்றேன்
 தேடுகின்றேன்.”

“அகதி முகாம் ஒன்றை
 அரவணைத்து வளர்ந்து வந்தோம்
 திகழ் நாளும் அழகுத்தால்
 சீரறிந்த சீவகந்த விடயோம்
 மண்கட்டி விடுவதை போல
 மலை ஓட்ட மார்த்தத்தால்
 வெண்கட்டி தேய்தல் போல
 விவரந்தே துணைந்தும் விட்டுளாம்”

“ஒரு பாயில் படுத்துறங்கி
 ஒன்றாக உணை நாய
 சூடு நீட்டி சீற்றத்தால்
 சொல்ல வெறக்கு ஆளானோம்
 தீரு நாமள காணவென
 திவ்வளாய் காத்தும் கீட்டு
 பெரு நாளும் போய் துணைத்து
 பெரும் தயரம் வந்ததென்று”

“முற்றத்தில பந்தலிட்டு நாமும்
 முழுவாழை தோரணம் நாட்டி
 சுற்றத்திற் பழுவந்து ஒருக
 சுயம்பரம் வைக்கலங்கமன எண்ணிய
 வற்றாது ஆசைநிலை மணர்
 நாட்டி எடுப்பதை எப்படி
 முட்டிய ஒருக மறுப்பதை
 முழுமனத்தால் ஒருக முடியுமா?”

“உறவைத்தேடி தேடி நாம்
 உறங்காது கண் விழித்து”

“உறவைத்தேடி”

“உற்றுப் உறவினவரை துறந்தோம்
 உறியை சொல்லும் பரம்பரையை
 பெறுவாரா நாமே பிள்ளைகளை
 பேரடின்னாள்களை எப்பதும் சொழுவங்களான
 முயற்சிகள் எவத்தே முகம்
 மூடி மறைத்தல் போல
 பெற்ற வயிறெழிய பேடிகளாய்
 தேடுகின்றோம் தேடுகின்றோம்”.

சீ.என். துரைராஜா - திருகோணமலை
 பரவகவாய் நாம் பழந்தே
 பல்வேலம் சுற்றி வந்தோம்
 உறவானும் கிணம் கிணை
 உறியைமாளும் பெருமை கிணை
 மறவாயல் மண்ணிக் வளர்வோம்
 மகேஸ்வரன் எம்மை காப்பான்”.

நூலா அறவணத்திற்கு நூல்களை அனுப்புவதற்கான தகவலை
 பிறதிகளை அறவணம் வெளியிடும் நூல்களை விட்டு அனுப்புவதற்கும்
 அனுப்புவதற்கும் தகவலை நூலா அறவணம் வெளியிடும் நூல்களை விட்டு அனுப்புவதற்கும்
 அனுப்புவதற்கும் தகவலை நூலா அறவணம் வெளியிடும் நூல்களை விட்டு அனுப்புவதற்கும்

- அறிவிப்பு

பராயம் பற்றிய நனவுகளிலே அம்மா தோய்ந்து மகிழ்ந்தார்.

'இது மலையாள மருந்து. முருக்கம் பட்டை போடாமல் மலையாளத்திலை ரசமுமில்லை கசாயமுமில்லை. மலையாளத்துக்கு புகையிலை யாவாரத்துக்கு போன என்றை அப்பு சொல்லித்தான் இது எங்களுக்கு தெரியும். இதுகள் எல்லாத்தையும் விட்டதாலை தான் இப்ப எல்லா விதமான நூதன வியாதிக்கும் வருகுது...'

மகனை விட்டு இப்பொழுது அம்மா, தனது 'அப்பு' பற்றிய நினைவுகளிலே மூழ்கித் திழைத்தார்.

ரோனி தனது மடிக் கண்ணியில் ஏதோ தேடிக் கொண்டிருந்தான். ரோனி முருங்கையில் கரிசனை காட்டியதில் பாக்கியராஜா படச் 'சமாசாரம்' ஒன்று. எனவே அது பற்றியும் கேட்டேன்.

'சித்த வைத்தியத்தில் ஆண்களின் வீரியத்துக்கும் பெண்களின் நீண்ட நேர காதலுக்கும் முருங்கை பாவிக்கப் படுவதாக விக்ரீடியா சொன்னாலும், இது விஞ்ஞான ரீதியாக நிரூபிக்கப்படாத ஒன்று. இதுவும் சின்ன வெங்காயத்திலை செய்த உங்கள் சீனிச் சம்பல் 'சமாசாரம்' போன்றதாக இருக்கலாம்' என ரோனி சொன்ன தகவல்களைக் கேட்ட மகன் தன் மனைவியைப் பார்த்து கண்ணடித்து சிரித்தான்.

மதிய உணவு முடிந்து ரோனி சென்ற பின்பும் முருங்கை பற்றிய நினைவுகள் என் மனதில் குதியாட்டம் போட்டுக் கொண்டிருந்தன.

- 3 -

பல்கலைக்கழக பணி நிமிர்த்தம் நான் ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கும் செல்வதுண்டு. அங்கும் முருங்கை மரங்கள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவை ஆபிரிக்கர்களால் உணவாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அங்கு முருக்கம் பட்டை குடி தண்ணீர் சுத்திகரிப்பில் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆபிரிக்காவிலுள்ள நாடுகள் சிலவற்றில் இந்திய வம்சாவளிகளின் தொடர்பு காரணமாக, ஆபிரிக்க சுதேசிகள் சிலர் முருங்கை இலையை தமது கூப்புகளில் சேர்ப்பார்கள். முருங்கைக் காய்களென்றால், மூச்சுவிடாதே! அவை 'சாத்தானின்' விரல்கள். எனவே, அவற்றை மனிதர் சாப்பிட்டால் 'உடலுக்கு கேடுவரும்' என்பது அவர்கள் பயிலும் திருவாசகம்.

முருங்கை மரத்தை Ben tree என்றும் அழைப்பதுண்டு. முருக்கம் கொட்டையிலிருந்து 'Ben Oil' என்ற விலையுயர்ந்த எண்ணை தயாரிக்கப்படுகிறது. இந்த எண்ணையின் சிறப்பியல்பு, நீண்டகாலத்துக்கு காயாமல் இருப்பதுதான். எனவே மணிக்கூட்டுத் தயாரிப்பிலும் வாசனைத் திரவிய தயாரிப்பிலும் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படும். சுவீஸ் மணிக்கூடு தயாரிப்பில் இந்த எண்ணையே பயன்படுத்தப்படுகிறது!

தன்சானியாவில் (Tanzania) வில் வசிக்கும் எனது கலாசாலை நண்பன் ராஜா 'Ben Oil' தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருக்கிறான். அந்த எண்ணை உற்பத்திக்குத்

தேவையான விதைகளைப் பெற கிளிமஞ்சாரோ மலை அடிவாரத்தில் பல முருங்கைப் பண்ணைகள் வைத்திருக்கிறான்.

ராஜாவை நான் முதன் முதலில் சந்தித்தது மிகவும் சுவையான சங்கதி. இருபதாம் நூற்றாண்டின் எழுபதாம் ஆண்டுகளின் முற்பகுதிகளில், நான் ஜேர்மனிக்குச் சென்ற அதே புலமைப் பரிசில் திட்டத்தின்கீழ் ராஜாவும் வந்திருந்தான். ஆறு வருடப் படிப்பு. முதல் வருடம் ஜேர்மன் மொழிப் பயிற்சி. எங்கள் அனைவருக்கும் கண்ணைக்கட்டி காட்டில் விட்ட மொழி தெரியாத நிலை. ஒரு நாள் இந்தியனாகத் தெரிந்த ராஜாவிடம் சென்று 'நீ தமிழனா...?' எனக் கேட்டேன். 'ராஜா' தமிழ்ப்பெயர் என்ற எண்ணம் எனக்கு!

'இல்லை..., ஆபிரிக்கன். தன்சானியா!' என்றான். என்னதான் ராஜாதன்னை தன்சானிய ஆபிரிக்கன் என்று சொல்லிக் கொண்டாலும், அங்கு படிக்க வந்த கறுப்பு தன்சானியர்கள் அவனை தங்களுள் ஒருவனாக ஏற்றுக் கொண்டது கிடையாது. ஆபிரிக்கர்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் புலமைப்பரிசிலை ஓர் இந்தியன் எப்படிப் பெற்று அனுபவிப்பது என்கிற ஆத்திரத்தில் ராஜாவை வெறுப்புடன் பார்த்தார்கள். ஆபிரிக்க நாடுகளில், பல தலைமுறைகளாக இந்தியர்களும் சீனர்களும் குடியரிமை பெற்று வாழ்ந்தாலும் அவர்களை ஆபிரிக்கர்களாக சுதேசிகள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. வெள்ளையர்களைப் பொறுத்த மட்டில், தென் ஆபிரிக்காவிலும் வெள்ளையர்களின் ஆதிக்கம் வலு விழந்து, இரண்டும் கெட்டான் நிலையிலுள்ள சிம்பாவே வெள்ளையர்களின் நிலைக்கு வந்துகொண்டிருப்பதை நான் நேரில் கண்டிருக்கிறேன்.

ராஜாவின் மூதாதையர்கள் குஜராத் திலிருந்து வணிகர்களாக தன்சானியா வந்தவர்கள். படிக்கும் காலத்திலேயே அவனது உடலில் வணிக இரத்தம் ஓடியது. எதையும் தூர நோக்குடன் நவீனமாகச் சிந்திப்பான். அவன் கிளிமஞ்சாரோ மலையடிவாரத்தில் முருங்கை விதையிலிருந்து 'Ben Oil' என்ற எண்ணை தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருப்பது எனக்கு வியப்பாக இருக்கவில்லை.

தன்சானியாவுக்கு நான் தொழில் நிமித்தம் சென்றபொழுது கிளிமஞ்சாரோ மலையடிவாரத்திலுள்ள அவனது பண்ணையில் ராஜாவைச் சந்தித்தேன். அங்கு சென்றதற்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு. எனது ஆபிரிக்க விமானப் பறப்புகள், பெரும்பாலும் கிளிமஞ்சாரோ மலையின்மேலாகவே நடைபெறும். விமானத்திலிருந்து பார்க்கும்போது கிளிமஞ்சாரோ மலை மிகவும் அழகாகவும் அற்புதமாகவும் தோன்றும். மேகங்களைக் கிழித்துக் கொண்டு தெரியும் பனி படர்ந்த மலை முகடுகள், தேங்காய்ப் பூப்போட்டு நீத்துப் பெட்டியில் அம்மா அவித்துக் கொட்டும் குரக்கன் புட்டை நினைவுட்டும். ஒரு முறையாவது அங்கு செல்ல வேண்டுமென்பது எனது நீண்ட நாள் ஆசை.

இங்கு இன்னுமொன்றையும் சொல்லவேண்டும். கதை சொல்லும் விதையில் புதிது புகுத்தியவர் அமெரிக்க நாவலாசிரியரான Ernest Miller Hemingway. இவர் கிளிமஞ்சாரோவின் பனிகள் ("The Snows of

Kilimanjaro”) என்கிற அற்புதமான நாவலை கிளிமஞ்சாரோ மலையைக் கதைப்புலமாகக் கொண்டு எழுதியுள்ளார். இதுபின்னர் சினிமாப் படமாகவும் வந்தது. இந்த நாவலை வாசித்து, படத்தையும் பார்த்த பின்பு கிளிமஞ்சாரோவுக்கு போகும் ஆசை எனக்குப் பன்மடங்காகியது.

தன் சானியாவின் கிழக்கு கரையில் இந்தியப் பெருங்கடல் உண்டு. வடக்கே கென்யாவும், உகண்டாவும், மேற்கே ஹுவண்டா, புருண்டி, கொங்கோ ஆகியனவும், தெற்கே சம்பியா, மாலாவி, மொசாம்பிக் ஆகிய நாடுகளும் தன் சானியாவைச் சூழ்ந்துள்ளன, என்கிற புகோள விபரத்தை நீங்கள் ஆபிரிக்க வரைபடம் ஒன்றினை வைத்து சுலபமாகக் கண்டு பிடிக்கலாம்.

Tanganyika, Zanzibar என்ற இரண்டு தனித்தனி ஆட்சிப் பிரதேசங்களை இணைத்து 1964ம் ஆண்டு தன் சானியா உருவாக்கப்பட்டது. Tanzania என்ற Tanganyika, Zanzibar ஆகியவற்றின் முன் துண்டுகளை இணைப்பதால் பெறப்பட்டது. இன்றைய தன்சானியா அமைந்துள்ள பிரதேசமே உலகில் ஆதிக்கால மனிதர்கள் அதிகம் வாழ்ந்த பிரதேசம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு மில்லியன் வருடங்களுக்கு முற்பட்ட மனித மூதாதையர்களும், அவர்களிலிருந்து கூர்ப்படைந்த மனிதர்களும் சுவடுகள் தன்சானியாவில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டதாக வரலாற்றுத் தகவல்கள் உண்டு.

முதலாவது மிலேனியத் தொடக்கத்தில் பாரசீக் வளைகுடாவில் இருந்து அராபியர்கள் கிழக்கு ஆபிரிக்க கரையோரம் சென்றதால் அங்கு இஸ்லாமிய மதமும், மேற்கு இந்தியாவிலிருந்து இந்தியர்கள் சென்றதால் வணிகரீதியாக இந்தியர்களின் ஆதிக்கமும் தன் சானியாவில் தோன்றியது. தற்போது இந்தியர்களில் பலர் கனடா, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா என புலம் பெயர்ந்து சென்று விட்டாலும், குத்துமதிப்பாக ஒரு லட்சம் இந்திய வம்சாவளியினர் தற்போது தன்சானியாவில் வாழ்வதாக ராஜா சொன்னான். இந்தியர்களின் வணிகரீதியான ஆதிக்கமும் பண பலமும் இந்திய எதிர்ப்பலையை தன்சானியாவில் ஏற்படுத்தியுள்ளதை எனது பிரயாணத்தின் போது மிக எளிதாகத் தெரிந்து கொண்டேன்.

தன் சானியாவிலிருந்து படிக்க வந்தவர்களை ஜேர்மன் சக மாணவர்கள் தங்கள் அடிமைகள் என நட்பு ரீதியாக கேலிசெய்வதுண்டு. 18ம், 19ம் நூற்றாண்டுகளில், தற்போதைய தன்சானியாவின் Zanzibar பிரதேசமே ஆபிரிக்க அடிமைகளை ஏற்றுமதி செய்யும் கேந்திர பிரதேசமென்றும், அங்கிருந்து 718000 அடிமைகள் ஏற்றுமதியானதாகவும் ஆபிரிக்க பேராசிரியர் ஒருவர் சொன்னார்.

19ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஹுவண்டா, புறுண்டி மற்றும் தன்சானியாவின் Zanzibar தவிர்ப்பு பிரதேசங்களை ஒன்றிணைத்து; ஜேர்மன் கிழக்கு ஆபிரிக்கா; என்னும் பெயரில் ஜேர்மனியர்கள் ஆண்டார்கள். ஆபிரிக்காக்கள் கண்டத்தை துண்டாடுவதிலே, பிரித்தானியரும் பிரஞ்சியரும் பெற்ற

வெற்றியை, ஜேர்மனியர்கள் பெறவில்லை. இந்த மனக் கசப்பும் முதலாவது உலக மகாயுத்தத்தை தோற்றுவித்திருக்கலாம். அதில் தோல்வியடைந்த ஜேர்மனியைச் சிறுமைப்படுத்தும் வகையில், வெற்றி பெற்ற நாடுகள் நிபந்தனைகளை விதித்து, நஷ்ட ஈடுகட்ட நிர்ப்பந்தித்தன. முடிவில், ஜேர்மனியின் கொலனிகளைப் பறித்து தமக்குள் பங்கு போட்டுக் கொண்டன. இந்த அவமதிப்புகளின் எதிர்வினையாகத்தான் நாஜி இயக்கமும், இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் சூத்திரதாரியான Adolf Hitler தோன்றியதாக வரலாற்று ஆசிரியர் பலரும் எழுதியுள்ளார்கள். ஜேர்மனியர்கள், முதலாம் உலக யுத்தத்தின் தோல்வியினால் ஏற்பட்ட ரணங்களைச் சுமந்தவர்கள். இந்த வரலாறு ஜேர்மனியில் வாழையடி வாழையாக புகட்டப்படுவதை, நான் அங்கு வாழ்ந்த காலத்தில், அநுபவ ரீதியாக உணர்ந்துள்ளேன். இதன் வெளிப்பாடாக, தன்சானியாவிலிருந்து படிக்க வந்த மாணவர்களை ஜேர்மன் சகாக்கள் 'தங்கள் அடிமைகள்' என கேலிசெய்வார்கள். இந்த சில்லறைச் சேட்டைகளை கறுப்பு தன்சானிய மாணவர்கள் பொறுத்துக் கொள்வதில்லை. ஆனால் ராஜா அமைதி காத்தான். ஆபிரிக்க கண்டத்திலே பல சூலைமுறைகளாக வாழ்ந்துவரும் இந்திய வம்சாவளியினர் தமக்கு ஏற்படும் அரசியல் சார்பும் அவமதிப்புகளைச் சமாளிப்பதில் மகா கில்லாடிகள். இப்படியான நேரங்களில், ராஜா தான் காந்தி பிறந்த தேசத்தின் பரம்பரை என, வேதாந்தம் பேசித் திரைபோட்டுக் கொள்வான்.

Dodoma தன்சானியாவின் தலைநகரமாக இருந்த போதிலும், தன்சானியாவின் பெரிய நகரம் Dar es Salaam. இந்திய பெருங்கடலை ஒட்டியுள்ள பெரிய வணிக நகரமும் இதுவே. இங்கிருந்து 646 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலுள்ள கிளிமஞ்சாரோ மலையடிவாரத்துக்கு பஸ்ஸிலேதான் புறப்பட்டேன். அங்குதான் ராஜாவின் முருங்கைப் பண்ணைகள் இருந்தன.

கிளிமஞ்சாரோ ஆபிரிக்காவின் மிக உயர்ந்த மலை. இந்த மலை பூமத்தியரேகைக்கு (equator) மூன்று பாகை தெற்கே அமைந்துள்ளது. தன்சானியாவின் வட கிழக்கில், கென்யா எல்லை அருகே அமைந்திருக்கும் இந்த மலைச் சிகரத்தில் நிரந்தரமாக பனி படர்ந்திருக்கும். 70 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவுள்ள மலை அடிவாரத்தில் கோப்பி, சோளம், வாழை ஆகிய பயிர்கள் பெருமளவில் பயிரிடப்படுகின்றன. இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக காட்டு மரங்கள்தான் வளர்ந்த முருங்கைகள். இப்போது செடிகளாக புதிய விவசாய உத்திகளைப் பாவித்து ராஜாவால் அங்கு பயிரிடப்படுகின்றது.

வீட்டைச் சுற்றி ராஜா முருங்கை மர வேலி போட்டிருந்தான். முருங்கை மரங்களில் நிறையக் காய்கள் காய்த்துத் தொங்கின. இவங்கைப் போலீஸ் காரன் அந்தக்காலத்திலே உபயோகித்த 'பேற்றன்' பொல்லுகள் கணியத்திலே அந்தக் காய்கள் குட்டையாகத் தோன்றின. முன்பக்க மதிலுக்கு உள்புறமும் முருங்கை மரங்களே இருந்தன.

'முருங்கை தான் எங்கள் காவல் தெய்வங்கள். மரத்தில் விரல்கள் போல் தொங்கும் காய்களை 'சாத்தானின் விரல்கள்' என ஆபிரிக்க சுதேசிகள் நம்புகிறார்கள். இதனால் முருங்கை மரங்களைத் தாண்டி அவர்கள் உள்ளே வரமாட்டார்கள்' என தனது முருங்கை மர வேலிக்கு விளக்கம் சொன்னான் ராஜா.

'அப்படி என்றால், முருங்கை' என்னெய் தயாரிப்பதற்கு உணக்கு வேலை ஆட்கள் தட்டுப்பாடு ஏற்படுமே...?'

'முருங்கையிலிருந்து கொட்டைகளைப் பிரித் தெடுப்பது இந்தியர்கள். மிகுதி சுதேசிகள்' எனச் சொல்லிச் சிரித்தான் ராஜா.

அன்று மாலை ராஜாவின் முருங்கைத் தோட்டத்துக்கு சென்றிருந்தோம். அது தோட்டமல்ல, பெருந்தோட்டம். ஏக்கர் கணக்கில் சொட்டு நீர்ப்பாசன முறையில் வரிசையாக மண்ணை அணைத்து வரம்பு போலாக்கி முருங்கை பயிரிட்டிருந்தான். மொளி மொளியாக நிறையக் காய்த்திருந்தன. முற்றிய காயொன்றை பிரித்துப் பார்த்தேன். சதையில்லை, நிறையக் கொட்டைகள். அது தான் தேவையானதுங் கூட. 'இவை விதைகளுக்காக விருத்தி செய்யப் பட்ட புதிய இன முருங்கை' என்றான் ராஜா.

'ஆபிரிக்க கறுப்பர்கள் முருங்கையை உணவுக்குப் பாவிப்பதில்லையா...?' என என்னுடன் வந்திருந்த மனைவி கேட்டாள்.

'இல்லை. இங்குள்ள முருங்கைக்காய்களில் சதைப்பிழப்பில்லை. முருங்கைப் பட்டைகள்கிராமப் புறங்களில், விக்ரோரியா ஏரியிலிருந்து எடுக்கப்படும் குடிதண்ணீர் சுத்திகரிப்புக்கு பாவிக்கப்படுகிறது. ஆபிரிக்காவின் மிகப் பெரிய ஏரி இதுதான். இங்கு நைல் நதியின் தண்ணீர் வந்து சேர்கிறது. நைல் நதிக்கரையோரமாக வாழும் ஆபிரிக்கர்கள் விசக்கடிக்கும் வாத்தத்துக்கும் மருந்தாக முருங்கை இலைச் சாறை இன்றும் பயன்படுத்துகிறார்கள். 2010ம் ஆண்டு மாசிமாதம் வெளியிடப்பட்ட Micro Biology ஆய்வறிக்கையில் முருங்கை இலைச் சாறு பக்ரீரியாக் கிருமிகளை 90 தொடக்கம் 99 சதவீதமளவு கொல்வதாகச் சொல்கிறது....' என்று ராஜா பல தகவல்களை விசக்கியபடி நடந்தான்.

பேசிக்கொண்டே முருங்கை எண்ணை தயாரிக்கும் கட்டிடத்தை வந்தடைந்தோம். 'Ben Oil' தொழிற்சாலை என்ற பெயரின் கீழ், வளையல் அணிந்த இந்தியப் பெண்ணின் வலது கரமும் ஆபிரிக்கப் பெண்ணின்

இடது கரமும் இணைந்து, வணக்கம் கூறி வரவேற்கும் படம் ஒன்று வரையப்பட்டிருந்தது. அருகிலிருந்து விளம்பரத் தட்டி ஒன்றில் Biofuel என்ற தலைப்பில் ஓர் திட்டம் வரையப்பட்டிருந்தது. அது பற்றி நான் ராஜாவைக் கேட்டேன்.

'முருங்கைவிதைகளிலிருந்து bio diesel தயாரிக்கலாம் என நம்பப்படுவதாகவும் இதில் ஜேர்மன் நிறுவனமொன்ற ஆர்வம் காட்டுவதாகவும் சொன்னவன். வணிக ரீதியாக இது லாபம் தருமா என்பதை ஆராய்ந்த பிறகே இதில் இறங்க வேண்டுமென்றான். இந்தியரின் வணிக வெற்றிக்கு இவனும் ஒரு சான்று.

தன்சானியாவில் வாழும் இந்திய வம்சாவளியான ராஜா, முருங்கை பயிரிட்டே கோடீஸ்வரனாகி விட்டான்! ஆனால் நாம்...?

முருங்கைக் காயுடனும் இணைந்ததுதான் எமது ஈழக் கலாசாரம்!

முருங்கைக்காயை நினைத்ததும், அந்தக் காலத்தில், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பு செல்லும் அத்தனை புகையிரதங்களிலும், யாழ்ப்பாண மகாஜனங்கள் அக்கறையுடன் எடுத்துச் செல்லும், முருங்கைக்காய்க் கட்டுகளின் அளவுகளும், எண்ணிக்கையும் என் மனத்திரையில் ஓடுகிறது.

அந்தத் திரையைக் கிழித்துப்பார்த்தால்...?

முருங்கைக்காயின் உண்மையான மகத்துவத்தை முதலில் அறிந்தவன் ஈழத்தவன்தான் என்று. என் அம்மாவுடன் சேர்ந்து கைதடி மண்ணிலிருந்து கூவவேண்டும் போல இருக்கிறது.

கறுத்தக் கொழும்பான் மாம்பழம், முருங்கைக்காய் என்று யாழ்ப்பாணத்தானின் சுவை இன்னமும் அவனுடன் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதற்கு, சுவையின் 'பற்று' மட்டும் காரணமாக இருக்க முடியுமா? இந்தச் சுவைகளை ஏதோ ஒரு வழியில் நகர்த்தி, நமது புதிய சூழலிலும் நுகர முடியும்.

ஆனால் தமிழ் பேசி, தமிழிலேயே நமது அனைத்து, இனத்துவக் கலாசாரங்களையும் பேணிவளர்த்த அந்த மண்ணையும், அதன் தனித்துவ அழகையும், ஆயிரங்காலத்து வரலாற்றுச் சிறப்பையும் எவ்வாறு நாடு கடத்துவது?

இயலாமையின் மத்தியில், இயலுமானவற்றைப் பேசி மகிழ்தல் மனித சுவாவம். இந்தச் சுவாவமே, இந்த முருங்கைக்காய்க் கட்டுரைக்குப் பின்னால் ஒளிந்து நிற்கிறதா...?

(முற்றும்)

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். படைப்புகளை அனுப்பிய திகதியிலிருந்து ஆறு வாரங்களுக்குள் பதில் கிடைக்காவிடில் அந்தப் படைப்பு பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை எனக் கருதிக் கொள்ளவும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

- ஆசிரியர்

ஏ வ ம்

வாகனத்திற்கும் வாழ்க்கைக்கும் நிறைய பொருத்தம் இருப்பதாக குகனேஸ்வரன் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கியது மகள் சபீனாவுக்கு கார் வாங்க அலைந்தபோதுதான்.

பல்கலைக்கழக பிரவேசப் பரீட்சையில் சிறந்த சித்திபெற்று விட்டால் நிச்சயமாக கார் வாங்கித் தருவதாக ஏதோ பேச்சுவாக்கில் மகளுக்குச் சொல்லிவிட்டார். சொன்ன சொல்லை காப்பாற்ற வேண்டும். அதற்காக கார் விற்பனைக் காட்சிக்கூடங்களுக்கும் அலைந்தார். இணையத் தளங்களிலும் தேடினார். இலவசமாக வீட்டு தபால் பெட்டியில் சேரும் பத்திரிகைகளிலும் கார் விளம்பரங்களில் கண்களை மேய விட்டார். குடும்ப நண்பர்களிடமும் 'வரன்' விசாரிப்பதுபோன்று சொல்லி வைத்தார்.

மாதங்கள் ஓடின. ஆனால் மகளுக்குப் பிடித்தமான கார்தான் இன்னமும் வீட்டு வாசலுக்கு ஓடிவரவில்லை.

"இவளுக்கு ஒரு நல்ல கார் தேடி வாங்கிக் கொடுப்பதற்கே இவ்வளவு சிரம்படுறியள். மாப்பிள்ளை எப்படி தேடப்போறீங்க..?" - என்று மனைவி வேறு சீண்டத்தொடங்கிவிட்டாள்.

அப்பொழுதுதான் குகனேஸ்வரனுக்கு வாழ்க்கையும் வாகனமும் ஒன்றுதானோ என்று மனதில் உறைக்கத் தொடங்கியது.

வாகனத்தை மாற்றுவதுபோல் வாழ்க்கைத் துணையையும் மாற்றும் காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் விதியை நொந்துகொண்டார். அவரது தொழிலகத்தில் ஒருவன் இதுவியடத்தில் பலே கில்லாடி.

வள்ளளை இனத்தவன் என்பதனால் வெள்ளை மனத்தினன் என்பதும் குகனேஸ்வரனின் முடிவு. எதனையும் அவன் இவரிடம் ஒளிவு மறைவின்றி பேசுவான்.

"குகேன்... வாகனமும் வாழ்க்கையும் எங்களுக்கு ஒன்றுதான். நீங்கள் ஆசிய நாட்டவர் என்பதனால் நான் சொல்வது உங்களுக்கு புதிராகவும் இருக்கலாம். ஒரு கார் வாங்கி ஓடுகிறோம். சில சமயம் அது பழுதாகிவிடலாம்.

திருத்தி ஓடுவோம். பிறகும் பிரச்சினை தரலாம். என்ன செய்வோம்? அதனை விற்றுவிட்டு அல்லது அப்புறப் படுத்திவிட்டு வேறு புதிய கார் வாங்குவோம். சில வேளை வீதியில் ஓடும்போது விபத்துக்குள்ளாகி உயிர்தப்பினால் கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லுவோம். இனி ஓடுவதற்கே தகுதியற்றது என்று அறிந்தால் வேறு ஒரு புதிய கார் வாங்குவோம். இப்படித்தான் வாழ்க்கைத் துணையும்."

அவன் சொன்னதை அப்படியே வந்து வீட்டில் மனைவியிடம் அவர் சொன்னபோது, "ஓஹோ... நாளை ஒருநாள் நானும் உங்களுடன் பிரச்சினைப்பட்டால், விட்டுப்போட்டுப் போய் வேறொன்று தேடுவீங்களாக்கும். அவன் கிடக்கிறான். அது அவ்வர நாகரீகம். அவன் நம்பும் கலாசாரம். வாழ்க்கையை வாழ்க்கையாகத்தான் பார்க்கவேணும். வாகனத்தை

வாகனமாகத்தான் பார்க்கவேணும். இந்த விசர்கதையை விட்டிட்டு அடுத்த புதன்கிழமை லீவு எடுங்கோ... சபீனா தன்னை கார் ஏலத்துக்கு விடும் அல்லோனா என்ற இடத்துக்கு கூட்டிக்கொண்டு போகட்டுமாம். என்ன... போறியளே..."

குகனேஸ்வரன் ஒருகணம் ஆழ்ந்து யோசித்துவிட்டு, "ஏலத்தில் கார் எடுக்கலாம் என்று எனக்கும் தெரியும். ஆனால், எப்படி நல்லகார் தெரிவு செய்யிறது? ஓடிப்பார்க்க முடியாது. ஏற்கனவே விபத்துக்குள்ளான கார்தானா என்பதையல்லாம் அறியமுடியாது. ஏலத்தில் வாங்கிப்போட்டு பிறகு ஏதும் எஞ்சின கோளாறு என்றாலும் அங்கேபோய் முறையிட முடியாது. பழுதடைஞ்ச காரங்களையும் வடிவா பெயின்பர் அடிச்ச புதுக்கார் மாதிரி மாற்றி எங்கட தலையில் கட்டிவிடுவாங்கள். அதுதான் யோசிக்கிறன்." - என்றார்.

"இப்படி யோசிச்சுக்கொண்டிருந்தியளெண்டால் மகளுக்கு கார் வாங்கின மாதிரித்தான். எதுக்கும் ஒருக்கால் அவள் சொல்ற அந்த அல்லோனாவோ பெல்லோனாவோ... அங்கே அடுத்த புதன்கிழமைக்கு கூட்டிக்கொண்டுதான் போங்கோவன். காதைப்பற்றி யோசிக்கவேணாம். பல்கலைக்கழகம் போனால் கார் வாங்கித்தருவன் என்று அவளுக்கு வாக்குக்கொடுக்க மாதிரித்தான் உங்களுக்குத்

வாங்கித்தருவதாக வாக்குக்கொடுத்த காதலன்கள், பிள்ளைகளுக்காக கார் தெரிவுசெய்ய வந்த பெற்றவர்கள், கார்ச்சந்தையில் காரர்களின் சமகால விற்றபனை விலை பற்றி அறிந்துகொள்ள வந்த கார் வியாபாரிகள், கார் உதிரிப்பாகங்களுக்காக விபத்துக்குள்ளான காரர்களை குறைந்த விலையில் ஏலத்தில் பெற்றுக்கொள்ள வந்த கார் மெக்கானிக்குகள்... இப்படி பலதரப்பட்டவர்களுமாக அந்தப்பிரதேசம் கார்களுடன் நிரம்பியிருந்தது.

அந்த விசாலமான மண்டபத்துக்குவெளியே திறந்தவெளியில் ஏராளமான காரர்கள் ஒழுங்காக வரிசைக்கிரமத்தில் நின்றன. சில காரர்களுக்கு இலக்கத்தகடு இல்லை. பிளானஸில் எடுத்து பணம் ஒழுங்காக கடன் வட்டியுடன் செலுத்தாதமையால் பறிக்கப்பட்ட காரர்கள் என்று மகளுக்கு விளக்கம் சொன்னார் குகனேஸ்வரன். அத்துடன் அவர் நின்றிருக்கலாம். சொன்னபடி சீதனம் தரவில்லையென்று பெற்றவர்களிடம் அனுப்பப்படும் பெண்களைப்போன்றதுதான் இந்த இலக்கத்தகடு இல்லாத காரர்களும் என்று மேலதிக விளக்கம் அவர் சொன்னதைக்கேட்டு மனைவிக்கு கோபம் பற்றிக்கொண்டு வந்தது.

"உந்த விசர் மனுஷனுக்கு எங்கே என்ன பேசுவது என்று தெரிய இல்லை. சபீனா கெதியா காரை வாங்கு... இனி உன்னோடதான் நான் இனி வெளிய வெளிக்கிறது. இந்த மனுஷன் பேசிப்பேசியே எனக்கு டென்ஷனை ஏத்திப்போடும்."

"அம்மா மெதுவா பேசுங்க... உங்கட பிரச்சினைகளை வீட்டிலை வைச்சுக்கொள்ளுங்க... அப்பா... அந்தப்பக்கம் அரசாங்க அலுவலகங்களில் பாவிச்ச காரர்கள் நிற்குது. அந்தக்காரர்கள் நல்ல கண்டிஷனல் இருக்கும்." என்று சொன்ன சபீனா, தகப்பனை அந்தப்பக்கம் அழைத்துச்சென்றாள்.

தாய், மகளின் பிறந்த திகதிக்குப்பொருத்தமான வாகனத்தகடுகளின் இலக்கங்களை எண் சோதிடப்பிரகாரம் மனதில் கூட்டிப்பார்த்துக்கொண்டு கார்களைச் சுற்றி வலம் வந்துகொண்டிருந்தா. அவற்றின் முன்புறக்கண்ணாடிகளில் ஒட்டப்பட்டிருந்த காகிதத்தில் பதிவாகியிருந்த குறுந்தகவல்களை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

சபீனாவும் குகனேஸ்வரனும் காரர்களின் பொனட்டையும் திறந்து பார்த்து எத்தனை கிலோ மீட்டர் ஓடியிருக்கின்றன என்பதையும் தயாரிப்பு ஆண்டையும் கவனித்து கையேட்டில் குறித்துக்கொண்டார்கள். தெரிவுசெய்யக்கூடிய கார்களை சிவப்புமே பேனாவினால் அடையாளம் இட்டனர்.

இடையில் தாயைத்தேடிக்கொண்டு வந்த சபீனா, மண்டபத்தின் உள்ளே அழைத்துச்சென்று கோப்பியும் வாங்கிக்கொடுத்தாள்.

"என்ன பிள்ளை இன்றைக்கு நல்ல கார் ஒன்று கிடைக்குமா?" சற்று கவலையுடன் கேட்ட தாயிடம், "பார்ப்போம் அம்மா. ஒரு முயற்சிதானே." என்றாள் சபீனா.

பத்துமணியானதும் ஏலம் ஆரம்பமாகப்போவதாக ஒலிபெருக்கியில் அறிவிக்கப்பட்டது.

ஏலம் நடக்கும் மண்டபத்தின் பக்கம் சென்றபின் புதான் அங்கு முதல்தடவையாக வந்தவர்களுக்கு சில உண்மைகள் தெரிந்தன. அடுத்தடுத்து ஐந்து மண்டபங்கள். ஒவ்வொன்றிலும் ஆசனங்கள். எந்தக்கார் எந்த மண்டபத்துக்கூடாக பிரவேசிக்கும் என்பது தெரியாத நிலை.

வந்தவர்கள் அங்கும் இங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். திருமதி குகனேஸ்வரன் சிதம்பர சக்கரத்தை பேய் பார்ப்பது போல் பார்த்துக்கொண்டு நின்றா. ஐந்தாம் இலக்க மண்டபத்துக்குள் சென்று பார்த்துவிட்டு மூன்றாம் இலக்க மண்டபத்துக்குள் நின்ற மகளிடம் ஓடிவந்து, "பிள்ளை அந்த ஹோலுக்கை ஐநூறு டொலருக்கும் வடிவான கார் ஏலத்துக்கு வருது பிள்ளை... வா... அங்கே போவோம்." என்றா.

"அம்மா... அந்தக்காரர்களை வாங்கினால் தெருவிலதான் நிக்கவேண்டிவரும். பிறகு ஆயிரக்கணக்கில் செலவழிக்கவேணும். அவசரப்படவேணாம். கொஞ்சம் பொறுங்கோ."

ஒவ்வொரு மண்டபத்திற்கூடாகவும் விதம் விதமான காரர்கள் வந்துகொண்டிருந்தன. ஏலம் கூறுபவர்கள் கையிலே சிறிய சுத்தியலை வைத்துக்கொண்டு உரத்த குரலில் காரின் விபரம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் குரலில் தாளயம் இருந்தது.

இரண்டாயிரமாம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு காரின் விலை ஏழாயிரத்து ஐநூறு என்று ஏலம் கூறப்பட்டபோது சபீனா தன்வசம் இருந்த இலக்கம்பதிவான அட்டையை தூக்கிக் காண்பித்தாள்.

ஏலமிட்டவருக்கு அருகில் நின்ற ஒரு யுவதி சபீனாவை அருகே அழைத்து ஒரு ஆசனத்தில் அமரவைத்தாள். பெற்றவர்களும் மகள் கார் தெரிவுசெய்த பெருமிதத்தில் மகள் அருகில் சென்றனர்.

அடுத்தடுத்து சில காரர்கள் ஏலம் கூறப்படும் கூறப்படாமலும் நகர்ந்துகொண்டிருந்தன.

கைவசம் காருக்காக பத்தாயிரம் டொலர் வைத்திருக்கும் சபீனாவின் அம்மாவுக்கு மகள் ஏழாயிரத்து ஐநூறுக்குள் காரை தெரிவுசெய்ததில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி வந்துவிட்டது. எஞ்சிய இரண்டாயிரத்து ஐநூறு டொலருக்கு மகளுக்கு புதிய அட்டியல் வாங்கலாம் என்று மனக்கணக்கு போட்டுக்கொண்டா.

சபீனாவை அழைத்த அந்த யுவதி, ஒரு காகிதத்துடன் அருகில் வந்தாள். எல்லாம் சரிதான். இனி காருடன்தான் வீட்டுக்கு திரும்பப்போகிறோம் என்ற பூரிப்பில் சபீனா அந்த யுவதியைப்பார்த்து புன்னகைத்தாள்.

கை நீட்டி குலுக்கிக்கொண்டாள். பெற்றோரையும் அறிமுகப்படுத்தினாள்.

கடவுளிலும் மேலானவர்கள்

'குடமோனிங் டொக்டர்' என வழமைபோல சிரித்து முகமன் கூறிக்கொண்டு வரவில்லை. வழமையாக புன்னகையில் மலர்ந்திருக்கும் வதனம் இன்று அவ்வாறில்லை. முகத்தில் சஞ்சலம் மூடிக்கிடந்தது. இவற்றை மனதில் பதிந்து வைத்துக் கொண்டேன்.

தாயைத் துணைக்கு அழைத்து வந்திருந்தான். இவனைத் தன் துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய அளவிற்கு தாயானவளுக்கு வயதாகிவிட்டது. அவன் வளர்ந்தவன். 25 வயதிருக்கும். நல்ல உயரம். திடகாத்திரமான உடம்பு.

"காலையிலிருந்து இவனுக்கு ஒரே தலையிடி. இடைக்கிடை வேர்க்கிறதாம். சோர்ந்து போய்க்கிடக்கிறான். என்ன வருத்தம் என்று தெரியவில்லை."

சென்ற வாரமும் இவ்வாறே வந்திருந்தான். அதுவும் ஒரு காலையில்தான் என்பது நினைவிற்கு வந்தது. பெரிதாக எந்த வருத்தமும் இருந்திருக்கவில்லை. சற்றுத் தடிமன் இருந்திருந்தது. மழைக்காலம் ஆரம்பித்திருந்ததால் எதாவது வைரஸ் தொற்றாக இருக்கலாம் என எண்ணி மருந்து கொடுத்திருந்தேன்.

ஒரு வாரத்தில் திரும்ப வந்திருந்தமை என்னைச் சிந்திக்க வைத்தது.

"தலைப்பாரம், கழுத்துவலி, எழுந்திருக்க முடியவில்லை. இயலாமல் கிடக்கு." என்பது போன்ற பல பிரச்சனைகளைச் சொன்னான். நான் குறிப்பாகக் கேட்டபோதும் எந்த நோய்களையும் சுட்டிக்காட்ட முடியாத சாதாரண அறிகுறிகளையே அவனால் வெளிப்படுத்த முடிந்தது.

எனது மேலோட்டமான பார்வையிலும், அவன் கூறியவற்றிலிருந்தும் கடுமையான நோய் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. முழுமையாகப் பரிசோதித்தபோதும் ஒன்றும் தெளிவாகவில்லை.

ஆனால் அடுத்து அம்மா பேசியபோது துரும்பு கிடைத்தது போலிருந்தது.

"ஒரு எம்.சீ. கொடுங்கோ டொக்டர். போன கிழமையும் மூன்று நாட்கள் போகவில்லை. இண்டைக்கும் சுகமில்லை. வேலைக்கு போகயில்லை. புது வேலை. கட்டாயம் கொடுக்க வேணும். இல்லாட்டால் பிரச்சனை" என்றாள்.

இவ்வளவு நாளும்கூட வீட்டிலே அம்மாவோடு செல்லக் குத்திக் கொண்டும், ஸ்கூலிலை பொடியங்களுடைய கும்மாளம் அடிச்சுக்

கொண்டிருந்தவனை முழுநாளும் வேலையிலை மடக்கி வைத்ததால் ஏற்பட்ட தாக்கமோ?

அப்படியானால் ஏதோ மனதோடு சம்பந்தப்பட்டதாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதைப்பற்றி எதுவும் நான் நேரடியாகப் பேசவில்லை. மருத்துவர்களின் மேலாண்மைக் குணம் தலைதூக்குவதை அடக்கிக் கொண்டேன். அவன் மனம் விட்டுப் பேசுவதற்கான சூழலை ஏற்படுத்த சற்று நேரம் நட்புணர்வோடு தனிமையில் பேசிக் கொண்டிருந்தேன்.

அம்மாவை வெளியில் அனுப்பிவிட்டுத்தான்.

வேலை பிடித்திருந்ததாகத்தான் அவனது பேச்சிலிருந்து தெரிந்தது. சில புதிய நட்புகளும் கிட்டியிருந்தன. சஞ்சலங்கள் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. குடும்பச் சூழலும் திருப்தியாக இருந்தது.

ஒபீசில் படியேறும்போது நேற்று தலை சற்று சுற்றியதாக பேச்சு வாக்கில் சொல்லியது என்னை ஊசாராக்கியது.

நோகாமல் கிண்டி ஆழமாக அவன் உள்ளுணர்வைத் துளாவினேன்.

சிறை போன்ற லிப்டில் அடிக்கடி தனிமையில் செல்ல நேர்வதில் உள்ள திகிலும், மிக உயர்ந்த கட்டிடத்தில் யன்னலருகே இருந்து வேலை செய்யும்போது கீழே பார்ப்பதில் ஏற்படும் உள்ளார்ந்த பயமும் காரணமாக இருக்கலாம் என ஊகிக்க முடிந்தது.

தொடர்ந்து அம்மாவின் தனிமையில் பேசியபோது பொதுவாகக் காலையில்தான் வருத்தங்கள் வருவதாக தெரிவித்தாள். இரவில் சந்தோசமாக இருப்பதாகவும் ரீ.வீ பார்ப்பதாகவும், கணனியில் விளையாடுவது, தங்கையுடன் செல்லக் கொஞ்சுவது என மகிழ்ச்சியோடு பொழுது போக்குவது தெரிந்தது.

வேலைத் தளத்தில்தான் ஏதோ பிரச்சனை இருப்பதாக அவளும் அப்பிராயப்பட்டாள்.

மனதை அமைதிப்படுத்தும் பயிற்சிகள், உளத்தை வலுப்படுத்தும் ஆலோசனைகளோடு மனக்கிலேசத்தை குறைக்கும் மருந்துகளும் கொடுத்து அனுப்பி வைத்தேன்.

இரண்டு நாட்களில் அம்மாதான் அவசரமாக தனியே வந்திருந்தாள். இன்னமும் குணமாகவில்லை என்றாள். மருந்துகள் வேலை செய்ய சில நாட்கள் செல்லும் என்பதை நான் விளக்கிய போதும் அவளது அவசரம் அதை ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை.

"குறைபாடாக இருக்கலாம், மதகுருவுடன் பேசிப் பார்க்கலாமா" தயக்கத்துடன் கேட்டாள்.

"நிச்சயமாக".

உளவியல் ரீதியாக மனதை அமைதிப்படுத்தும் எந்த முறையும் அவனுக்கு உதவும் என்பதால் எனக்கு எந்தவித மறுப்பும் இல்லை. திருப்பதியோடு அனுப்பி வைத்தேன்.

சென்றனர். மீண்டு வந்தனர். விபரங்களைத் தந்தனர்.

எம்.கே.முருகானந்தன்

அவனது மனத்தில் ஒரு பயம் இருப்பதாகக் கூறினாராம். அது என்ன? எதனால் ஏற்பட்டது என்பவை பற்றி அவர் விளக்கம் கூறவில்லை. அது அவரது பணியும் அல்ல என்பது உண்மைதான்.

காரணங்களை ஆராய்வதும் அவற்றை பகுத்தறிந்து பார்ப்பதும் அவருக்கு உரியதல்ல. அவர் இறைவனின் பணியாளன்.

நம்பிக்கை அதுவும் எதிர்க் கேள்வி கேட்காத நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்ததுதானே அவரது பணி.

இறைவனின் அருளால் அவரது கருணையால், அவரது கடைக்கண் பார்வையால் எதையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையே ஆதார சூத்தி. அதுவே வாழ்க்கை நெறி. மாற்றுக் கருத்துகள் எதற்கும் அங்கே இடமே கிடையாது. இல்லையேல் தெய்வ நிரந்தனை ஆகிவிடும்.

அவர் இறைவனை அழைத்தார். அவனுக்கு மனத்தில் பயம் இருப்பதாக இறைவனுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்.

இவர் சொல்லாவிட்டால் இறைவனுக்குத் தெரியாது போலும்!

அரசியல்வாதிகளின் அடியாட்கள் பாதாளக் குழுக்கள். அவர்கள் ஊடாகப் போனால்தான் காரியம் சித்தியாகும். இறைவனின் அடியாட்களான மதகுருமார். அவர்கள் சிபார்சு செய்தால்தான் இறைவர்கள் கண் திறப்பர். அது எந்த மதமாக இருந்தாலும் எழுதாத நியதி.

அவனால் தனது வேலைகளைச் செய்ய முடியாதிருப்பதாகவும், அவன் மனம் சஞ்சலத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதாகவும் அவனது மனத்தில் உள்ள பயத்தை அகற்றி அவனைக் காப்பாற்றமாறு அவனுக்காக இறைஞ்சி வேண்டுகல் செய்தார்.

அவன் உச்சந் தலையில் கை வைத்து இறைவன் பெயரால் ஆசீர்வதித்தார்.

அவ்வளவுதான்.

அவனுக்குக் குணமாகியது.

அவனது தலையிடி மாறியது. தலைப்பாரம் மறைந்தது. வேண்டாத வியர்வை தொலைந்தது. களைப்பைக் காணவில்லை. காலை எழுந்து கம்பீரமாக வேலைக்குப் போகத் தொடங்கினான்.

கதை முடியவில்லை!

“கடவுள் வரங் கொடுத்ததையும் பூசாரி தட்டிப்பறிப்பான் எனச் சொல்வதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் இங்கு மதகுரு தட்டிப் பறிக்கவில்லை. அவனுக்கு நலம் கிடைக்க உதவியிருக்கிறார்.

ஆனால் ஆச்சரியமான விடயம் அவர்கள் தங்கள் ஆலயத்திற்குப் போகவில்லை என்பதுதான்.

இவர்களது மதம் பாரம்பரியமானது. இவர்கள் வழமையாக செல்வது அதன் ஒரு வழிபாட்டு ஆலயத்திற்கு. ஆனால் இம் முறை சென்றது இவர்களது மதத்திலிருந்து கிளைவிட்டுப் படர்ந்த மற்றொரு கிளைப் பிரிவிற்கு.

தங்கள் கடவுளிடம் போகாமலே வேறு ஆலயத்தில், வேறு மதகுரு இவர்களை நோயிலிருந்து காப்பாற்றி இருக்கிறார். பலமான எதிர்மறை விமர்சனங்களுக்கு ஆளாகிய இடம் அது.

ஆனாலும் குணமாக்கி விட்டது.

ஏனெனில் நம்பிக்கைக்கு பலம் உண்டு.

அது சுகம் கொடுக்கும்

நம்பிக்கை கடவுளிலும் மேலானது!

நம்பிக்கை வைக்குமிடம் ஆசாடபூதிகள் ஆன போதும்

கடவுளை விடவும், மருத்துவத்தைவிடவும் ஆசாடபூதிகள் பலருக்கு மேலானவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

O.O.O.O.O.O.O

நவீன சிங்கள கலை இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவராகத் திகழ்ந்த கே. ஜயதிலக்க அண்மையில் காலஞ்சென்றதை வாசகர்கள் அறிவார்கள். அவர் காலமாவற்கு இரண்டொரு மாதங்களுக்கு முன்னர் எழுதிய கவிதை ஒன்றின் தமிழ் வடிவத்தை இங்கு தருகிறேன். வங்கக் கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் தனது இறுதிநாட்களில் இது போன்ற கவிதை ஒன்றைத் தனது “கிதாஞ்சலி”யில் தந்திருக்கிறார். அதனைப் படித்தவர்களுக்கு இது போன்ற ஒருகவிதை நினைவுக்கு வரும் என நினைக்கிறேன்

உடனடியாய்ப் போக வேண்டும்

நான் இங்கு வரும் பொழுது

நிலச் சோலையில்

பல வர்ண நிற மலர்கள்

மலர்ந்திருந்தன

எல்லா இடங்களிலும்

வாசனை நிரம்பிக்

காணப்பட்டது

மலர்களால் நிரம்பிய

வசந்தம் எத்தகைய

அழகானது?

இப்பொழுது வசந்தம்

முடிந்துவிட்டது

மலர் நிரம்பிய

கொத்துக்களில் காய்

காய்ப்பதற்குத் துடிக்கிறது

அது கனியும்போது

சுவை தரும்., என்றாலும்

அதுவரை

என்னால் காத்திருக்க

முடியாது

நான் உடனடியாகப்

போக வேண்டும்

- எம். எம். மன்ஸூர்

மாவனல்லை

வொல்லா வினைபெயர்

நான் அவளல்ல
எனக்குள் இருக்கும்
எண்ணமும் அதுவல்ல.
ஏனோ தெரியாது
எதிலும் தோல்வி !
காதலிலும் கூட...

படிப்பில் மட்டும்
படு சுட்டி!!

பல்கலைக்கழகம்
பயனில்லாத படிப்பு.
பயமில்லாத பயணத்துக்கு
அது ஒன்றுதான் துணை.

எப்படி மாறுவது? ,
ஆங்கிலம் தெரியும்
அவர்களாக முடியாதே!
வாங்கி வந்த உட்பெல்லாம்...
வந்திறங்கி மூன்றுநாள்....?
எல்லோரும் கேட்க
வெட்கமல்ல - வெறுப்பு
மனதுக்குள்
மாற்றம் வேண்டி
மறுபக்கம் பார்க்கிறேன்.

மொத்த உட்பெயும்
கைப்பையுள் அடங்கியது !
சான்றிதழ்களுக்கல்ல
சாய இதழ்களுக்கு
நல்ல வரவேற்பு!
வேலை கிடைத்தது.

காலையும் மாலையும்
கணக்கு வைக்கமுடியாத
வணக்கங்கள்!
கசப்பு வார்த்தைகள்
கைகோர்த்து நடக்கக் கூட
சில முடிவுகள்..
பொய்யை மறுத்து
புறந் தொடர்ந்தது.

“மெய்க்கு” விலை...?
கூசாமல் பேசுவது
ஒருபக்கம் இருக்க
குத்தகைக்கு குடியிருக்க
குறைந்தது ஆறுமாசத்திற்கு
கூலி என்ன?

கத்தினேன்..
கண்விழித்திருக்கவேண்டும்!
“முதல் முறையா”
விமானத்தில்...?
கனவு!
பயப்படக்கூடாது
“பழக்கத்தில் வந்திடும்”
பக்கத்துக் கதிரையில்
அந்த நாட்டுக்காரி
ஏறும்போது
எல்லாம் விசாரித்துக் கொண்டவள்.
என்
பெயரைக்கூட
அழகானது என
அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வதில்
ஆனந்தம் அவளுக்கு!

எனக்காக
வாங்கியது என்
அன்புப் பரிசு..
உனக்காக.

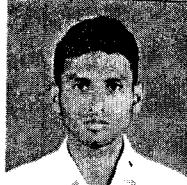
உற்றுப் பார்த்தேன்
உதட்டுச் சாயம்!
உண்மையாகவா?
கனவு கூட
கண்விழித்த போது
பொய்யில்லையா?
கடவுளே!!

— ௧8 — ஏன் தனியாலாயிற்று அவளிடையே

என்ற இதழ் தொடர்ச்சி..

மலையகத் தமிழர் சமுதாய வரலாற்றின் ஆரம்ப காலகட்டத்தில், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தினமும் காலை முதல் மாலை வரை வேலை செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். இதன் காரணமாக இலகுவில் நோய்த் தாக்கங்களுக்கும், பலவீனங்களுக்கும் உள்ளாகினர். தாம் நோய்த் தாக்கத்திற்கு உள்ளான போதிலும் தொழிலில் ஈடுபடவே அத்தொழிலாளிகள் விரும்பினர். இதனால் மருத்துவக் கவனிப்புக்களைப் புறக்கணித்தனர். தேவையான மருத்துவக் கவனிப்பினை உரிய காலத்தில் பெற்றுக் கொள்ளாமையினால் பலர் இறக்கவும் நேர்ந்தது. இவைகள் மலையக வரலாறு எடுத்தியம்பும் செய்திகள்.

உற்பத்தியினைப் பெருக்கிக் கொள்வதிலேயே தமது கவனத்தினைச் செலுத்தியிருந்த தோட்ட உரிமையாளர்கள், தொழிலாளிகளை அதற்கேற்றாற் போல் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாயினர். காலையில் வேலையினை ஆரம்பித்து மாலைவரையிலும் அவர்களைக் கசக்கிப் பிழிவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தனர். இதனால் தமது வீட்டுக் கடமைகளைக் கூட சரிவரச் செய்ய முடியாத

என்ற பாடல் பதிவுசெய்கிறது. காலையில் வேலை தொடங்கி, மாலை வரை அது நீடிக்கும் துயரம் மலையகத் தொழிலாளிகளை மிகவும் பாதித்துள்ளது. தினமும் மாலைப் பொழுதுவரை தோட்ட வேலைகளில் ஈடுபடும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட தொழிலாளிகள், ஒருசில நாட்களில் தமது அவசரத் தேவையின் பொருட்டு சற்று நேரத்தோடு வேலையில் இருந்து நீங்கிச் செல்லும் பட்சத்தில், அத்தொழிலாளிக்கு அன்றைய தினத்திற்குரிய வேதனம் அரை நாளுக்குரியதாகவே கணிக்கப் பட்டுள்ளது. இத்தகு நிலையில் சிக்கித் தவிக்கும் ஒரு தொழிலாளியின் மனக் குழறல்,

“பொழுதும் ஏறங்கிறிச்சு

பு மரமும் சாஞ்சிருச்சி

இன்னும் ஏறங்களையோ

எசமானே ஒங்க மனம்

அவசரமா நான் போறேன்

அரை பேரு போடாதீங்க.”¹⁴

என்றவாறு பதிவாகியுள்ளது. அத்தோடு மாலைப் பொழுதாகியும் வேலை விடாததை உணர்ந்த தாயொருத்தி கங்காணியை மன்றாடி நிற்பதனை வெளிப்படுத்தும் பாடலாக கீழ்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது..

மலையகத் தமிழர் நாட்டார் பாடல்கள் ஒரு வரலாற்று ஆவணம்

- பா. சமன, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

துர்ப்பாக்கிய நிலையினை மலையத் தொழிலாளிகள் எதிர்கொண்டனர். இதில் பெண் தொழிலாளிகள் பெரும்பாலும் பாதிப்புக்குள்ளாகினர். குழந்தைப் பராமரிப்பு, உறக்கம், உணவுத் தயாரிப்பு என்பன போன்ற கடமைகளில் சிக்கித் தவிக்கலாயினர். 1931 ஆம் ஆண்டு வரை பெண்கள் மலைகளில் காலை முதல் மாலை 6.30 மணிவரை கொழுந்தெடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர் என்ற சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் கூற்று இதற்குத் தக்க சான்றாகிறது. தோட்ட உரிமையாளர்கள் தொழிலாளிகளை தோட்டங்களிலேயே குடியமர்த்த முடிவு செய்தமைமையும் அவர்களது உழைப்பைத் தக்க முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கிலேயாகும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையகத் தொழிலாளிகள் காலையில் பெரட்டுத் தப்பு அடிப்பதற்கு முன்பு எழுந்து, காலை ஆகாரத்தைக் கூட நிம்மதியாக அருந்த முடியாது வேலைக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தமையினை,

“அடிச்சிடுவான் பெரட்டுத் தப்பு

அவசரமா எழும்பணும்

ஆறிப் போன பழைய கஞ்சிய

அவதியோட குடிக்கணும்.”¹⁵

“தண்ணி கருத்திருச்சி

தவள சத்தம் கேட்டுருச்சி

புள்ள அழுதிருச்சி

புண்ணியரே வேல விடு.”¹⁵

பாரம்பரியமாக விவசாயத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருந்த தென்னிந்தியத் தமிழர்கள், இலங்கையில் முற்றிலும் புதிய சூழலில் புதிய தொழில்முறையாகிய தோட்டத் தொழிலில் உள்ளவாங்கப்பட்டனர். அத்தொழிலாளிகள் அப்புதிய சூழலில் தோட்டத் தொழிலினைக் கற்றுக்கொள்வதில் பெரும் சிரமங்களை எதிர்கொண்டுள்ளனர். தொழிலினைக் கற்றுக்கொள்ளும் போது தோட்ட நிர்வாகத்தினரால் பல இன்னல்களையும் அவர்கள் அனுபவித்துள்ளனர். அவ்வாறு தாங்கள் புதிய தொழில் முறைக்கு உள்ளவாங்கப்பட்ட போது எதிர்கொண்ட இன்னல்களை தமக்கேயுரிய பாணியில் நாட்டார் பாடல்களின் வழி பதிவு செய்துள்ளனர்.

தோட்டத் தொழிலினை முறையாகக் கற்றுக்கொள்வதில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு தொழிலாளி, கவ்வாத்தினை சரிவர வெட்டுவதற்குப் பழக்கப்பட்டிருக்காத நிலையில், தோட்டத்திலிருந்து

விரட்டப்பட்ட நிகழ்வினைக் கீழ்வரும் பாடல் பதிவு செய்கிறது.

“கவ்வாத்துக் காரா...

கத்திக்கார அண்ணன் மாரே...

அண்ணே நீயும்

வெட்டத் தெரியாம

வெரட்டுப் பட்டு நிக்கீறீயே.”¹⁶

காலை முதல் தொடர்ந்தேர்ச்சியாக வேலை செய்வதால் தோட்டத் தொழிலாளிகளில் பெரும்பாலானோர் உடல் ரீதியாக மிகவும் பலவினமானவர்களாயினர். இதனைச் சான்று பகர்வதாக கீழ்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

“கொந்தரப்பு வெட்டி வெட்டி

குருத்தொடஞ்சி நிக்கயில

வேலை விடு கங்காணி

வெண்ணீர் போட்டு நான் குளிக்க.”¹⁷

இப் பாடலின் முதல் இரு வரிகளில் தொடர்ந்தேர்ச்சியாக கொந்தரப்பு வெட்டியமையால் உடல் வலிமையற்று விட்டதனை உணர்ந்த ஆண்மகன் ஒருத்தன் கங்காணியை வேலை விடுமாறு மன்றாடி நிற்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

தோட்ட நிர்வாகங்கள் தோட்டத் தொழிலாளிகளிடமிருந்து குறைந்த ஊதியத்திற்கு அதிகூடிய ஊழியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். குறைந்த ஊதியமே வழங்கப்பட்ட போதிலும், பல்வேறு வகையில் மேலும் குறைக்கத் தலைப்பட்டிருந்தனர். ஒரு நாள் வேலைக்கான கொடுப்பனவை பல்வேறு காரணங்களைக் காட்டி, அதனை அரைநாள் அல்லது முக்கால் நாள் சம்பளமாகக் கணிப்பிடுவது, கொழுந்தின் நிறையினைக் குறைத்து மதிப்பிடல் என்பன போன்ற வழிகளில் ஊதியத்தினைக் குறைத்தனர். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் மலையகத்தில் இன்றும் ஆங்காங்கே நிலைபெற்றுள்ளது. கீழ்வரும் பாடல் முழுநாள் வேலையினை மேற்கொண்டிருந்த தொழிலாளி ஒருவருக்கு முக்கால் நாளுக்குரிய சம்பளமே வழங்கப்பட்ட நிகழ்வினை ஊர்ஜிதம் செய்கிறது.

“சம்பளமாம் சம்பளம்

சனிக்கெழுமை சம்பளம்

செக்குரோலை போயி பார்த்தா

முக்காய் பேரு சம்பளம்.”¹⁸

தோட்ட நிர்வாகம் தொழிலாளர்களை நியாயமான முறையிலே நடாத்தியிருந்தால், இலங்கையில் இருந்தே தொழிலாளர்களைத் திரட்டிக் கொண்டிருக்க முடியும். உள்ளூர் கிராமவாசிகள் கிழமைக்கு ஒரு முறை சம்பளம் வழங்கப்படாது, ஒவ்வொரு நாளும் வேலை முடிந்ததும் சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும் என விரும்பினர்.¹⁹ அதனைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் ஏற்கவில்லை. பெருந்தோட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் காடுகளை அழிப்பதில் பங்கு கொண்ட உள்ளூர்க் கிராமவாசிகள் சம்பளம் பெறுவதில் பல முறை ஏமாற்றப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தொழிலில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து கொழுந்து பறித்திருந்த போதும் அக்கொழுந்தின் நிறை குறைவாக மதிப்பிடப்பட்ட நிகழ் வொன்றினைக் கீழ்வரும் பாடல் எடுத்தியம்புகிறது.

“ஓடி நெரே புடிச்சு

ஒரு கூடே கொழுந்தெடக்க

பாவி கணக்குப் புள்ளே

பத்து ராத்த போடுறானே.”²⁰

இப்பாடலில் கொழுந்தின் நிறை குறைவாக மதிப்பிடப்பட்டால், அது தனது வருவாயைப் பாதித்துவிடும் என்பதனை உணர்ந்த பெண் தொழிலாளி ஒருத்தியின் மனக்குமுறலைக் காணமுடிகிறது.

மேலே எடுத்து விளக்கப்பட்ட பாடல்கள் யாவும் தொழிலினை மையப்படுத்திய வகையில் மலையகத் தமிழர் எதிர்கொண்ட இன்னல்களின் வரலாற்றுச் சான்றுகளாகும்.

தொழிலாளிகள் மீதான தோட்ட நிர்வாகத்தினரின் ஆதிக்கம்

தோட்டத் தொழிலாளிகள் மீது, தோட்ட நிர்வாகம் சார்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களாகிய தோட்டத்துரை, கண்டாக்கு, கணக்கப்பிள்ளை, கங்காணி முதலானோர் பல்வேறு அடக்குமுறைகளையும், அட்டுழியங்களையும் மேற்கொண்டுள்ளனர். இதில் கங்காணிமாரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அடக்குமுறைகளும் அட்டுழியங்களுமே ஒப்பீட்டளவில் அதிகமாகும். கங்காணி எனப்படுவோர், தோட்ட வேலைக்காக தென்னிந்தியாவில் கூலிகளைத் திரட்டியவர்கள் ஆவர். (சிலர் தாமாகவே ஒரு குழுவாகச் சேர்ந்து இலங்கைக்கு வந்து, தமக்குள்ளேயே ஒருவனைக் கங்காணியாக நியமித்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு) இவர்கள் தாம் திரட்டிக் கொண்டிருந்த கூலிகளை தோட்டங்களில் தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளே வைத்திருந்தனர். சம்பளம் முதலாக தொழிலாளியின் ஏனைய பல விடயங்கள் வரையிலும் தோட்ட நிர்வாகத்திடம் தொடர்பு கொள்பவனாக கங்காணியே விளங்கினான். இதனால் அவனுக்குக் கீழே தொழில் புரியும் தொழிலாளிகள் மீது பல்வேறு அடக்குமுறைகளை மேற்கொண்டிருந்தான்.

குறிப்பாக தரகுப் பணம் அறவிடல், தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய பொருட்களைத் தாம் சொந்தமாக நடாத்தும் கடைகளில் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு வற்புறுத்தல், அவ்வாறு பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்களுக்கு அப்பொருளின் பெறுமதிக்கு மேலாக பணம் அறவிடுதல், அத்தொழிலாளி திருமண வைபவங்கள், ஈமச் சடங்குகளின் பொருட்டு கங்காணியிடம் வங்கிய பணத்திற்கு அதிக வட்டியினை பெற்றுக் கொள்ளல், தொழிற்களங்களில் தொழிலாளியை மனிதாபிமான மற்ற வகையில் நடாத்துதல், பெண் தொழிலாளிகள் மீதான பாலியல் வன்மங்கள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

இவ்வாறு கங்காணிமாரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அட்டுழியங்களை நேரடியாக எதிர்க்க முடியாதவர்களாகவே தோட்டத் தொழிலாளிகள் இருந்துள்ளனர். அவர்கள் தென்னிந்தியாவில் இருந்து குடிபெயரும் போது தாம் பட்ட கடன்களைத் தீர்பதற்காக கங்காணிகளிடம் பணம் பெற்றிருந்தமையாலும், தோட்டத் தொழிலினை மேற்கொள்கையில் பல்வேறு தேவைகளுக்காக கடன் பெற்றிருந்தமையினாலும் கங்காணியை எதிர்த்துச் செயற்படவோ, வேறிடம் செல்லவோ முடியாத நிலையில் இருந்துள்ளனர்.

கங்காணி உட்பட தோட்ட நிர்வாகத்தினரின் அடக்குமுறைகளையும், சுரண்டல் களையும் நேரடியாகப் பகைத்துக் கொள்ளவோ எதிர்க்கவோ முடியாத நிலையில், தம் மீது அவர்கள் மேற்கொள்ளும் அடக்கு முறைகளை எதிர்ப்புணர்வு கலந்த வகையில் நாட்டார் பாடல்களாகப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

தோட்டத்துரை, தொழிலாளிகளை மனிதாபிமானமற்ற வகையில் நடாத்தியமை யினைக் கீழ்வரும் பாடல் எடுத்து விளக்குகிறது.

“கோண கோண மலையேறி

கோப்பிப் பழம் பறிக்கையிலே

ஒரு பழம் தப்பிச்சின்னு

ஓதைச்சானாம் சின்ன தொரை.”²¹

கோப்பி அறுவடை செய்யப்படும் போது ஒரு பழம் தவறியதற்காக துரை, தொழிலாளியினைத் தாக்கிய நிகழ்வு இங்கே பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே கங்காணிமார் தொழிலாளிகளை மனிதாபிமான மற்ற வகையில் நடாத்தியமையினைப் பல நாட்டார் பாடல்கள் பதிவுசெய்துள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக,

“அடியும் பட்டோம்

மிதியும் பட்டோம்

அவமானச் சொல்லும் கேட்டோம்

முழி பிரட்டி கங்காணியின்

மூங்கியால் தாக்கப் பட்டோம்.”²²

எனவரும் பாடலினைக் குறிப்பிட முடியும்.

தோட்ட நிர்வாகத்தின் உத்தியோகத்தரில் ஒருவராக விளங்கிய ‘கண்டாக்கு’வின் பல்வேறு அட்டூழியங்களும் நாட்டார் பாடல்களில் பதிவுவாகியுள்ளமையும் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“அந்தனா தோட்டமினு

ஆசையா நானிருந்தேன்

ஓர மூட்ட தூக்கச் சொல்லி

ஓதைக்கிராரே கண்டாக்கையா.”²³

“கல்லாறு தோட்டத்திலே

கண்டாக்கையா பொல்லாதவன்

மொட்டு புடுங்குன்னு

மூனாளு வெரட்டி விட்டான்.”²⁴

எனவரும் பாடல்கள் இதற்குத் தக்க எடுத்துக் காட்டுக்கள். மேற்காட்டிய பாடல்கள் தோட்ட நிர்வாகம் சார்ந்தோரால், தொழிலாளிகள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட அடக்குமுறைகளையும், அட்டூழியங்களையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக இருப்பினும், அதற்கும் மேலாக அப்பாடல்களில் அந்நிர்வாகத்தினருக்கெதிரான எதிர்ப்புக் குரல் ஒன்றும் வெளிப்பட்டு நிற்பதனையும் அவதானிக்க முடியும். அவ்வெதிர்ப்புக் குரலின் உச்ச நிலையினை,

“கங்காணி கங்காணி

கருப்புச் சட்டைக் கங்காணி

நாலு ஆளு ஓடிப் போனா

நக்குவியே கங்காணி.”²⁵

எனவரும் பாடலில் கண்டுகொள்ள முடியும். இப்பாடலின் இறுதி இரு வரிகளும் தோட்டத் தொழிலாளிகளை மையமாகக் கொண்டே கங்காணிமாரின் வாழ்வு கட்டமைந்துள்ளமையினைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. தொழிலாளிகளின் உழைப்பில்

வாழும் கங்காணிமாரைச் சாடுவதாகவும் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

பெண் தொழிலாளிகள் மீதான பாலியல் வன்மப் பதிவுகள்

மலையக சமுதாயத்தின் மேலாதிக்க சக்திகள் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மீது பல்வேறு அடக்குமுறைகளை மேற்கொண்டிருந்தன. அவற்றில் மலையகப் பெண் தொழிலாளிகள் மீதான பாலியல் வன்முறைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. அவ் வன்முறைகள் ஆளுவோரின் மேலாதிக்கத்தினை நிலைநாட்டவும், பண்பாட்டு நிலையிலே அவர்களை அடக்கியாளவும் ஏற்ற கருவியாகவும் கையாளப்பட்டுள்ளது.

பெருந்தோட்டத் துறையை மையப்படுத்தி வாழ்ந்துவரும் அடித்தள மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட பாலியல் வன்மங்கள் தொடர்பில் சான்று பகர்வதாக நாட்டார் பாடல்கள் சில விளங்குகின்றன. மலையகப் பெண் தொழிலாளிகள் தோட்டங்களிலும், வேறுபல இடங்களிலும் தோட்ட நிர்வாகம் சார்ந்தோர்களால் பாலியல் வன்மங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளமைக்கு அவையே தக்க ஆதாரங்கள். பல்வேறு வகையிலும் பாலியல் வன்மங்களால் பாதிப்புறும் பெண் தொழிலாளிகள் அந்நிருவாகம் சார்ந்தோரை நேரடியாக எதிர்க்க முடியாத நிலையில், நாட்டார் பாடல்களில் அவ்வெதிர்ப்பை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இதற்கு கீழ்வரும் பாடல்கள் தக்க எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

“மட்டம் புடிச்சி

மலை முடிஞ்சி போவயிலே

மானங் கெட்ட கண்டாக்கையா

மாரு மேலே கைய போட்டான்.”

“மானு வேட்டைக்குப் போவாராம்

மயிலு வேட்டைக்குப் போவாராம்

கோழி கூவி எந்திரிச்சு கங்காணி

கொமரி வேட்டைக்குப் போவாராம்.”²⁶

மலையகத் தமிழரின் வாழ்வியற் கட்டமைவு

தோட்டத் தொழிலாளிகளாக இலங்கைக்குக் குடிபெயர்ந்தவர்கள் தென்னிந்தியாவின் பல்வேறு பாகங்களிலும் வாழ்ந்து வந்தவர்கள். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் விவசாயத்தினையே பாரம்பரியத் தொழிலாக மேற்கொண்டவர்கள். அம்மக்களுக்கு இலங்கைச் சூழல் ஒரு புதுமைச் சூழலே. புதிய வாழ்விடம், புதிய தொழில் முறை, மாறுபட்ட காலநிலை என்பனவற்றோடு இணைந்த வகையில் தமது வாழ்வியலைக் கட்டமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய துர்பாக்கிய நிலையியனை அவர்கள் எதிர்கொண்டனர்.

தென்னிந்தியாவின் கரையோரப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்கள், மலையகத்தின் குளிரிலும் பனியிலும் வாழவும், தொழில் செய்யவும் வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதற்குத் தம்மைப் பழுக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியும் இருந்தது. இவ்வாறாக, இப்புதுமைச் சூழலில் தமது வாழ்வியலைக் கட்டமைத்துக் கொள்வதில் பல இன்னல்களை எதிர்கொண்டனர். அவ்வின்னல்களை நாட்டார் பாடல்களின் வழி

வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். கீழ்வரும் பாடல்கள் அதனைத் தக்க முறையில் பதிவுசெய்கின்றன.

“அட்டே கடையும்
அரிய வழி நடையும்
கட்டே எடறுவதும்
காணலாம் கண்டியிலே.”²⁷

எனவரும் பாடலில், புதுமைச் சூழலில் அவர்கள் எதிர்நோக்கிய சிக்கல்கள் சில பதிவாகியுள்ளன. மேலும்,

“ஆராரோ ஆரீராரோ — என் கண்ணே
ஆரடிச்சி நீ அமுதாய் - கண்ணே நீ
அடிச்சாரைச் சொல்லி அமு
சீரான சீமை விட்டு
சீரழியக் காடு வந்தோம்
கூடை தலை மேலே
குடி வாழ்க்கை கானகத்தில்
காடு மலைகளிலிலே
கரடி புலி, ஆனை, சிங்கம்
கூடி வாழ்மிந்த காடு வனத்தே
நித்திரை போ.”²⁸

என மலையகத் தாயொருத்தியின் தாலாட்டாக அமையும் மேற்படி பாடலில், கொழுந்து பறிக்கும் கூடையினைத் தலையிலே சுமந்து கொண்டு, இரவையும் பகலையும் கானகத்திலே கரடி, புலி, யானை, சிங்கம் முதலான கொடூர மிருகங்களுக்கு மத்தியில் கழிக்க வேண்டி ஏற்பட்டு விட்டதனை எண்ணி மனங் கலங்கி தாயொருத்தி நிற்பதனைக் காண முடிகிறது. இவ்வாறே,

“... கலியாணத்துக்குப் போனாலும்
கம்பளியும் கையுமா போகணும்”²⁹

எனவரும் பாடல் வரிகள், குளிரில் இருந்து தம்மைக் காத்துக் கொள்ள கம்பளியினை எப்பொழுதும் அணிந்து கொள்ள வேண்டியிருந்த தனை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

தென்னிந்தியாவில் இருந்து கடற்பயணம் மூலம் தலைமன்னாரை அடைந்த மக்கள் சுமார் இருநூறு மைல் தூரத்தைக் கால்நடையாகக் கடக்க வேண்டி ஏற்பட்டமையால் வலிமையிழந்திருந்த நிலையில், மலையகத்தின் குளிரையும், பனியையும் தாங்க முடியாது பலர் இறந்துபட்ட துயரச் செய்திகளையும் சுமந்து கொண்டே மலையகத் தமிழரின் சமுதாய வரலாறு நகர்கின்றது. கீழ்வரும் பாடல்களிலும் மலையகத்தின் புதுமைச் சூழலில் சிக்குண்டு தவித்த மக்களின் மனப் போராட்டங்களைக் காணமுடிகிறது.

“கம்பளி எட்டு றாத்த
கனத்த கூட பத்து றாத்த
இத்தனையும் தூக்கிக்கிட்டு
ஏறனுமே மேட்டு மல.”

“கூடை எடுத்ததில்லை — நாங்க
கொள்ளிமல பார்த்ததில்லை
கூடை எடுக்கலாச்சு — நாங்க
கொழுந்து மல பார்க்கலாச்சு
கொழுந்து கொரைஞ்சதுன்னு
கொரை பேரு போட்டார்கள்.”³⁰

“அறுவா எடுத்ததில்லை
அடைமழையையும் பார்த்ததில்லை
அரும்பு கொரைஞ்சதுன்னு
அரைப் பேரு போட்டார்கள்.”³¹

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட மிகக் குறைந்தளவிலான ஊதியம் குடும்பத்தின் ஆண்கள், பெண்கள், முதியவர், நோயாளி என்னும் வேறுபாடுகளின்றி யாவரும் தொழில் செய்ய வேண்டிய நிலைமையினை உண்டுபண்ணியிருந்தது. ஆரம்ப காலங்களில் விரைவாகப் பணத்தினைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு தாயகம் திரும்ப வேண்டும் என்ற எண்ணம் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் குடிக்கொண்டிருந்தமையும், மேற்காட்டிய நிகழ்வுக்கு மற்றுமொரு காரணமாகியது.

இதனால் மலையகத் தமிழர் சமுதாயத்தில் பெண்களின் வகிபாகம் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவத்தினைப் பெற்றிருந்தது. சமுதாய மறுஉற்பத்தியில் மட்டுமே பெண்களின் வகிபாகம் அளப்பெரியது என்ற கூற்று வலுவிழந்து, பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்துவதிலும் பெண்களுக்குத் தக்க பங்குண்டு என்பதனை மலையகப் பெண்கள் நிலைநாட்டினர். ஆயினும், மேற்காட்டிய வகிபாகங்களை சிறப்பாக அமைத்துக் கொள்வதில் பல இன்னல்களை மலையகப் பெண்கள் எதிர்கொண்டுள்ளனர். அவ்வின்னல்களைத் தமக்கேயுரிய பாணியில் நாட்டார் பாடல்களாகப் பதிவுசெய்துள்ளனர்.

மலையகப் பெண்மணி ஒருத்தி அதிகாலையில் எழுந்து, பிள்ளைகளுக்கும் கணவனுக்கும் காலை உணவினைத் தயாரித்துக் கொடுத்த பின், அவசரவசரமாக வேலைக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தமையினை கீழ்வரும் பாடல் பதிவு செய்கிறது.

அடிச்சிருவா பிரட்டு தப்பு அவசரமா எழும்பணும்
ஆக்கி வச்ச பழைய சோத்த அவதியோட திங்கணும்
அஞ்சரைக்கி எழுந்திடுவா அழகு பெண்மணி
அழும் மக்களுக்கு ரொட்டி கூட ஆரையாகும்
பெரட்டு தப்புப்போல ஒரு பெரிய ரொட்டிய
பெத்த மக்களுக்கு பிச்சி தர நேரம் பத்தாது
இருட்டு வானம் விடிய முந்தி பிரட்டுகளம் போகணும்
எந்த மலை துண்டு என்று இரட்டை நின்று வாங்கணும்
தொடர்ந்தடிக்கும் காற்று மழை அடர்ந்து நிறை பிடிக்கணும்
தொண தொணத்த கங்காணிவிட தொல்லைப்பட்டுச் சாகணும்”³²

காலை உணவுக்காக தயாரித்த ‘ரொட்டியைக் கூட பிள்ளைகளுக்கு முறையாகப் பகிர்ந்தளிக்க முடியாத நிலையில் பெண்களின் வாழ்வு கட்டமைக்கப் பட்டிருந்தது. மேலும், கங்காணிமாரால் கொடுக்கப்படும் பல்வேறு இன்னல்களைப் பொறுத்தும் தொழில் செய்ய வேண்டியிருந்த மலையகப் பெண்களின் அவல நிலையினை “தொண தொணத்த கங்காணிவிட்ட தொல்லைப் பட்டுச் சாகணும்” எனவரும் வரி புலப்படுத்துகின்றது. (மிகுதி அடுத்த இதழில்)

அதற்குப் பெற்றோரும் ஆசிரியர்களும் துணை செய்திருக்கிறார்கள்.

எமது ஈழத்துப் படைப்பாளிகளில் பலர் ஆசிரியர்களாக இருந்தும் கல்விச்சாலைகளில் நூலகங்கள் நலிந்து கிடக்கின்றன. நூல்கள் அலுமாரிகளில் பூட்டப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. எம்மிடையே வாழும் தமிழ் பாடசாலை ஆசிரியர்களில் எத்தனைபேர் பொதுவாசிப்பில் ஈடுபடுகின்றார்கள் என்பதை இலங்கையில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் BMICH புத்தகச் சந்தைகளில் அவர்கள் தமது நூலகங்களுக்காக வாங்கும் பொது வாசிப்பு நூல்களின் எண்ணிக்கையிலிருந்து மதிப்பிடலாம். இதை பதிப்பாளர்கள் அறியாமலில்லை. பாடம்சார்ந்த துறைகளுக்கு அப்பால் செல்ல அவர்களது கைகள் கூசுவதை நேரில் கண்டவன் நான். இது வருத்தத்துக்குரியது. கல்வித் தேவைகளுக்கு அப்பாலும் வாசிப்பு விரியவேண்டும்.

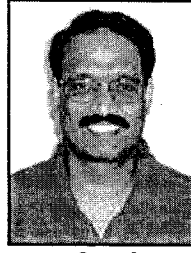
படைப்பாளிகளும், பதிப்பாளர்களும் சிறுவர் நூல்கள் என்றால் சிறுவர் பாடல்களும், சிறுவர் கதைகளும் தான் என்ற மாயையிலிருந்து விடுபடவேண்டும். அறிவியல்சார்ந்த படைப்புகளை அவர்கள் படைக்க வேண்டும். ஈராக் யுத்தம் பற்றி அல்லது இலங்கையின் ஆர்தர் சீ கிளார்க்கின் வாழ்வும் பணியும் பற்றி ஒரு சிறுவனுக்கு விளங்கக்கூடியவகையில் படங்களுடன் அழகாக ஒரு நூலை ஆராய்ந்து எழுதவேண்டும் என்று எமது எழுத்தாளர்கள் என்று தீர்மானிக்கிறார்களோ அன்று எமது வாசிப்புத்திறன் சர்வதேசத் தரத்தை எட்டும். இன்று வளரும் சிறுவனே நாளைய வளர்ந்த வாசகன். புறக்கத் துடிக்கும் புறவையின் சிறகுகளைக் கத்தரித்துவிட்டு அது புறக்கவில்கையே என்று வருத்தப்படும் சமூகக்கோளாறு மாறவேண்டும். எமது கவனம் ஒட்டுமொத்தமாக சிறுவர்களைப் பரந்த வாசிப்புக்கு இட்டுச் செல்லும் வழிமுறைகள் பற்றிச் சிந்தித்தால் இந்தத் தலைமுறையிலேயே விடிவைக் காணலாம். ஒவ்வொருவரும் தமது பங்கை செயல்படுத்தவேண்டும். மேலைத்தேயங்களில் கோடி கோடியாக அதில்தான் கொட்டுகிறார்கள். அதன் ஒரு வெளிப்பாடு தான் Room to read என்ற இலங்கைத் திட்டம். அதையும் நாங்கள் சரிவரப்பறிந்துகொள்ளவில்லை என்பதே எனது கருத்து.

- நூலகர் என். செல்வராஜா, லண்டன்

* * * *

வாசகருக்கு மட்டுமல்ல படைப்பாளிகளுக்கும் சேரட்டும் என்ற பொதுவான நோக்கத்துடன் இக் கருத்துக்களை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

எனது சிங்கள நண்பர் ஒருவர் "இலங்கை தமிழ் இலக்கியத்தில், மாட்டின் விக்கிரமசிங்கா போன்று யாராவது இருக்கிறார்களா?"- எனக் கேட்போது எனக்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. சிங்கள சமூகத்தில் ஒரு யுகப்பாடல் செய்து அவரது கம்பெரலிய நாவல், தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. திரைப்படமாகவும் வெளியாகி விருதுகள் பெற்றது. அதற்கு இணையாக யாரைத் தேடமுடியும்? நான் இந்தியத்தமிழனாக இருந்தால் பாரதியின் பெயரை கூறி இருப்பேன். நான்தான் சுயமரியாதை யுள்ள ஈழத் தமிழுணர்ச்சே.

நடேசன்

"கடந்த அறுபது வருடகாலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் தரமான நூல்களைப் படைத்த சிலபேரை சந்திக்க விரும்புகிறேன்" என்று அந்த சிங்கள நண்பர் கொழும்பில் என்னிடம் கேட்போது, "இதற்கு பதில் தருவதற்கு பேராசிரியர் சிவத்தம்பிதான் சரியான மனிதர்" என்று சொல்லிவிட்டு அந்த நண்பரை

அவரிடம் அழைத்துச்சென்றேன். அவரும் அதற்கான பதிலை திட்டவாடமாகச் சொல்லவில்லை.

அந்த நண்பர் பல ஆங்கிலக் கட்டுரைகளைப் படித்துப் பார்த்திருப்பவர். முக்கியமாக பேராசிரியர் வித்தியானந்தனது இலங்கைத்தமிழர் இலக்கிய வரலாறு என்ற கட்டுரையை வாசித்து விட்டு, "பெரும்பாலானவர்கள் தமிழில் புதிதாக படைப்பதை விட்டுவிட்டு பழையவற்றை ஆராய்ச்சி செய்து கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள்." என்றார்.

"திருக்குறள், கம்பராமாயணம் மற்றும் காப்பியங்களை முன்னோர்கள், தமிழர் களுக்கு முதுசொமாக விட்டுச் சென்றதால் அதுவே பல தலைமுறைக்குப் போதுமானது என நினைத்திருக்கலாம். உங்களுக்கு அந்த வசதியில்லை. தேவை இருக்கிறது; செய்தீர்கள்." என பெருமையாக அவரது வாயை அடக்கினேன்.

இப்படிச் சொல்லி அவரை சமாளித்தாலும் எனது மனச்சாட்சி முன்னால் இருந்து கொண்டு முந்திரிக் கொட்டையாக வாயைத் திறந்தது. வாயை என்னால் அடைக்க முடியவில்லை.

'கம்பெரலியவை படிக்காத படித்த சிங்களவர்களை நான் பார்த்தது கிடையாது. படித்த தமிழர்களில் பலர் தமிழ் மொழியைப் பற்றி நாட்கணக்கில் பேசுவார்கள். இவர்களில் எத்தனை பேர் ஒரு படைப்பு இலக்கிய நூலை வாசித்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நூலை கையால் தொட்டுவிட்டு என்னால் வாசிக்க இயலாது என்று பெருமையாகச் சொல்வார்கள். தங்கத்தின் மவுசு அதனது ஆபரணங்களில்தான் இருக்கிறது. மொழியின் மகிமை அதன் படைப்புகளில்தான் தங்கி இருக்கிறது.

இது தமிழ் வாசகர்களது நிலைமை

சில விதி விலக்குகளுக்கு அப்பால் இலங்கை தமிழ் பத்திரிகைகள் மற்றும் இதழ்களின் ஆசிரியர்கள் பக்கம் நிரப்புதலையே தங்கள் முக்கிய கடமையாகச் செய்கிறார்கள். அரைத்தமா மீண்டும் அரைப்புகிறது.

ஒவ்வொரு பத்திரிகைகளும் ஒற்றைப்படையான கருத்துகள் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என நினைத்து தாங்களாகவே தனிக்கை அதிகாரியாகிறார்கள். மக்களுக்கு பல்வேறு வகையான கருத்துகள் செல்லுதல் துரோகத்துக்கு சமன் என்றும் கற்பு களங்கமாகிவிடும் என்றும் சிந்திக்கிறார்கள்.

இப்படியாக பல கைவிடல்குகளை தனக்குத்தானே பிணைத்துக்கொண்டு தன்னைத் தானே துன்புறுத்தும் இந்த ஈழத்தமிழ் இலக்கிய சமூகம் தன்னை அதிலிருந்து விடுவித்துக்கொள்ளாதா? -நடேசன், அடிவந்திரேவியா.

முன்னையது....

ஒரு உட்கோல் கற்க்கள் என்று ஒரு பழையத் துடியானவை கீழ்த்தான, வாட்டமுதல் என்று விரக வேட்டி கந்த விர துறான அகாறு சுவற்றத்தான தொழில். ஒரு நான் ஒரு கவதழக் கையேறாமல் கந்தம் துட்டது என்று கொண்டுதரும் போது

அவ்வாறு போன்க் இருந்த கோபி தவறிக் குன்றினான் விழுந்த விட்டது அவற்றுக்கே நினைவுப் போட்டது. கணையில் கீழ்த்து ஒளிரிற் ஆற்றான்.

"கடவுளை கீழ்க் கோபி இல்லாமல் என்னை நொதல் செய்ய முடியாது. தொழில் கிணவலிட்டமல் எனது குடும்பம் பட்டியலில் என வேண்டி வரும் நான் என்ன செய்கேன்?"

கிணவாறு கந்தம் அமுது முறையில் அவ்வாறு அமுது துறானகேட்ட கடவுள் அகலமுன் போன்றினான். உட்கோல் கவத்கிள் கீழ்க்கிற் கோபியை எடுத்து விட்டது ஒரு வெள்ளிற் கோபி கீழ்க்கொழிதல் கோபி என்று கேட்டார்.

"அவன் உட்கோல் கீழ் எல்லாவுடையதான கவாழி என்றான்.

"மீண்டும் என குன்றினான் கீழ்க்கி ஒரு தங்கக் கோபியை எடுத்தார் காட்டின பி.அவதும் அவன் தன்னுடையதலை என்றான்.

கீழ்க்கி கடவுள் நினைவுக்குறி அவ்வாறு கீழ்க்கி கோபியை எடுத்தார் காட்டினார். "கீழ்க்கிள் கீழ்த்துடையது கவாழி என்றான் அவன்.

நடுத்தல் தங்கம், எவ்வளவுகூடு கோபியை நடுத்தல் அகலப்படாமல் உள்ளமையைக் கூறியதனால் அவன் அம்மலிந்த போலான்.

"கந்தம்.....! நினைவுமையைக் கூறியபடியால் நன்றி கோபியையும் நீயே வைத்துக்கொள்." என்று கூறிவிட்டு கடவுள் மறைந்து விட்டார்.

அறிவில்லாத நாய்கள்

1937ம் ஆண்டு நவம்பர் 11 "ஒப்போன் விபரோன்" நூற்று முடிந்ததும் துவங்கும் 10

பொருட்டின் உறுதியுடைய கிணவற்றத்தான சில நாட்களின் பிடி கிணவ அறிந்தது நிவாரணம் வந்ததுகூறும் குறியிட்டமல்.

கிணவற்றத்தின் கீழ்க்கி கோபியை கீழ்த்துடையது கவாழி என்றான் அவன்.

கிணவற்றத்தின் கீழ்க்கி கோபியை கீழ்த்துடையது கவாழி என்றான் அவன். "கீழ்க்கிள் கீழ்த்துடையது கவாழி என்றான் அவன். "கீழ்க்கிள் கீழ்த்துடையது கவாழி என்றான் அவன்."

ஒருநிலையினுடைய கவத்கிள் மறைப்பதை அந்தமும் கிணவற்றம் தங்கம் கவாழி என்றான் சரிந்த விட்டார்.

ஒருநிலையினுடைய கவத்கிள் மறைப்பதை அந்தமும் கிணவற்றம் தங்கம் கவாழி என்றான் சரிந்த விட்டார். "கீழ்க்கிள் கீழ்த்துடையது கவாழி என்றான் அவன்."

ஒருநிலையினுடைய கவத்கிள் மறைப்பதை அந்தமும் கிணவற்றம் தங்கம் கவாழி என்றான் சரிந்த விட்டார்.

பிணவற்றம்.....

ஒரு உட்கோல் கற்க்கள் என்று ஒரு பழையத் துடியானவை கீழ்த்தான, வாட்டமுதல் என்று விரக வேட்டி கந்த விர துறான அகாறு சுவற்றத்தான தொழில். ஒரு நான் ஒரு கவதழக் கையேறாமல் கந்தம் துட்டது என்று கொண்டுதரும் போது அவ்வாறு போன்க் இருந்த கோபி தவறிக் குன்றினான் விழுந்த விட்டது அவற்றுக்கே நினைவுப் போட்டது. கணையில் கீழ்த்து ஒளிரிற் ஆற்றான்.

"கடவுளை கீழ்க் கோபி இல்லாமல் என்னை நொதல் செய்ய முடியாது. தொழில் கிணவலிட்டமல் எனது குடும்பம் பட்டியலில் என வேண்டி வரும் நான் என்ன செய்கேன்?"

கிணவாறு கந்தம் அமுது முறையில் அவ்வாறு அமுது துறானகேட்ட கடவுள் அகலமுன் போன்றினான். உட்கோல் கவத்கிள் கீழ்க்கிற் கோபியை எடுத்து விட்டது ஒரு வெள்ளிற் கோபி கீழ்க்கொழிதல் கோபி என்று கேட்டார்.

"அவன் உட்கோல் கீழ் எல்லாவுடையதான கவாழி என்றான்.

"மீண்டும் என குன்றினான் கீழ்க்கி ஒரு தங்கக் கோபியை எடுத்தார் காட்டின பி.அவதும் அவன் தன்னுடையதலை என்றான்.

கீழ்க்கி கடவுள் நினைவுக்குறி அவ்வாறு கீழ்க்கி கோபியை எடுத்தார் காட்டினார். "கீழ்க்கிள் கீழ்த்துடையது கவாழி என்றான் அவன்.

நடுத்தல் தங்கம், எவ்வளவுகூடு கோபியை நடுத்தல் அகலப்படாமல் உள்ளமையைக் கூறியதனால் அவன் அம்மலிந்த போலான்.

"கந்தம்.....! நினைவுமையைக் கூறியபடியால் நன்றி கோபியையும் நீயே வைத்துக்கொள்." என்று கூறிவிட்டு கடவுள் மறைந்து விட்டார்.

ஒருநிலையினுடைய கவத்கிள் மறைப்பதை அந்தமும் கிணவற்றம் தங்கம் கவாழி என்றான் சரிந்த விட்டார்.

ஒருநிலையினுடைய கவத்கிள் மறைப்பதை அந்தமும் கிணவற்றம் தங்கம் கவாழி என்றான் சரிந்த விட்டார். "கீழ்க்கிள் கீழ்த்துடையது கவாழி என்றான் அவன்."

ஒருநிலையினுடைய கவத்கிள் மறைப்பதை அந்தமும் கிணவற்றம் தங்கம் கவாழி என்றான் சரிந்த விட்டார்.

ஒருநிலையினுடைய கவத்கிள் மறைப்பதை அந்தமும் கிணவற்றம் தங்கம் கவாழி என்றான் சரிந்த விட்டார்.

கழுத்து மாலைகளும் வளையல்களும், காசிக்கயிறும் கண்ணில் பட்டதும் பாண்டிக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை எத்தனையோ மாலைகள் இருக்கின்ற போதும் கருகமணியளவு அவள் கழுத்துக்கு வேறொன்றும் அழகாய் இருப்பதில்லை என்று எண்ணுவான். ஏனெனில் நீண்ட நாட்களாய் அவள் கேட்டுக் நச்சரித்துக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த கருகமணி அவள் கண்ணில் பட்டதும் ஆயிபுள்ளையின் சங்குக் கழுத்து மனக்கண்ணில் படமாய் விரிந்தது. அது மட்டுமல்ல கடந்த வருடம் வாங்கிக் கொடுத்த கருகமணி நிறம் வெளுத்துப் போயிருந்தாலும் இன்னும் அவள் கழுத்தே தஞ்சம் என்றுகிடப்பது அவனை இன்னும் ஆர்வமூட்டிக் கொண்டிருந்தது. ஆதலால் உடனே ஒரு மாலையை வாங்கிப் பத்திரப்படுத்தினான் பாண்டி.

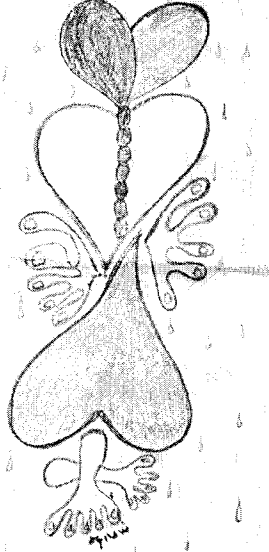
ஏழு தோட்டத் தலைவர்களும் பொட்டலில் குழுமியிருந்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல ஏழு தோட்டத்து மக்களும் காமனின் விழாவைக்காண வள்ளமெனத் திரண்டிருந்தனர். சடங்கு சம்பிர தாயங்களோடு காமன் விழா தொடங்கப்பட்டது.

நேரம் நள்ளிரவைத் தாண்டியிருந்தது.

ரதி மன்மதனின் திருமணக் கோலத்தைக் காண சுற்று வட்டாரத்தில் உள்ள தோட்டங்கள் எல்லாம் கூடி நின்று வாழ்த்திக் கொண்டிருந்தன. பொட்டல் சீர்வரிசைகளால் நிறைக்கப்பட்டிருந்தது. மாவிளக்கும் தோரணமும் பொட்டலில் கலயாண வீட்டின் கலகலப்பை இன்னும் ஏற்படுத்தியிருந்தது. பொட்டலை சுற்றிலும் அமைக்கப்பட்டிருந்த அலங்காரங்களும் தாவணி பாவாடையில் திரியும் இளசுகளும் வாலிப வேட்கைகளுக்கு தீனியிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

தோட்டம் காமன் விழாவில் மூழ்கியிருந்தது. ஆனால் பாண்டி மட்டும் ஆயிப்புள்ளையோடு கோயில் தோப்பில் அடைக்கலம் புகுந்திருந்தான்.

மடியில் பத்திரப்பட்டிருந்த காசிக்கயிறை கச்சிதமாய் எடுத்து பாண்டியின் முரட்டுச் சைக்கிளில் கட்டியபோது ஆயிப்புள்ளையின் முகத்தில் ஒரு சவரனில் கைசங்கிலி போட்டு பார்த்த திருப்தி மின்னலாய் வெட்டி மறைந்தது. அப்போது அவளை இறுக்கக்கட்டி மார்போடு இணைத்து கருகமணியை கழுத்தில் பொருத்தி அழகு பார்த்தான் பாண்டி. அப்போது அவனின் மார்போடு சாய்ந்து கொண்டவளின் நாணத்தை பாண்டியின் விரல்கள் சீண்டிக் கொண்டிருந்தன.

மலை மேடுகளில் ஒலித்துப் பறையும் தப்போசை அவர்களின் காதலுக்கான முரசொலியாய் ஓங்கி ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஆக்ரோசமாய் ஒலித்துப் பறையும் தப்போசைக்கு இசையுப்படி பொட்டலில் ரதி மன்மதனின் ஆட்டம் சூடுபிடிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. ஆட்டத்தில் மூழ்கியிருந்த ரதி, மன்மதனுக்கு பூசப்பட்டிருந்த ஒப்பனை மெதுமெதுவாய் கலையைத் தொடங்கியிருந்தது.

ஆனால் பனி இறங்கிய இரவும் ஆயிப்புள்ளையின் உடலில் வியர்வையைப் படர்த்திக் கொண்டிருந்தது. பாண்டியின் கட்டுக்குள் முழுமையாய் தொலைந்துப் போயிருந்தான் ஆயிப்புள்ளை.

மன்மதனோ விரகதாபத்தின் உச்சத்தில் நின்று ஆராக் காதலோடும், அருளின் உக்கிரத்தோடும் ஆடிக் கொண்டிருந்தான்.

அப்போதும் கண்களை இறுக மூடி கடுந் தவத்தில் உறைந்திருந்தான் சிவன்.

மயிலுத் தலைவருக்கு பொறி தட்டினாற் போல உள்ளாக்குள் வலுத்த சந்தேகம் கூட்டத்தில் ஆயிப்புள்ளையைத் தேடித் தொலைத்தது. கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம்வரை தேடித்தூழாவிடும் ஆயிப்புள்ளையை மட்டும் காணவில்லை. கூடவே பாண்டியின் ஞாபகம் வேறு வந்து வந்து விழவே பதற்றத்தில் உறைந்து போயிருந்தார் மயிலுத்தலைவர்..

மேடையில் வழங்கப்பட்டிருந்த கௌரவத்தை கருதி புழுங்கியப்படி அங்கேயே இருந்து விட்டாலும் எண்ணங்கள் என்னவோ எல்லை தாண்டிப் பயணித்திருந்தன.

சடைத்து நிற்கும் மரங்களும் பூத்துக் கிடக்கும் நட்சத்திரங்களும் சாட்சியாய் நின்றதாலோ என்னவோ பாண்டியும் ஆயிப்புள்ளையும் உலகை மறந்து வெகுநேரமாகியிருந்தது. மேகத்தில் மறையும் நிலை மேகத்தை உரசி உரசி சல்லாபித்துக் கொண்டிருந்தது. அப்போது தனித்து விடப்பட்ட அவர்களின் உலகம் புனிதமாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அடித்துப் பறைந்து களைப்புற்றிருந்த தப்பு எரியூட்டப்பட்ட டயர் சுவாலையில் காய்ந்து தன் காயங்களை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தது.

குழுமி இருந்த கூட்டத்தை முழுமையாய் ஒரு முறை மேய்ந்து விட்டு திரும்பிய மயிலுத் தலைவரின் கண்கள் கூட்டத்திலிருந்து தப்பியிருந்த பாண்டியையும்

ஆயிபுள்ளையையும் வெறியேறிச் சிவந்திருந்த கண்களோடு தேடித் துலாவின.

அரசல் புரசலாக மலைகளில் பேசிக்கொண்ட பாண்டி ஆயிப்புள்ள காதல் விவகாரம் மயிலுத் தலைவரின் காதுகளுக்கு எட்டியதும் அவர் அடைந்த உக்கிரம் சிவன் நெற்றிக் கண் திறந்தப்போது வெளியான உக்கிரத்தைக் காட்டிலும் கொடுமையானதாக இருந்தது. வாய்த்தர்க்கமாய் ஆரம்பித்து கைகலப்பு வரைக்குமாய் போயிருந்த போதும் ஆயிப்புள்ள தன் முடிவில் உறுதியாய் நின்றதுதான் அவரை ஒரு நொடி தடுமாறச் செய்தது.

“எனத்தோட எனமா போயிருந்தாக் கூட பரவால்ல அறிவுக்கெட்ட முண்டம் இப்பிடி கேவலப்படுத்திட்டியே என்னோட தகுதிக்கும் கௌரவத்துக்கும் ஒரு சின்னசாதிப்பய வீட்டுல சம்பந்தம் வச்சிக்க சொல்லுறியா? இங்கப்பாருடி ஒன்ன வெட்டிப் போட்டாலும் போடுவேனே தவிர அவனோட வாழுவோனு மட்டும் கனவுக் காணாத”

என்று மயிலுத் தலைவர் டார் தட்டியதன் தீவிரம் அவளுக்கு அப்போது புரியவில்லை.

சின்னசாதிப் பய சின்னசாதிப் பயனு சொல்லுறியே அவனோடு சேர்ந்து இந்த தோட்டமே மூக்கு மேல வெரல வக்கிற மாதிரி வாழ்ந்துக் காட்டுறேன் பாரு”

“அடிச் செருப்பால, இங்கப் பாருடி ஒழுங்கு மரியாதையா சொல்லிப்பட்டேன்; கேக்கலயோ அப்பொறம் உயிருக்கு மோசமா போயிடும் சொல்லிப்பட்டேன்”

என்று மல்லுக்கு நிற்கும் மயிலுத் தலைவரின் உறுதியை விடவும் ஆயிப்புள்ளையின் காதல் உயர்ந்து நின்றது.

நேரம் நடுச்சாமத்தை அண்மித்திருந்தது.

விபரீதம் புரியாமல் சிவனின் தவத்தை குறிவைத்து ஆட்டத்தை தொடர்ந்துக் கொண்டிருந்தான் மன்மதன்.

பாவத்துக்கு விமோசனம் இல்லையென்றாலும் மன்மதன் காமத்தின் உச்சத்தில் திளைத்திருந்தான். சிவனின் ஆக்ரோஷத்துக்கு அஞ்சிய ரதியின் மனசு தணலாய் தகித்து கொண்டிருந்தது.

உக்ரமாக ஒலித்துக் கொண்டிருந்த தப்போசை மெதுமெதுவாய் சிவனின் காதுகளை எட்டத்தொடங்கியிருந்தது. உடலுள் பரவும் ஆக்ரோசம் ஒருவிதமாய் உடலை உலுக்கிப் போகவே வெகுண்டு எழுந்தான் சிவன். ஆயிரம் யானைகளை தன்னுள் இறக்கிய தெம்புடன் பெருமூச்சொன்றை வெளித்தள்ளினான். அப்போது சிவனின் கண்கள் திறக்கப்பட்டன.

காமன் பொட்டலில் இருந்து ஒதுங்கியிருந்த பாண்டியையும் ஆயிப்புள்ளையையும் மயிலுத் தலைவரும் அவருடைய சகாக்களும் வேட்டை நாயபோல் கோயில் தோப்பில் தேடி நோட்டமிடத் தொடங்கியிருந்தனர்.

சிவனின் தவம் மன்மதனால் கலைக்கப் பட்டாயிற்று. எரிமலையாய் வெடித்துச்சிதறிய சிவனின் கோபக் கனல் மன்மதனை நொடிக்குள் பலிகொண்டது. மன்மதன் சிவனின் கோபச் சுவாலையில் எரிந்துக் கருகத் தொடங்கியிருந்தான். தோட்ட மக்களின் மனங்களோ உருகித் தகித்தன நெருப்பு மன்மதனை அழித்திருந்தது. அப்போது ரதியின் அவலக் குரல் காற்றை நிறைத்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் அது சிவனின் காதுகளை மட்டும் எட்டவே இல்லை .

எல்லோர் முகத்திலும் சோகம் படர்ந்திருந்தது தோட்டம் கூடி நின்று மன்மதனின் மறைவுக்காக அழுதது. அங்கே ரதி மூளியாக்கப்பட்டிருந்தாள். வெள்ளை வேட்டியில் முகத்தை மூடி முக்காடிப்பட்ட ரதி அழுது புரண்டாள். உயிரைப் பிழியும் ரதியின் சோக வார்த்தைகளை கேட்ட தோட்ட மக்களின் கண்கள் குளமாகின.

விடியலில் கோயில் தோப்பை கொலைக்காற்று நிறைத்திருந்தது.

விதவைக் கோலத்தில் பொட்டலில் இறங்கி உயிர்பிச்சைக் கேட்டு வந்திருந்தாள் ரதி . சோகத்தை படர்த்தும் தப்பொலி பொட்டலை இன்னும் வருத்தத்தில் ஆழ்த்தியிருந்தது.

பித்துப் பிடித்து வேர்க்கொண்டது போல அப்படியே இருந்து விட்டாள் ஆயிப்புள்ள. மயிலுத்தலைவரின் முகத்தில் ஏக களிப்பு குடிக்கொண்டிருந்தது.

“ஓ சண்டாளா என் தகப்பா உலகில் உண்டோ இவ்வறியாயம் சொந்த மருமகனை மாமன் கொன்ற பாவமுண்டோ ?”

எனும் ரதியின் உயிர்ப்பிழியும் உருக்கமான சோககீதம் எல்லோரின் இதயங்களையும் உலுக்கியது. ஆனாலும் சிவன் மட்டும் இறங்கிவருவதாயில்லை. ஈரமற்ற கட்டாந்தரையாய் சிவனின் மனநிலம் வரண்டுக் கிடந்தது.

பொழுது நன்றாகப் புலர்ந்திருந்தது.

மன்மதனின் மறைவின் அதிர்ச்சியில் இருந்து மீளாத தோட்ட மக்களுக்கு கோயில் தோப்பு இன்னொரு அதிர்ச்சியை வைத்திருந்தது.

கோயில் தோப்பு தோட்ட மக்களால் நிரம்பியிருந்தது.

மப்பும் மந்தாரமுமாய்க் கிடந்த தோப்பில் கொலை நெடி பரவியிருந்தது. வெறி நாய்களால் கடித்துக் குதறப்பட்ட பாண்டியின் உடல் இரத்த வெள்ளத்தோடு காட்டுப் பீலி ஏரியில் மிதந்து கொண்டிருந்தது.

மூன்று நாட்களில் மன்மதன் உயிர்த்தெழுவான் என்பதை அறிந்தும் ஆற்றாது அழும் தோட்டத்து மக்கள், பாண்டிக்காக எத்தனை காலம் அழுவார்கள் என்பதைக் கேட்பாரின்றிக் கொட்டும் தப்போசை புழுக்கமாய் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பாளிகளுக்கு தமிழகத்தில் கிடைத்த அங்கீகார கௌரவம்!

— கே.ஜி.மகாதேவா —

கடந்த மாதம் சென்னையிலும், திருச்சியிலும் நடைபெற்ற இருவேறு இலக்கிய நிகழ்வுகளில் ஈழத்து தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கப்பட்டு, நினைவுப் பரிசுகளைப் பெற்றிருந்தனர். சென்னையில் கடந்தமாத முதல் வாரம் தமிழக முன்னணி எழுத்தாளர், அருணகிரியின் 'ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்கள்', 'உலக வலம்', 'ஆல்பஸ் மலையில் அருணகிரி' என்று மூன்று நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. சென்னை தியாகராயர் நகர், பிட்டி தியாகராயர் அரங்கத்தில் மண்டபம் நிறைந்த கூட்டத்தினர் மத்தியில் சிறப்பாக நடைபெற்ற இவ்விழாவில், விகடன் பிரசுரமாக வெளிவந்த ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்கள் நூலில் ஈழத்தின் பதினேழு படைப்பாளிகளின் கருத்துக்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது.

"பெண்கள், பெற்ற குழந்தைகளின் எதிரிலேயே பாலியல் கொடுமைகளுக்கு ஆளாவது, மனித உடலின் அந்தரங்க இடங்களில் ஆயுதம் வைத்து வெடிக்கச் செய்வது, 'எப்போது உயிர் போகும்போ' என பதற்றத்தோடு வாழும் அகதிகளின் அவலம்... இவையே இன்றைய ஈழத்தின் அடையாளம்! ஈழத்து மண்ணும், மக்களின் மனமும் வறண்டு போகலாம். ஆனால், பட்டதுயரங்களைத் துடைத்தெடுக்க முயற்சிக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் எழுத்து, இன்றும் அந்த மக்களுக்கு எழுச்சி தந்து பிரவாகமாக பொங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆம்! மரணங்களே வாழ்வாகிப்போன மண்ணைக் கருவாக்கி, மனித நேயம் மிக்க எழுத்தாளர்கள் உருவாக்கும் ஈழத்தின் இலக்கியங்கள் மிகவும் வீரியம் மிக்கவை! உறைவிடத்தை இழந்தாலும், தம் உணர்வுகளை நிலை நாட்டும் எண்ணத்தில் தாய் மண்ணை விட்டு பல்வேறு இடங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்கள் அநேகர். உயிருக்குப் போராடும் மனிதர்கள் மத்தியில், 'அவர்களின் அவல நிலை இன்று மாறும், நாளை மாறும்' என தங்கள் எழுத்தின் மூலம் தங்களின் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஈழத்தின் எழுத்தை ஆள்பவர்களின் ஒட்டுமொத்த உணர்ச்சிக் குவியல்தான் 'ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்கள் நூல்' என்று, 'ஆனந்த விகடன்' பிரசுரமாக வெளிவந்த இந்த நூல் பற்றி பதிப்பாளியர் தமது முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். விழாவுக்கு தலைமை வகித்து அருணகிரியின் மூன்று நூல்களையும் வைகோ வெளியிட, 'ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்கள்' நூலை தமிழருவி மணியன் பெற்றுக்கொண்டார்.

நூல்களை வெளியிட்டு வைகோ உரையாற்றுகையில்; "தாய்த் தமிழகத்து எழுத்தாளர்களை தமிழ் ஈழம் போற்றியது, வரவேற்றது, குதுகலித்துக் கொண்டாடியது. ஆனால் ஈழத்து தமிழ்

எழுத்தாளர்களை, புலம்பெயர்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களை தமிழகம் ஏன் பற்றிக் கொள்ளவில்லை? துன்பத்தின் பிடியில் பரிதவிக்கும் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளுக்கு உரிய அங்கீகாரத்தையும் ஆதரவையும் தரவேண்டிய கடமையில் தாய்த் தமிழகம் தவறிவிட்டது என்பது உண்மைதான். ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்களின் கருவுலாங்களைத் தேடி, அவற்றை அறிவதிலும், அவர்களோடு பேசிப்பேசி பதிவு செய்தும், இதனை அனைவரும் அறிய வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவதும் ஆருயிர்த் தமிழ் அருணகிரியின் உடன்பிறந்த குணம். இந்த மேடையில் தமிழ் ஈழ தேசியக் கவிஞன் உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன், எழுத்தாளர் நவம் மாஸ்டர், பத்திரிகையாளர் கே.ஜி.மகாதேவா ஆகியோரும் நம்மோடு அமர்ந்து, இந்த நிகழ்ச்சியைச் சிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மானமும், வீரமும், வேட்கையும் கொண்டு வாழ்வது ஈழத்தமிழ் மண். அந்த எழுத்தாளர்களைவெல்லாம் தேடித் தேடி அலைந்து பார்த்த தமிழ் அருணகிரி அவர்களின் உணர்வுகளை எல்லாம் அச்சுப்பிசகாமல் பதிவு செய்திருப்பதை படித்து, பெருமைப்படுகின்றேன். பதிவு செய்தது ஒரு பாரிய கடமை. இதன் மூலம் தமிழ்நாட்டில் ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்களை அங்கீகரிக்கின்றோம் என்பது உறுதிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த அருமையான கடமையைச் செய்ததற்காக அருணகிரியைப் பாராட்டுகின்றேன்" என்று பெருமிதம் கொண்டார். நினைவுப் பரிசாக ஒரு பாரிய பூமி உருண்டையை வழங்கியது; வைகோவின் நிழலாக கடந்த இருபத்து ஐந்து ஆண்டுகள் தொடரும் அருணகிரியின் உலகம் சுற்றும் நிகழ்வையும், ஓயாத அலைகளாக வெளிப்படும் அவர்தம் நூல்களையும் நினைவு படுத்தியது.

சர்வதேச (திருச்சி) மாநாடு - 2012

திருச்சி தமிழ்த் தொன்மை மையம் சார்பில், தமிழ்க் கலாசார பாதுகாப்பு சர்வதேச மாநாடு - 2012, திருச்சி கலைக்காவிரி நுண்கலைக் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. மையத்தின் தலைவர் சோ.சத்தியசீலன் தலைமை வகித்தார். இலங்கை நாடகக் கலைஞர் கலைச்செல்வன், கோவை ஞானி, குறிஞ்சி வேலன், கார்முகில் முத்துவேலமுகன், தொல்லியல் ஆய்வாளர் டி.கே.வி.ராஜன் ஆகியோருக்கு பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தர் ச.முத்துக்குமரன், "செம்மொழி தமிழ்த் தென்நல்" விருதுகள் வழங்கிக் கௌரவித்தார்.

காங்கிரஸ் கட்சியின் முன்னாள் தலைவர் 'இலக்கியச் செல்வர்' குமரி அனந்தன் சிறப்புரையாற்றுகையில்; உலகப் பொது மொழியாகும் தகுதி தமிழுக்கு உண்டு என்று வலியுறுத்தி; "தமிழ்மொழி உலக அளவில்

தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாகத் திகழ்கிறது. பிறமொழிகளுக்கு இல்லாத சிறப்புகள் தமிழுக்கு ஏராளம் இருப்பதால் இதன் தொன்மையைப் போற்றி காக்கவேண்டும். தமிழை உலகப்பொது மொழியாகக்கொண்டு வர இந்திய மத்திய அரசு தீர்மானம் நிறைவேற்றவேண்டும். இதற்கு ஒட்டுமொத்த மாக நாம் குரல் எழுப்பவேண்டும். அதன் மூலம் தமிழ்மொழியின் பெருமை உலகெங்கும் பரவிவிடும்” என்று குமரி அனைந்தன் கூளுரைத்தார்

“தமிழ் நாட்டிலேயே தமிழ்மொழி கைவிடப்பட்டுள்ளது” - கோவை ஞானி

கோவை ஞானி தமது உரையில்: தமிழுக்கு தமிழ்நாட்டிலேயே பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றும், தமிழ்மொழி இங்கு கைவிடப்பட்ட நிலையில் உள்ளது என்றும் சாடினார். “தமிழ் மொழியுடன், தமிழர் தம் நிலங்களும் அழிக்கப்பட்டு, பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு தமிழ் நிலங்கள் தாரைவார்க்கப்படுகின்றன. தமிழ் இங்கு மறக்கப்படும் நிலையில், தமிழ்க் கலாசாரம் கிராமங்களில் உழவர் தம் இதயங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் மணம் அங்குதான் வீசுகிறது. இப்படியாக வரலாற்று நெருக்கடிக்குள் நாம் நமது மொழியையும், மக்களையும் வைத்திருக்கின்றோம். இவற்றுக்கான மாற்றுவழி என்ன? சங்ககால தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறை இதற்குப் பதிலளிக்கிறது. இனக்குழுச் சமூகமாக வாழ்ந்த சமதர்ம வாழ்வு, அன்பு கலந்த வாழ்வு அன்று தமிழ்ச் சமூகத்தில் நீடித்தது. இதை உணர்ந்து, நமக்கான வாழ்வை சங்ககால வாழ்க்கை முறையிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டால்தான் இனமும், மொழியும் வாழும். தமிழ்ச் சமூகத்தைக் காப்பாற்றமுடியும்!” என்று எச்சரித்தார் கோவை ஞானி.

மாநாடு ஒருங்கிணைப்பாளர் வை.ஜவஹர் ஆறுமுகம் வரவேற்புரை நிகழ்த்த, ‘அமுதசுரபி’ ஆசிரியர் திருப்பூர் கிருஷ்ணன் கருத்துரை வழங்கினார். பிரான்ஸிலிருந்து கலந்துகொண்ட எழுத்தாளர் அரவிந்த் அப்பாத்துரை: கலாசாரக் கூறுகளைப் பேணிப் பாதுகாப்பதை அவசர அவசியமாகக் கொண்டு, தமிழ்க் கலைகளைப் பாதுகாக்க நிறைய நிறுவனங்கள் - அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தார். உலகின் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் வாழும் தமிழ் மக்களிடையே மொழி மற்றும் கலாசாரம் சார்ந்த தொடர்புகளை வலுப்படுத்தவும், வளங்களைளையும் வாய்ப்புகளையும் பகிர்ந்து கொள்ளவும் சர்வதேச தமிழ்க் கலாசார மையம் ஒன்றை லண்டனில் நிறுவிட வேண்டும் என்றும், தமிழ் மொழியை ஆங்கில மொழியின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து காத்திட, உயர்கல்வி தகவல் தொழில்நுட்பம், வேலை வாய்ப்புகளை தமிழ் மொழியின் மூலமே சாத்தியமாக்கிட முடியும் என்பதை நிரூபித்து தேவையான செயல்திட்டங்களை வகுத்திட, லண்டன் டாக்டர் ரத்தினம் நிதியானந்தன் தலைமையில் ஒரு வல்லுநர் குழுவினை அமைத்திட வேண்டும் என்றும் கோரும் தீர்மானங்கள் உட்பட பதினொரு தீர்மானங்கள் இம்மாநாட்டில் நிறைவேற்றப் பட்டன.

இப்படியும் நடக்கிறது

◆ இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாநில துணைச்செயலாளர் சி.மகேந்திரன் எழுதிய இந்த பூமி தொடர்பான உயிரோட்டம் ‘வீழ்வேனென்று நினைத்தாயோ தொடர் கடந்த வருடம் ஆகஸ்ட் 17ம் திகதி வெளியான ஆனந்த விகடன்’ல் ஆரம்பித்து பல வாரங்கள் தரிசனம் கொடுத்த போதிலும், அதனை முழுமையாகப் படிக்கும் பாக்கியம் ஈழத்து வாசகர்களுக்கு நிச்சயம் கிடைத்திருக்காது. காரணம் அந்த மூன்று மண் வாசனை பக்கங்கள் விகடனிலிருந்து கீழிக்கப்பட்ட நிலையில் தான் சங்க அக்னிப்பிரவேசம் கண்டது. இக்கட்டுரைத் தொடர் விகடன் பிரசுரமாகி, சென்னையில் நடைபெற்ற கண்காட்சியில் கடந்த 13ம் திகதி, பழ. நெடுமாறன், தா.பாண்டியன், நல்லக்கண்ணு, இயக்குனர் மணிவண்ணன், தமிழருவி மணியன், இயக்குனர் புகழேந்தி உட்பட பெரும் திரளான தமிழணர்வாசகர்கள் திரண்ட கூட்டத்தில் நூல் வெளியிடப்பட்டது. ஒரு நூல் கூட பாக்கி இல்லாமல், ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான அத்தனை நூல்களும் விற்றுத் தீர்ந்து விட்டன. மற்றபொரு தகவல்: பிரான்ஸில் ‘வாக்கு மூலம்’ எனும் பெயரில் வெளியாகியுள்ள குறும் படத்தில் சி.மகேந்திர னின் ‘விகடன்’ படைப்பு ஒவ்வொரு வசனமும் பின்னணியில் உயிர்பெற்று, அந்த உணர்வுகள் கண்ணீர்க்கடலில் சங்கமிக்கின்றன!

◆ சம்மா சொல்லக்கூடாது. நடிகர் தனுஷ் எழுதிப் பாடிய அந்தக் ‘கொலவெறி’ (வார்த்தையிலும் தமிழ்க் கொலை) பாடலுக்கு அறிஞர்களிடமும் கொலைவெறி கொப்பளிக்கிறது. இங்கு பேச்சுத் தமிழ்தான் ஆங்கில ஆதிக்கம் என்றால் பாட்டிலும் தமிழுக்கு சாவு மணி! பாரதிதாசன் மைந்தன் மன்னர் மன்னன், முன்னணிக் கவிஞர்கள் அறிவுமதி, அப்துல் ரகுமான் மற்றும் ஏராளமான தமிழணர் வாளர்கள் இப்பாடலுக்கு தூக்குத் தண்டனை வழங்கியுள்ளனர். தமிழருவி மணியன், சென்னை ஈழத்தமிழ்எழுத்தாளர்கள் நூல் வெளியீட்டு விழாவில் “தமிழே இல்லாமல் வரும் அந்த கொலவெறி பாடல் வரும் படத்தை மானமுள்ள தமிழன் பார்க்க மாட்டான், பார்க்கக் கூடாது” என்று கோரிக்கை விடுக்க திருச்சி கலைக்காவிரி முதல்வர் மார்க்கரெட் பாஸ்டின், அங்கு நடைபெற்ற சர்வதேச தமிழ் மாநாட்டில் இப்பாடலை வன்மையாகக் கண்டித்து, “தமிழுக்கு இப்படி ஒரு சாபமே! பாடலைக் கேட்கும் போது தலையே வெடித்துவிடும் போல இருக்கிறது. இந்தக் கொடூரம் இன்று மட்டும் தான் பல்லிழிக்கும். இதொரு தவழும் மேகக்கூட்டம் மாதிரி. பழைய பாடலுக்குரிய விலாசம் இதுக்கு இருக்காது...” என்று நெஞ்சுருகினார்.

◆ அந்த ஒருமூத்து பத்திரிகையாளர் தனது சஞ்சிகை ஆண்டு விழாவில்: ஜெயலலிதா பற்றி நக்கீரன் வெளியிட்ட செய்தியை அப்படியே ஹிந்து ஆங்கில நாளைகு தனது முதல் பக்கத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டதை கடுமையாக கண்டித்து, இப்படி ஒரு ஈசர் செய்தியை இந்தியாவில் முழுமையாக வெளியிட்ட ஒரே பத்திரிகை ‘ஹிந்து’ தான் என்று பத்திரிகா தர்மத்தைச் சாடினார். இந்தச் செய்தி முழுமையாக, இலங்கை ‘தினக்குரல்’ பத்திரிகையிலும் வெளிவந்துவிட்டது என்ற விவரம் அடுத்தடுத்த நாள் ஒருமூத்தார் காதில் விழுந்ததும், “ஓ... இன்டர்நெஷனலாதிசூசா...” என்று நினைத்திருப்பார்!

“கவியும் சாஸ்திரம்” முதலிய தலைப்புகளில் இவர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளில் அவரின் அழகியல் நோக்குத் தெளிவாகவே புலப்படும். ‘உண்மை’, ‘செம்மை’, ‘அழகு’(சத்தம், சிவம், சுந்தரம்) என்பனவாகப் பேசப்படும் இந்தியக் கலைக் கோட்பாடுகளில் ஈடுபாடுகாட்டிநின்றவர் இவர். இவ்வகையில் பாரதி மற்றும் வ.வே.சு ஐயர் ஆகியோர் போல **செவ்வியற் சார்பான சிந்தனையாளர்** என்ற கணிப்புக் குரியவராகிறார்.

விபுலாநந்தர் செயன்முறைத் திறனாய்வினும் ஈடுபட்டு நின்றமைக்கு முக்கிய சான்றாக அமைவது மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் பாடல்களை முழுவதுமாகத் தொகுத்து நோக்கிய இவரது முயற்சியாகும். 1926ஆம் ஆண்டில் இவர் கொழும்பு **விவேகானந்தன்** இதழில் வெளிப்படுத்திய இப்பார்வையே பாரதிபாடல்களை முழுநிலையில் நோக்கிய முதலாவது முயற்சியாகும். தமிழகத்தில் பாரதி பற்றிய திறனாய்வு முயற்சிகள் அவருடைய சமகாலத்திலேயே வ. வே. சு. ஐயர் மற்றும் ஏ. வி. சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியோர்ரால் தொடங்கப்பட்டு விட்டது என்பதை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். பாரதி பாடல்களின் ‘நவீன அம்சங்கள்’ மற்றும் ‘தேசிய உணர்வு’ ஆகியவற்றை மையப்படுத்தி விபுலாநந்தருக்கு முன்பே அவர்கள் திறனாய்வுக் குறிப்புகளை முன்வைத்திருந்தனர். விபுலாநந்தர் மேற்கொண்ட பார்வையானது தமிழிலக்கிய மரபின் பகைப்புலத்திலே பாரதி கவிதைகளை முழுநிலையில் தரிசிப்பதாக அமைந்ததாகும். இவ்வகையில் அவர் பாரதியின் கவிதைப் பரப்பைப் பொருண்மை நோக்கிலே *பாரதமாதா, கண்ணன், பராசக்தி, பாரதவீரன், பாரதமக்கள், குமரவேள்* என அறுவகைப்படுத்தி விளக்கியுரைத்துள்ளார்.

பாரதி தொடர்பான விபுலாநந்தரின் இம்முயற்சியானது 1930-40களில் மணிக்கொடிக் குழுசார்ந்தவர்களான கு.ப. ரா மற்றும் பெ. கோ. சுந்தரராஜன் ஆகியோரால் ‘பாரதியின் இலக்கியபீடம்’ தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட திறனாய்வு முயற்சிக்கு முந்திய செயற்பாடாக அமைந்தது என்பது இங்கு சுட்டப்படவேண்டிய வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய செய்தியாகும்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே 1932ஆம் ஆண்டில் **பாரதி கழகம் (Bharati Study Circle)** என்ற பெயரில் ஒரு ‘ஆய்வு வட்ட’த்தை விபுலாநந்தர் தொடக்கிவைத்தார் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கியத்துவமுடையதாகும். தமிழிலே ‘ஒரு குறித்த படைப்பாளிதொடர்பான’ திறனாய்வுச் சிந்தனைக்குக் களமமைத்த முதலாவது ‘ஆய்வியக்கச் செயற்பாடு’ இதுவே எனலாம்.

கல்வியாளரின் இயங்குநிலையில் சார்பு நிலை அணுகுமுறையும் புறநிலை அணுகு முறையும்

இவ்வாறாக செல்வக் கேசவராயரின் பின்னர் மறைமலையடிகள் மற்றும் விபுலாநந்தர் ஆகிய கல்வியாளர்களால் தொடரப்பட்ட தமிழ்த் திறனாய்வியலின் இயங்குநிலையிலே கவனத்துக்கு வரும் முக்கிய வரலாற்றம்சம் அதில் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கிய சார்புநிலை (Subjective) அணுகுமுறை யாகும். ‘தமிழ் இனஉணர்ச்சி’ மற்றும், ‘திராவிட சிந்தனை’ ஆகிய சார்புநிலைகளினூடாக இலக்கிய ஆக்கங்களை அணுகுவதான பார்வையாக இது செயற்பட்டது. மொழிநிலையிலே சம்ஸ்கிருதத்துக்கு எதிரான சிந்தனையாக வெளிப்பட்டது. மேற்படி உணர்வுவெழுச்சியானது இனநிலையிலே ‘ஆரிய - திராவிட’ வேறுபாட்டுணர்வாகவும் சமூகநிலையில் இது ‘பிராமண எதிர்ப்பியக்கம்’ ஆகவும் கோலங்கொண்டது. இவ்வுணர்வினால் ஈர்க்கப்பட்டோரில் ஒருசாரார் ‘புகுத்தரிவு’ சிந்தனைத் தளத்தில் சமய எதிர்ப்பாளர்களாகவும் எழுச்சிபெற்றனர். தமிழகத்திலே ஆங்கிலேயராட்சிச் சூழலில் பிராமண சமூகத்தினர் கலைகள், கல்வி மற்றும் அரசபணி முதலிய பல துறைகளிலும் எய்தியிருந்த உயர்நிலையும் அவர்கள் சம்ஸ்கிருத மொழிக்கு வழங்கிவந்திருந்த ‘முதல் மரியாதை’யும் மேற்சட்டியவாறான உணர்வு வெழுச்சிகளுக்கு அடிப்படைகளாக அமைந்த முக்கிய வரலாற்றுக் காரணிகளாகும். இவ்வுணர்வு வெழுச்சியானது நாளடைவிலே ‘சமூக-அரசியல் சூழல்’களில் திராவிட இயக்கமாகப் பேரெழுச்சிபெற்று இன்றுவரை தொடர்கின்றமை சமகால வரலாறாகும்.

இவ்வாறான உணர்வுவெழுச்சி சார்ந்த இலக்கியப் பார்வையானது தமிழின் ஒட்டுமொத்தப் பண்டைய இலக்கியப் பரப்பையும் **தமிழினத்துக் கான இலக்கியம்** என்றும் **சம்ஸ்கிருத மொழி ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டு உருவான இலக்கியம்** என்றும் இரு பெரும் பிரிவாக வேறுபடுத்தி நோக்குவதான அணுகுமுறையை உருவாக்கியது. இதன் தளத்திலே சங்கஇலக்கியங்கள் மற்றும் **சிலப்பதிகாரம்** முதலியனவே தமிழினத்துக்கான தூயஇலக்கியங்கள் என்பதான கருத்தும் அவையே போற்றத்தக்க பெருமைக்குரியன என்பதுமான ஆய்வுப் பார்வைகளும் உருவாயின. மேற்சட்டியவற்றுக்குப் பிற்பட்டவையான இடைக்கால இலக்கியங்களிற் பலவும் - குறிப்பாக பக்தியிலக்கியப்பரப்பு மற்றும் **கம்பராமாயணம்** முதலியன - புறக்கணிப்பெய்தின. இவ்வகையில் குறிப்பாகத் தமிழின் தனிப்பெரும் பேரிலக்கியம் என்ற கணிப்புக்குரிய **கம்பராமாயணம்** சம்ஸ்கிருதமொழியின் பண்பாட்டியல் ஆதிக்கத்தின் வழி உருவானதென கருதப்பட்டுத் திட்டப்பாங்குடன் புறக்கணிக்கப்பட்டது. இப்புறக்கணிப்பானது 1940-50களில் மேற்படி நூலை ‘எரித்தல்’ என்பதான தீவிர நிலைவரை சென்றதைத் தமிழ்உலகம் அறியும்.

கம்பராமாயணத்தைத் தமிழ் இன உணர்வாளர் - குறிப்பாகத் திராவிட இயக்கத்தினர் - புறக்கணிக்க

முற்பட்டமைக்கான முக்கியகாரணம் அது. **ஆரிய - திராவிட போராட்டம் பற்றிய இலக்கியப் பதிவு** என்பதாகக் கணிக்கப்பட்டமை யாகும். மேற்படி திராவிட இயக்க உணர்வாளர்கள் இராமனை ஆரியனாகவும் இராவணனைத் திராவிடனாகவும் கண்டனர். இவ்வாறான பார்வையின் தொடர்ச்சியாக, இராவணனை இராமன் வீழ்த்தியதாக அமையும் **இராமாயணக் கதை** நிகழ்வானது ஆரியர் திராவிடரைச் சூழ்ச்சியால் வீழ்த்திய வரலாற்றையே உணர்த்துவது என்பதாக அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டனர். இத்தகைய பார்வை மற்றும் புரிதல்கள் என்பவை இராவணனைக் 'கதாநாயக நிலை'க்கு இட்டுச் சென்றன. அத்துடன், சீதையை அவன் சிறையெடுத்தமையை இப்பார்வைகள் நியாயப் படுத்தின. மேலும் இவை, இராமனுக்குத் துணைநின்ற வீபீடனை தமையனுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டவனாகவும் அவ்வகையில் துரோகியாகவும் கணித்தன. இவ்வாறான புரிதல்களின் தளத்தில் கடந்த நூற்றாண்டின் மத்தியில் புலவர் குழந்தை என்பார் **இராவண காவியம்** என்ற ஒரு தலைப்பில் ஒரு பேரிலக்கியம் படைத்துள்ளார் என்பதும் இங்கு நமது கவனத்துக்குரிய செய்தியாகும்.

தமிழ்த் திறனாய்வுத்துறையிலே இவ்வகையான சார்புநிலைப் பார்வைகள் அணுகுமுறைகள் ஆகியவற்றுக்கான எண்ணக்கருக்கள் மேற்சட்டிய மறைமலையடிகள் அவர்களின் எழுத்துகளிலேயே அரும்பத் தொடங்கிவிட்டன என்பது இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும். சங்க இலக்கியங்களை முதன்மைப்படுத்திய மறைமலையடிகள் **கம்பராமாயணத்தைத்** தாழ்வாக மதிப்பிட்டவராவார். 'கம்பனின் கவிதையில் இயல்பான தன்மை இல்லை என்றும் சங்க இலக்கியக் கவிதைகள்தான் உண்மையான கவிதைகள் என்றும் அவர் மதிப்பிட்டுள்ளார். (விளக்கத்திற்கு பார்க்க: க.பஞ்சாங்கம் மேற்படி நூல்.ப.83.)இவ்வாறாக இவரால் முன்வைக்கப்பட்ட இவ்வகைப்பார்வை பின்னாளில் வெவ்வேறு தளபரிமாணங்களுடன் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், மு. வரதராசனார், சாலை இளந்திரையன் முதலிய பல கல்வியாளர்களால் முன்னெடுக்கப் பட்டது. இவர்களின் மாணவ பரம்பரையினரால் இவ்வகைப்பார்வைகள் தமிழகத்திலே இன்றுவரை தொடர்கின்றன.

தமிழ்க் கல்வியாளர்களில் ஒருசாரார், மேற் சூட்டியவாறு 'தமிழ்இன உணர்வுச் செல்வாக்கு'க்கு உட்பட்டு சார்புநிலையில் இயங்கிநின்ற சூழலில் இன்னொரு சாரார் அவ்வுணர்வுக்கு உட்படாமல் இலக்கியத்தை இலக்கியமாகவே தரிசிப்ப'தான புறநிலை (Objective) அணுகுமுறையைத் திட்டப்பாங்குடன் முன்னெடுத்தனர். இலக்கிய வகைகள் அனைத்தையும் அவ்வவற்றின் 'இலக்கியத் தகுதி' என்ற அளவுகோலை மட்டும் முன்வைத்து மதிப்பிடவும்

விளக்கிப் பேசவும் இவர்கள் முற்பட்டனர். இவ்வாறு செயற்பட்டோருள் தெ.பொ.மீ என்று சுருக்கமாகச் சூட்டப்படுவரான தென்பட்டினம் பொன்னுசாமி மீனாட்சி சுந்தரனார்) அவர்கள்(1900-1980) முக்கியமானவர்.

பன்மொழிப்புலவர் என்ற கணிப்பைப் பெற்றவரான தெ.பொ.மீ அவர்கள் பல்கலைக் கழகநிலையில் பேராசிரியர் மற்றும் துணைவேந்தர் ஆகிய உயர் பொறுப்புகளை வகித்தவர். இவர் சட்டம், சமய-தத்துவம் மற்றும் மொழியியல் ஆகிய துறைகளிலும் புலமைத் தகுதிகளை ஈட்டிக் கொண்டவருங்கூட. இவ்வாறான ஆளுமை அம்சங்களோடு இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் செயற்பட்டுநின்ற இவர், திறனாய்வாளருக்குரியதான அகன்ற புறநிலைப் பார்வைகொண்டராகத் திகழ்ந்தவராவார்.

இதனால் இவர், சங்க இலக்கியம், **சீலப்பதிகாரம் - மணிமேகலை**, பக்தி இலக்கியம், **கம்பராமாயணம்** முதலிய காவியங்கள் மற்றும் சிற்றிலக்கிய வகை ஆக்கங்கள் ஆகிய அனைத்து இலக்கியப் பரப்பையும் 'இலக்கியம்' என்பதான பொது அளவுகோலால் அளக்கும் மனப்பக்குவத்துடன் செயற்பட்டார். இலக்கியம் தரும் சுவையுணர்வுக்கு முக்கியத்துவமளித்த இவர் ஒவ்வொரு வகை இலக்கியத்தையும் அவற்றுக்கான சமூகப்பண்பாட்டுச் சூழல் மற்றும் மொழிநிலை என்பவற்றோடு எடுத்து விளக்க முற்பட்டவராவார். அவ்வகையில் தமிழ்ப்பண்பாடுசார்ந்த பல்வேறு துறைகளுடனும் இலக்கியத் திறனாய்வைத் தொடர்புபடுத்திய - நெருக்கமாக இட்டுச் சென்ற - பெருமை இவருக்கு உரியது.

தெ. பொ. மீ அவர்களின் திறனாய்வியற் செயற்பாடுகளிலே குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு அம்சம் அவருடைய ஒப்பியல் அணுகுமுறையாகும். செல்வக்கேசவராயர் மற்றும் வ. வே.சு. ஐயர் ஆகியோர் புலப்படுத்திய ஒப்பியற்பார்வையை இவர் மேலும் ஆழமுடையதாக வளர்த்தெடுத்தவராவார். தமிழின் திறனாய்வியல் தொடர்பாக இவர் எழுதிய பல்வேறு ஆக்கங்களில் 'Tolkappiyar's Literary Theory(1966) மற்றும் Aesthetics of the Tamils(1976) ஆகியன முக்கியமானவையாகும்.

தெ.பொ. மீ அவர்கள் தமது சமகால இலக்கியச் சூழலில் நிலவிய இன உணர்வுசார் அணுகு முறைகளுக்கு எதிராக வெளிப்படையாகவே கருத்துக்களை வெளியிட்டவராவார். 'இலக்கியத்தை ஒரு அழகியல் ஆக்கமாகத் தரிசிக்க வேண்டும யன்றி அதற்கப்பாலான காரணங்களை முன்வைத்து 'விரும்பு வெறுப்பு' நிலைகளில் அணுகக்கூடாது என்பதை அவர் தெளிவாகவே எடுத்துரைத்தவராவார். குறிப்பாகக் **கம்பராமாயணம்** தொடர்பாக அவர் வெளிப்படுத்திய சிந்தனைகளில் இவ்வாறான அவருடைய எண்ணப்பாங்கை இனங்காண முடியும்.

பிறமொழிகளிலமைந்த **இராமாயணம்** களையும் நன்கறிந்திருந்த இவர் கம்பரை அவருடைய கவித்துவ ஆற்றலை முன்னிறுத்திப் புறநிலையாக அணுகியவராவார். அதன் உருவாக்கத்துக்கான சமூக-பண்பாட்டு உணர்வுத் தளங்களை அவர் ஆழமாக நோக்கியுள்ளார். இவ்வகையில்.

“இந்த நாட்டு மக்களின் கனவிலும் நனவிலும் பேச்சிலும் மூச்சிலும் ஆடலிலும் பாடலிலும் இந்தக்கதை தவழ்ந்து விளையாடி இன்பமூட்டிவரக் காணலாம்....”

.... கம்பர் உடலுருக, உயிருருக, உள்ளுருக, உணர்வுருக அமைந்த கவிதையிலேயே திளைத்தல் வேண்டும்

..... கல்லில் செதுக்கிய வடிவத்தை ஆயும்போது கல்லில் முட்டிக்கொள்வதோ அறிவின் ஏற்றம்? அக்கல் வன்கல் ஆகலாம், மாக்கல் ஆகலாம், உதிர்கல் ஆகலாம், போலிக்கல்லும் ஆகலாம். கல்லாராய்ச்சியன்று இங்கெழுவது. கல்லிடை எழுந்த உயிரோவிய ஆராய்ச்சியே ஆம். பழங்கதையில் குற்றம் காட்டுவதில் பயனில்லை. பாவலர் எதிர் கிடந்த கல் அது. கல்லை உயிராக்கிப் பெரும் புரட்சி செய்துள்ளார் பாவாணர்.”

(நூல்: **பிறந்தது எப்படியோ?** ப.25)

எனவரும் குறிப்புகளில் அவருடைய பார்வை மற்றும் அணுகுமுறை என்பவற்றை நாம் தெளிவாகவே இனங்கண்டுகொள்கிறோம்.

மேலே நோக்கியவாறு கல்வியாளர் மத்தியில் சார்பு நிலை மற்றும் புறநிலை அணுகுமுறைகள் நிலவிவந்த காலப்பகுதியில் முனைப்பாகப் புலப்பட்டுநின்ற இன்னொரு தள இயங்குநிலை **ரஸனை** அணுகுமுறை ஆகும். இதனை முன்னெடுத்தவர் என்றவகையிலேயே ‘**ரஸிகமணி**’ டி.கே. சி. எனச் சுருக்கமாகச் சுட்டப்படுபவரான தென்காசி களங்காட்டு சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்கள் (1882-1954) தமிழிக்கியத் தினாய்வுத் துறையில் கவனத்தைப் பெறுகிறார்.

‘ரஸனை’ அணுகுமுறை - டி.கே.சி பார்வையை மையப்படுத்திய ஒரு குறிப்பு

‘ரஸனை’ என்பது சுவை எனப் பொருள்தரும் வடசொல் ஆகும். கலை மற்றும் இலக்கிய ஆக்கங்களின் இன்றியமையாத அடிப்படைப் பண்புகளிலொன்று அவற்றின் சுவை என்பது வெளிப்படை. குறிப்பாக இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை அதன் தொனிப்பொருள் அது சார்ந்த கற்பனை அம்சங்கள், உவமை முதலிய அணிகள் மற்றும் அதன் ஓசையொழுங்கு என்பன **ரஸனை**க்கான அடிப்படைக் கூறுகளாகும். இவற்றின் மூலம் சுவைஞரர்களின் உள்ளத்தில் நிகழும் உணர்வுக்கிளர்ச்சியே **ரஸனை** எனப்படுகிறது. அவ்வகையில் இது சுவைஞரர்களின் மனப்பதிவு சார்ந்ததாகும். **ரஸனை** பற்றிய பொது விளக்கம் இது.

இலக்கியத் திறனாய்வு என்ற செயன்முறையிலே இந்த **ரஸனை** அம்சமானது ‘வடிவநிலை’ சார்ந்த

பார்வையாகும். “உள்ளடக்கம் எனப்படும் பொருண்மை அம்சமானது எவ்வாறு ஒரு இலக்கிய ஆக்கமாக வடிவங்கொண்டுள்ளது?” என்பதே இப்பார்வையில் கவனத்தைப் பெறுவதாகும். திறனாய்வு மொழியிலே இப்பார்வை சார் அணுகுமுறை **‘அழகியல் நோக்கு’** அல்லது **‘அழகியல் திறனாய்வு’ (AESTHETIC CRITICISM)** எனப்படும். இவ்வாறான **ரஸனை** என்ற அழகியல் அம்சத்துக்கு மிகை அழுத்தம் கொடுக்கப்படும் நிலையில் உருவானதே **ரஸனை அணுகுமுறை** ஆகும்.

இந்த அணுகுமுறையிலே குறித்த படைப்பாக்கத்தின் வடிவம் மட்டுமே கவனத்திற்கொள்ளப்படுகின்றது. ‘வடிவமே பொருள்’(The form is meaning) என்பதே இவ்வணுகுமுறையின் தொனிப்பொருளாகும். “A poem should not mean, But be” என்பதான ஆர்ச்சி பால்மக்லீஷ் (Archibald Macleish, 1892-1982) என்பாரின் பாடல்வரியை இக்கோட்பாட்டின் குரலாக எடுத்துக் காட்டுவது மரபாகிவிட்டது. இவ்வாறான பார்வையை ஐரோப்பிய - அமெரிக்கத் திறனாய்வுச் சூழல்களில் முன்மொழிந்தவர்கள் **புதுமுறைத்திறனாய்வு (New Criticism)** சார்ந்தோரான ஜான் குரோ ரான்ஸம் John Crowe Ransom, 1888-1974), கிளெத் புறாக்ஸ் (Cleanth Brooks, 1906-1994) முதலியோ ராவர். தமிழ்ச் சூழலில் இந்த ரஸனை முறைமையை ஒரு இயக்கம் போல முன்னின்ற நடத்தியவரே டி.கே. சி அவர்கள்.

“கவிக்கு விஷயம் அல்ல, வடிவமே பிரதானம்” என்பதே டி.கே.சி அவர்களின் மந்திர வாக்கியம். பாடல் தரும் உணர்ச்சி என்ற அம்சத்துக்கு முதன்மையளித்த இவர் அதற்கான அடிப்படையம் சங்களாக **‘தாளம்’, ‘லயம்’** என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவார். இவருடைய இப்பார்வையின் மற்றொரு முக்கிய அம்சம் ‘பாடல்களின் சொற்கள் மற்றும் தொடர்கள் எளிமையாக அமைந்திருக்கவேண்டும்’ என்பதாகும். சுருங்கக் கூறின், **‘வாசிப்பவர்களுக்குச் சிரமம் தராத உடனடிப் புரிதல்’** என்பதே அவருடைய எதிர்பார்ப்பு ஆகும். இந்த அடிப்படையில் சங்க இலக்கியப்பரப்பு டி.கே.சியாலும் அவரைச் சார்ந்தோராலும் புறக்கணிக்கப்பட்டன என்பது இங்கு நமது கவனத்துக்குரியது. இவ்வாறான டி. கே. சி. பார்வையின் முக்கிய அம்சங்களை அவர் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுதிகளான **இதயஒளி**(1958) மற்றும் **அற்புதரஸம்**(1964) ஆகியவற்றில் நோக்கியுணரமுடியும்.

இவரது இவ்வணுகுமுறை சார்ந்த செயன்முறைத் திறனாய்வு என்ற வகையில் முக்கிய வெளிப்பாடாக அமைந்தது **கம்பராமாயணத்தின் மீது** அவர் செலுத்திய பார்வையாகும். கம்பர் பாடல்களை உணர்ச்சி மற்றும் பொருண்மை அடிப்படைகளில் தனித்தனிச் சீர்களாகவும் தொடைகளாகவும் பிரித்துக்காட்டி அவற்றுக்குள்ளே பயிலும் அருபவ

அம்சங்களைச் சுவைபட வெளிக்கொணர்ந்து விளக்கத்தரும் முறைமையில் அவரது இச்செயன்முறை அமைந்தது. **கம்பர் தரும் காட்சி** என்ற தலைப்பில் இதழொன்றில் தொடராக வெளிவந்த இவரது இவ்வெழுத்துகளின் முதல்தொகுதி **கம்பர் தரும் ராமாயணம்** என்ற தலைப்புடன் 1953இல் நூலுருப்பெற்றது. பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கம்பன் பாடல்களில் இவருடைய இந்த **ரஸனை** அளவுகோலின்படி 1514 பாடல்கள் மட்டும் தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பது இங்கு நாம் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டிய முக்கிய அம்சமாகும். மேலும் அவர் கம்பன் பாடல்கள் பலவற்றின் சொற்களை தமது **ரஸனை** அளவுகோலின்படி திருத்தியுமுள்ளார். கம்பர் பாடல்களைப் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வருவனவற்றுட் பலவற்றை 'இடைச்செருக்கல்' என இவர் நீக்கியுமுள்ளார்.

இவ்வாறு **ரஸனை** முறையில் திறனாய்வை மேற்கொண்ட டி.கே. சி. அவர்கள் அவ்வணுகு முறைப்படி பண்டைத் தமிழ் நூல்களிலொன்றான **முத்தொள்ளாயிரத்தை** 1943இல் பதிப்பித்தவர் என்பதும் அவர் தொடக்கிவைத்த இந்த **ரஸனை அணுகுமுறை** யானது சமகாலத்திலேயே அ.சீனிவாராகவன் அ.முத்துசிவன், கு.கோதண்ட பாணிப் பிள்ளை, எஸ். மகராஜன் முதலிய பலரால் தொடரப்பட்டது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய செய்திகளாகும்.

டி. கே. சி அவர்கள் மேற்குறித்தவாறான **ரஸனை அணுகுமுறையை** மேற்கொண்டமைக்கான வரலாற்றுக் காரணிகளும் தமிழ்த் திறனாய்வுலகில் சிந்திக்கப்பட்டுள்ளன. இத் தொடர்பில், முனைவர் க. பஞ்சாங்கமவர்கள் தமது **தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு** என்ற நூலில் தந்துள்ள காரணியொன்று இங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவமுடையதாகும். மேலே நாம் நோக்கிய, 'மறைமலையடிகள் மற்றும் அவர்வழி தொடர்ந்த கல்வியாளர்களின் இலக்கிய அணுகு முறைகளுக்கு எதிரான நிலைப்பாடொன்றை மேற்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் டி.கே. சி. இருந்தார்' என்பதே முனைவர் பஞ்சாங்கமவர்கள் கூட்டும் காரணியாகும். குறிப்பாகச் சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை மற்றும் பத்துப்பாட்டு நூல்களை மட்டுமே சிறந்த இலக்கியங்களாகக் கருதி அவற்றை விரித்துப் பேசிவந்த மேற்படி கல்வியாளர்களை - அதாவது அன்றைய பண்டித மரபினரை - எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் டி. கே.சி இருந்தார் என்பதுபஞ்சாங்கம் குறிப்பிடுகிறார். இதற்கு ஆதாரமாக மேற்படி இருவருக்குமிடையில் நிலவியதான 'ஆசிரிய - மாணவத் தொடர்பை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

இத் தொடர்பிலே பஞ்சாங்கம் அவர்கள் விளக்கம் தரும்போது, 1905 காலப்பகுதியில் சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் மறைமலையடிகளுக்கு டி. கே.

சி மூணவராகத் திகழ்ந்தவர் என்பதும், அங்கு அடிகள், சங்க இலக்கியத்தை உயர்த்திக் **கம்பராமாயணத்தை** தாழ்த்திப் பேசிய சூழ்நிலைகளில் டி.கே.சி அவர்கள் தமது ஆசிரியரை எதிர்த்து 'அவருடைய பார்வையை மறுத்துரைக்கவேண்டிய உணர்வினால் தூண்டப்பட்டார்' என்பதுமான செய்திகளை முன்வைத்துள்ளார். (பார்க்க: மேற்படி நூல்: பக் 98-99).

மேலே நோக்கியவாறு டி.கே.சி மேற்கொண்டதும் அவரது வட்டத்தினரால் தொடரப்பட்டதுமான **ரஸனை அணுகுமுறையானது** இலக்கியத்தின் 'சுவை' அம்சத்தை நுனித்து நோக்கி விளக்கிப் பேசும் முயற்சி என்ற அளவில் வரவேற்கப்படக் கூடியது. அதேவேளை அது திறனாய்வு நோக்கில் பல குறைபாடுகளைக் கொண்டதாகும்.

அ. இலக்கியத்தின் உள்ளடக்க அம்சத்தையும் அதற்கு அடிப்படையான சமுதாயச் சூழல் என்ற அம்சத்தையும் மேற்படி அணுகுமுறை கவனத்திற் கொள்ளத் தவறிவிடுகிறது

ஆ. அவ்விலக்கியமானது வாசகர் சூழலில் நிகழ்த்தக்கூடிய சிந்தனைத் தாக்கத்தையும் செயலாக்கத்தையும் இவ்வணுகுமுறை புறக்கணித்து விடுகிறது. மாறாக, வெறுமனே 'சுவைத்தல் என்றளவிலான 'அநுபவத் திளைப்பு' நிலையுடன் இது நிறைவுபெற்று விடுகிறது

இ. இலக்கியவகைகளின் கட்டமைப்புக் கூறுளை முழுநிலையில் கவனத்திற் கொள்ளாமல் அவற்றிலிருந்து சில பாடல்களை மட்டும் தனிமைப்படுத்தி நோக்குவதான பார்வைக் குறைபாடு கொண்டது, இது. இவ்வாறாக, டி. கே. சியின் இந்த **ரஸனை** முறைமையில் உள்ள குறைபாடுகள் பற்றிச் சமகாலத் தமிழ்த் திறனாய்வுலகில் பலரும் எடுத்துரைத்து விமர்சித்துள்ளார்கள்.

தமிழின் முதல்வரிசைத் திறனாய்வாளரான கலாநிதி க.கைலாசபதி அவர்கள், மேற்படி **ரஸனை அணுகுமுறையை**, '**மகிழ்ச்சியூட்டும் போலி நியாயம்**' (*The Affective Fallacy*) சார்ந்தது எனக் குறிப்பிட்டு விமர்சித்துள்ளார். **போலி நியாயம்** (அல்லது **நியாயப் போலி**) என்பது 'நியாயமானது போலத் தோற்றமளிக்கும் பொய்மை வாதம்' எனப் பொருள்தரும் 'தரக்கவியற் கலைச்சொல்'லாகும். **ரஸனை அணுகுமுறையும்** அத்தகையது என்பதே இங்கு கூட்டப்படும் செய்தியாகும். '**ஒரு குறித்த இலக்கியத்தை வாசிப்பவர் அதனால் எத்தகைய தாக்கத்தை எய்துகிறார் என்பதை மட்டும் நுகர்துட்கொண்டு அதன் தரத்தைக்கணிப்பது குழப்பத்தை விளவிடக்கூடியது. எனவே அது திறனாய்வு முறைமைக்குப் பொருந்தாத போலி வாதமாகவே கணிக்கப்பட வேண்டியதாகும்**' என்பதே இதன் தெளிபொருள். அமெரிக்கத் திறனாய்வாளர்களான **விம்ஸாற்** (W.K. Wimsatt, 1907-

1975) மற்றும் ரெனிவெல்சு(ReneWellek, 1903-1995) ஆகியோரின் சிந்தனைகளையொட்டி இந்தப் போலிவாதம் பற்றி எடுத்துப்பேசும் கலாநிதி கைலாசபதியவர்கள் அதற்குப் பொருத்தமான எடுத்துக்காட்டாக டி.கே.சி அவர்களையும் அவரது உடன் கூட்டத்தினரையுமே சுட்டி விமர்சித்துள்ளார் என்பது இங்கு நமது கவனத்துக்குரியது. (விளக்கத்திற்கு: பார் க்க: **இலக்கியமும் திறனாய்வும்**, 1972- ப.க்35-49)

டி.கே. சி. அவர்கள் ரஸனை அளவுகோலின்வழி **கம்பராமாயணம்** பாடல்களின் சொற்களைத் திருத்திய செயலும் அதன் பாடல்களுட் பலவற்றை 'இடைச்செருகல்' எனச்சுட்டி நீக்கியமையும் 'தமிழ்த் திறனாய்வுலகில்' மிகுந்த கண்டனத்துக்குள்ளாகியிருக்கின்றன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய செய்திகளாகும். **மூலபாடத் திறனாய்வு** என்ற ஆய்வு முறைமை சாராத 'அகவயமான' செயற்பாடுகளாகவே இவை விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன.

டி. கே. சி. அவர்களும் அவரது உடன் கூட்டத்தினரும் கைக்கொண்ட **ரஸனை அணுகுமுறை** யானது மேற்கண்டவாறு பலநிலைகளில் விமர்சிக்கப்பட்டாலும் அதன் முக்கிய கூறுகள் தமிழிலக்கிய உலகில் இன்றுவரை வெவ்வேறு மட்டங்களில் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழக நிலைகளில் **Practical Criticism** என்ற வகையிலே இலக்கியத்தின் '**நயம்காணல்**' செயற்பாடாக அது பல காலம் தொடர்ந்தது. இலக்கிய மேடைகளில் 'சொற்பொழிவு' செயற்பாட்டில் அது தொடர்கிறது.

உயர் பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெறலும் கோட்பாட்டுநூல்களின் உருவாக்கமும்

மேற்கண்டவாறாக கல்வியாளர்கள் மற்றும் இலக்கியவாதிகள் ஆகியோரின் பல்வகை அணுகுமுறைகளினூடாக இயங்கிவந்த சூழ்நிலையில் அது கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழக மட்டங்களில் ஒரு பாடமுறைமையாகவும் இடம்பெறத் தொடங்கியது. இவ்வகையில் முதலிலே சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பி. ஓ. எல். ஆனர்சு என்ற பட்டப் படிப்புக்கான பாடங்களிலொன்றாக அது இடம்பெறலாயிற்று. (தகவல்: முனைவர் க. பஞ்சாங்கம். மேற்படி நூல் : ப.87) தொடர்ந்து, தமிழக ஈழப் பல்கலைக்கழகங்கள் அதனைத் தத்தம் தமிழ்ப் பாடத்திட்டங்களில் இடம்பெறச் செய்தன. இவ்வாறாக உயர்கல்வித் துறையில் இலக்கியத் திறனாய்வு பெற்ற கணிப்பைத் தொடர்ந்து திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளை தொடர்பான நூல்கள் பல எழுதப்படலாயின. அவற்றைத் தொடர்ந்து கோட்பாட்டு நிலைசார்ந்த விவாதங்களும் உருவாகத் தொடங்கின.

(தொடரும்)

ஒளி - 12

சுடர் - 09

**பகிர்தலின் மூலம்
விர்வும் ஆழமும்
பெறுவது
Gnanam**

ஆசிரியர்

தி.ஞானசேகரன்

www.t.gnanasekaran.lk

இணை ஆசிரியர்

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஒவியர்

சிவா கௌதமன்

தொடர்புகளுக்கு:- தி.ஞானசேகரன்

'ஞானம்' அலுவலகம்

3-B, 46ஆவது ஒழுங்கை

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி :- 011-2586013, 0777-306506

+61 02 80077270

தொலைநகல் :- 011-2362862

Email:- editor@gnanam.info

Web:- www.gnanam.info

வெளிநாட்டு உள்நாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்.
SwiftCode :- HBLILKXX
T.Gnanasekaran
Hatton National Bank
Wellawatha Branch
A/C No.009010344631

உள்நாட்டு சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 1,000/=
ஆறு ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூபா 20,000/=

மனியோடர் மூலம் சந்தா அனுப்புபவர்கள் அதனை **வள்ளவத்தை** தபார் கந்தோரில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும். -ஆசிரியர்

வெளிநாட்டு சந்தா	ஓராண்டு
Australia(AU\$)	50
Europe(€)	40
India(Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada(\$)	50
UK(£)	35
Singapore(S \$)	50
Other(US \$)	50

கிழக்கு மாகாணம் விகிதாசாரத்தில் அதிக மனித அழிவுகளை சந்தித்தது. அரசாங்கப் படைகளினால் அழிப்பு, தமிழ் - முஸ்லீம் பிரச்சினையில் உயிர் இழப்பு பின்னர், இயக்க மோதலில் மரணம் என கொலைகள் தொடர்ந்து இரத்த வாடை வீசும் கசாப்பு கடை பிரதேசமாக மாறியது.

அந்தப் பிரதேசத்தின் கதை சொல்லும் விமல் குமுந்தை வேலுவின் கசகரணம் 84 ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தை சித்திரிக்கிறது.

தமிழ் - முஸ்லீம் இனத்தகராறில் எரிக் கப்பட்ட அக்கரைப்பற்று சந்தையில் வியாபாரம் செய்யும் நான்கு பேர்களை பாத்திரமாக்கி கதை சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கதைமாந்தர் சாதாரண மனிதர்கள். பெரிய இலட்சியங்கள் அற்றவர்கள். தங்கள் குடும்பம், நாளைய வாழ்வு, அந்த வாழ்வில் சினிமா, இலங்கை வானொலி வர்த்தக ஒலிபரப்பு உட்பட சின்னச் சின்ன கனவுகளை நிரப்பி தையல் பெட்டியுடன் விளையாடும் சிறுவன் செந்தில் போன்று தங்கள் வாழ்க்கைப் பேரராட்டங்களில் மூழ்கி இருக்கிறார்கள்.

தமிழர்கள் முஸ்லீம்கள் என மத வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் அடிப்படையில் ஒன்றாக ஒருவரோடு ஒருவராக சேர்ந்து வாழ்ந்த சமூகங்களை அரசியல், விரோதிகளாக்குகிறது. ஒரு தாயிடம் உணவு அருந்தியவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கொலை செய்ய இந்த அரசியல் தூண்டுகிறது. கசகரணத்தின் முதல்பாகம் சகோதர வாழ்வை எடுத்துச் சொல்கிறது.

இந்தச் சகோதர வாழ்வு அமைதியானதோ சாத்வீகமானதோ அல்ல. ஆங்காங்கு வன்முறைகள் தலைகாட்டுகின்றன. ஆனால் அவை தனிமனித விழுமியம் சம்பந்தப்பட்டவை. சமூகமயப்பட்டு ஒன்றிணைக்கப்பட்டது அல்ல. மனைவி தனக்குத் தெரியாமல் சினிமாப் படம் பார்த்து விட்டாள் என்பதற்காக சந்தையில் வைத்து அடிப்பவர், குறப்பெண்களை பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்குபவர், தியேட்டரில் படம் நின்றதற்காக அசிங்கமான வார்த்தையில் முதலாளியை திட்டுவோரை தடி கொண்டு அடிக்கும் தியேட்டர் முதலாளி என நடமாடும் சமூகத்தில் வன்முறைகள் பல வடிவங்களில் இருந்தன.

ஆனால் இந்த அரசியல் போராட்டம், தனிமனித வன்முறைகளுக்கு அரசியல் இனவாத சாயம்பூசி, அதற்கு சமூக அங்கீகாரம் கொடுத்து நிறுவன மயமாக்குகிறது. சமூகத்தில் உள்ள சண்டியர்கள், பெண்களை துன்புறுத்தும் வன்முறையாளர்கள் இயக்கங்களில் சேர்ந்து வன்முறைக்கு அங்கீகாரம் பெறுகிறார்கள். நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்ட வன்முறையில் சம்பந்தப்படாத அப்பாவிங்களையும்

பெண்களையும் குமுந்தைகளையும் விட்டுவைக்காமல் காட்டுத் தீயாக அழிக்கிறது. இந்த வன்முறை எரிபொருளாக அரசின் வன்முறைக்கும் மற்றும் ஒடுக்கு முறைக்கும் அங்கீகாரம் அளிக்கிறது. பலமானதும் இறுக்கமான கட்டமைப்புகள் அரசு இயந்திரம் வன்செயலில் திறமையாக ஈடுபடுகிறது.

இயக்க வன்முறையாளர் உயிர்களை அழிப்பதில் மட்டுமல்லாமல் உடைமைகளை தோட்டங்களை அழிக்கிறார்கள். இந்த வன்முறையை எதிர்கொள்ள அரசாங்கப் படைபினர் மேலதிகமாக ஏவப்படுகிறார்கள். இதில் ஒரு விசித்திரமான விடயம் என்னவென்றால், வன்முறையாளரின் அழிவு மன நிலையானது இலங்கையில நடந்த வன்முறைச் சம்பவங்களில் உறைந்திருக்கிறது. அங்கு எப்பொழுதும் சந்தைகள் எரிந்திருக்கின்றன. யாழ்ப்பாணம் பெரியகடைச்சந்தை 81 இல் எரிபட்டது. வவுனியா சந்தையை விமானப்படையினர் எரித்த போது நான் நேரில் பார்த்தேன். அக்கரைப்பற்று சந்தை எரிந்த சம்பவம் இந்த நாவலில் சொல்லப்படுகிறது. சமீபத்தில் கிளிநொச்சி சென்றபோது நான் பார்த்த விடுதலைப்புலிகளால் தகர்க்கப்பட்ட தண்ணீர்ந்த தாங்கி மனங்களின் வக்கிரத்திற்கு சாட்சியாக இருக்கிறது. மனிதர்கள் மத்தியில் தகராறு என்றால் தண்ணீர்தாங்கியும் சந்தையும் உங்களுக்கு என்ன செய்தது?

இந்த நாவலின் முக்கிய வெற்றிக்குக் காரணம் எந்த ஒரு பகுதியினரையும் எதிரியாக்காமல் அதே போன்ற ஹீரோக்களை உருவாக்காமல் மனித இழப்புகளின் வலியை வெளிக்கொணர்ந்ததுதான். போர்க்கால எழுத்துகள் என்று கூறிக் கொண்டு எழுத்துகளில் இரத்தத்தையும் தசையையும் தடவி எழுதாமல் ஒரு பகுதியினரை அசுரர்களாக்காமல் உள்ளத்தின் வலியையும் தனி மனித ஆற்றாமையையும் எழுத்தில் கொண்டு வந்ததாகும். கிழக்கிலங்கையின் ஒரு முக்கிய காலகட்டத்தையும் தமிழ் - இஸ்லாமிய உறவுகளின் சிதைவை புரிந்து கொள்ளவும் இந்த நாவல் உதவும். சமீப காலத்தில் வந்த இலங்கைப் படைப்புகளில் முக்கியமானது என நினைக்கிறேன்

பிரதேச மொழி வழக்கு கற்பாறைகள் நிறைந்த கடற்கரையில், மலைச்சரிவுகளில் குளிந்து கொண்டும் தவழ்ந்து கொண்டும் ஹைக்கிங் நடப்பது போன்ற மன நிலையை கொடுத்தாலும் இலக்கியத்தில் தேடல்மனப்பான்மை உள்ளவர்களால் நிச்சயமாக படிக்கமுடியும். சமீபத்தில் தோப்பில் முகமது மீரான் எழுதிய நாவல்களைப் படித்தபோது இதே அனுபவத்தை பெற்றேன்.

இந்நாவலை தமிழ்நாடு காலச்சுவடு வெளியிட்டுள்ளது.

ஒரு சிறந்த கலைஞர் என்ற முறையில் பல்வேறு விருதுகளையும் பெற்றுள்ள கலைச்செல்வன், கலாபுஷணம், கலைச்சுடர், கலைஞானி, கலாகேசரி, கலைஞர் திலகம், இயக்குநர் சிகரம், புரட்சிக் கலைஞர், நாடகக் கலாமணி, கலை இலக்கிய நாயகன் போன்ற பட்டங்களையும் பெற்றுள்ளார். கலைச்செல்வன் உண்மையில் இலங்கைக் கலைத்துறைக்குக் கிடைத்த ஒரு கலைச்செல்வன்.

ஏன் இந்தக் கொலைவெறி?

இப்போது உலகம் முழுவதும் மிகவும் புகழ்பெற்று விளங்கும் “தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல், நடிகர் தனுஷ் இயற்றிப் பாடியுள்ள “வை திஸ் கொலைவெறி?” என்பது மொழிபேதம் இல்லாமல் பலரது உதடுகளிலும் முணுமுணுக்கப்படும் பாடலாக இது விளங்குகிறது. அந்தப் பாடலுக்கான இசை யமைப்பும் பாடலை மிகவும் பிரபலப்படுத்தியிருக்கிறது. தமிழ் தெரியாதவர் களுக்கும் ‘கொலைவெறி’ என்ற தமிழ்ச் சொல் இப்போது தெரிந்திருக்கிறது. உலகம் முழுவதும் பரவி யுள்ள தமிழ்ச் சொல்லாகக் ‘கொலைவெறி’ இப்போது விளங்குகிறது.

இத்தனைக்கும் இந்தத் “தமிழ்ப்பாடலில்” இரண்டொரு தமிழ்ச் சொற்களே இடம் பெற்றுள்ளன. மிகுதி முழுவதும் தமிழ் நாட்டு உச்சரிப்பிலான ஆங்கிலச் சொற்கள். இந்தப் பாடல் இப்படி “உலகப் புகழ்” பெறுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம். தமிழ் உற்பத்தியான நாட்டிலிருந்து இப்படியொரு பாடல் உற்பத்தியாகியமை ஆச்சரியத்திற்குரியதே. ஆனால், இன்றைய தமிழ்நாட்டின் பாமரத்தனத்தை எடுத்துக்காட்ட இந்தப் பாடலை விடச் சிறந்த ஆதாரத்தைத் தேடத் தேவையில்லை. “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என்று மகாகவி பாரதி பாடியதையும், “தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்று பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பாடியதையும் இன்றைய தமிழ்நாடு அறவே மறந்துவிட்டது. அதே வேளை, தமிழ்ச் சினிமாவின் சீரழிவையும் இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

தமிழ், முஸ்லிம் மக்களைப் பொறுத்த வரை, இப்பாடலை வரவேற்பவர்கள் ஒரு பகுதியினர். “ஆஹா! நமது தமிழ்ப் பாடல் உலகம் முழுவதும் பாவியிருக்கிறதே!” என்று ஆனந்தப்படுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். “தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல்வேண்டும்” என்ற பாரதியின் கூற்றைப் பிறழ விளங்கிக்கொண்டு ஆனந்தப் படுகின்றனர் இவர்கள். அதேவேளை, இப்பாடலைக் கேட்டுக் கரும் எரிச்சலுக்குள்ளா கியிருப்பவர்களும் பலர் உளர். இந்தப் பாடல் தொடர்பாகக் கரும் எதிர்ப்புணர்வும் தமிழ்ப் பற்றுள்ளவர்கள் மத்தியில் எழுந்துள்ளது.

தனுஷின் இந்தப் பாடலுக்கு எதிரான ஒரு பாடலை, அதே மெட்டில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த எஸ்.ஜே.ஸ்டாலின் என்பவர் எழுதி, இசையமைத்துப் பாடியிருக்கிறார். “என் தமிழ்மொழி மேல்

உனக்கேனிந்தக் கொலைவெறிடா?” என்று தொடங்கும் அந்தப் பாடல், தனுஷின் பாடலுக்கு வரிக்கு வரி சாட்டையடி கொடுக்கிறது.

“செம்மொழி போற்றும் செந்தமிழ் நாட்டில்
தமிழுக்கேன் பஞ்சம்?
தமிழை விற்று பதக்கம் வாங்கும்
தமிழா கேள் கொஞ்சம்”

“தமிழுக்காக உழைத்தவன் எல்லாம்
வாய்ப்பை இழந்து நின்றான்
தமிழை விற்றுப் பிழைத்தவன் எல்லாம்
நான்தான் கலைஞன் என்றான்
பணத்துக்காகப் படைப்பவன் எவனும்
உண்மைக் கலைஞ னில்லை
அவன் கொடுப்பதை யெல்லாம்
ரசிப்பவன் என்றால்
அவனும் ரசிகனில்லை”

என்னும் வரிகள், தமிழை விற்றுப் பிழைக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கு கலைஞர்களுக்கும், ரசிகர்களுக்கும் நல்ல பதிலடி கொடுக்கின்றன. இந்தப் பாடலை எழுதி இசையமைத்துப் பாடிய எஸ்.ஜே.ஸ்டாலினுக்கு என் மனமார்ந்த பாராட்டுக்கள்!

அண்மையில் இலங்கை நாடாளுமன்றத்திலும் “வை திஸ் கொலைவெறி” பாடல் சுவராஸ்யமான சர்ச்சைகளை ஏற்படுத்தியது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களான அஸ்வர், ஆர்.யேரகராஜன், ஜே.வி.பி. உறுப்பினர் ஆகியோர் இதில் கலந்து கொண்டனர். வழக்கமாக வாய்த்தரக்கம், அடிபிடி சண்டை என்று இயங்கும் நாடாளுமன்றம், அன்று நகைச்சுவை அரங்கமாக அமைந்தது. இந்தப் பாடல் தொடர்பாக அஸ்வருக்கும், யோகராஜனுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட சர்ச்சையில் அஸ்வரின் கூற்றுகளில் தவறு இருக்கிறது. யோகராஜனின் கூற்றுகளில் நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால், அஸ்வர் தனுஷின் பாடலுக்குப் பதிலடி கொடுத்த எஸ்.ஜே.ஸ்டாலினைச் சபையில் பாராட்டியமை வரவேற்கத்தக்கது.

இப்பாடலை மனங்கொண்ட தென்றல் வானொலியும் அண்மையில், “தமிழ்ப் படைப்புகளில் பிறமொழிச் சொற்கள் இடம் பெறுவது. சரியா, தவறா?” என்னும் தலைப்பில் நேயர்களின் கருத்துக்களைப் பெற்று ஒலிபரப்பியது. இந்த நிகழ்ச்சியின் போது தனுஷின் பாடலையும், எஸ்.ஜே.ஸ்டாலினின் பாடலையும் தென்றல் வானொலி ஒலிபரப்பியமை வரவேற்கத் தக்கது. இவ்விடயம் தொடர்பாக நேயர்களின் கருத்துக்கள் பல்வகைப்பட்டவையாக இருந்த போதிலும், பொதுவாகத் தனுஷின் பாடல் தொடர்பான ஓர் எதிர்ப்புணர்வு அவர்கள் மத்தியில் காணப்பட்டதையும் உணரமுடிந்தது.

உண்மையில் தனுஷின் “கொலைவெறி”ப் பாடல் ஒரு பெரும் சர்ச்சையையே ஏற்படுத்தியுள்ளது. தமிழைக் கொலைசெய்து பாடல் இயற்றிப் பாடிய தனுஷின் தமிழ்க் கொலை வெறியைத் தமிழ் கூறு நல்லுலகம் ஒரு போதும் மன்னிக்காது. தனுஷுக்குத் தமிழ் மீது ஏன் இந்தக் கொலைவெறி?

மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் நிகழ்த்திய அமரர் கே.கோவிந்தராஜ் சிறுகதை மற்றும் கவிதைப் போட்டி முடிவுகள் பின்வருமாறு :

சிறுகதைப் போட்டி

முதற்பரிசு : வழங்கப்படவில்லை
 இரண்டாம் பரிசு : "நல்லவே எண்ணல் வேண்டும்" வே.உமாபதி (பதுளை) பாண்டியிருப்பு.
 மூன்றாம் பரிசு : "முற்பகல் செய்யின்" ச. லெனின் பிரசாத், ஹட்டன்
 ஆறுதல் பரிசுகள் :

1. "கூட்டுக் களவாணி" பெ. லோகேஸ்வரன், நாவலப்பட்டி.
2. "காமன் பொட்டல்" சிவனு மனோகரன், ஹட்டன்.
3. "மனிதம் மரணிப்பதில்லை" சுலைமா சமீ, இக்பால், மாவனல்லை.
4. "காலம் மாறுது" எச். எப் ரிஸ்னா, தியத்தலாவ
5. "ஒரு நாள்" பிரமினா பிரதீபன், வத்தளை
6. "பொட்டச்சியின் படிப்பு" சுப்பையா கமலதாசன், பொகவந்தலாவ.
7. "முனி மரம்" எம். சிவஞான ஜோதி, வட்டவளை
8. "எங்களாலும் முடியும்" பாலகிருஷ்ணன் ரிசாந்தன், லுணுகலை.
9. "விடிவு எப்போது" அப்துல் பரீட் பாதிமா அம்ரா, கம்பளை.
10. "எதிர்கால நம்பிக்கை" திருமதி சரஸ்வதி முருகையா, கலஹா.

கவிதைப்போட்டி முடிவுகள்

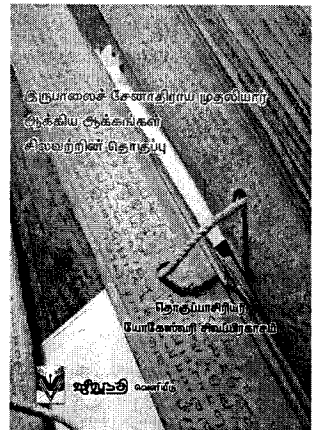
முதல் பரிசு : "பாதங்களை உதிர்க்கும் பாதணிகள்" சிவனு மனோகரன், ஹட்டன்
 இரண்டாம் பரிசு : "முடிந்த கதையின் படிமங்கள்" சு.தவச்செல்வன், டிக்கோயா
 மூன்றாம் பரிசு : "தந்ததொரு செய்தி" ஆர். எளியாஸ், பிளக்பூல்.
 ஆறுதல் பரிசுகள் :

1. "கூடைப் பெண்ணின் குமுறல்" என். கே.வேணி, பலாங்கொடை
2. "புரையோடும் புண்" ச.சண்முகத்தேவர், பசறை
3. "விழித்தழுவாய் மலையகமே" பதியதலாவ பாறாக், பதியதலாவ
4. "துணிந்து புகழ்பெற செயற்படுவோம்" மு.துரைசாமி, எல்ல.
5. "வில்லங்கொடித்து வெளியே வா" புஸ்ஸல்லாவ கணபதி, புஸ்ஸல்லாவ
6. "கைத்தொழில் ஒன்றைக் கற்றுக்கொள்" ஏ. றொபட் டேனியல், கண்டி
7. "குட்டலுக்குப் பணிந்த தலைகள் நிமிர்ந்தன" மாரிமுத்து சிவகுமார், ஹட்டன்
8. "முழுக்கம்" சந்தனம் சத்தியநாதன், புஸ்ஸலாவ
9. "போதை பொல்லாதது" உ.நிசார், மாவனல்லை
10. "மிஞ்சியவர்களுக்காய் ஒரு மீள் கட்டுமானம்" நல்லையா சந்திரசேகரன், இரத்தோட்டை.

இதற்கான பரிசளிப்பு விழா 05.02.2012 அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 10 மணிக்கு மாத்தளை ஸ்ரீ.முத்து மாரியம்மன் ஆலய கலாசார மண்டபத்தில் இடம் பெறும்.

தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்களே,

ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் ஆசான் இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார் ஆக்கிய ஆக்கங்கள் சிலவற்றின் தொகுப்பு [நல்லை வெண்பா – குறிப்புரை – நீராவிக்கலிவெண்பா உரை உட்பட] யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசத்தினால் தொகுக்கப்பட்டு ஜீவநதி வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது.

நூலின் விலை – ரூபா 300/=
 தபாற் செலவு – ரூபா 75/=
 பெற்றுக் கொள்ளத் தொடர்புகளுக்கு

பரணீ புத்தகக் கூடம்
 98, ம. ம. வி. வீதி, நெல்லியடி. 077 5991949.

'பீர்-மது-கள்' எனும் மலேசியக்காரரின் வீணைக் கொடியுடைய வேந்தனே என்ற கம்பீரக் குரல், நெடும் பயணத்தில் போலாம்! போலாம், போலாம் என்று குரல் பாணம் தொடுத்துக் கொண்டே வந்த கருமையும் வலிமையும் மிக்கவரான கண்டெக்டர்... இப்படி பலரையும் கண் முன்னே கொண்டு வந்து விட்டீர் வாழ்த்துக்கள் வாழ்த்துக்கள் என்று முதுகில் தட்டுவது போல் ரெண்டு போடு போட்டார், திருச்சியிலிருந்து நாமக்கல் வரை தொடரை ரொம்பவும் இரசனையுடன் வாசித்து வரும் ஓர் எழுத்தாளர். வன்னியூர் இரா.உதயணனுக்கு பட்டபியை அறிமுகம் செய்த விதம் மிகவும் பிடித்து விட்டது. வாய்விட்டு 'கலகல'வென சிரித்த வண்ணமே பாராட்டினார். 'எங்க அப்பரு வாசித்திருந்தா, இந்த ஆன துண்டக்கானோம், துணியைக் கானோம்னு ஓடவைச்சிருப்பார் என்றார், பத்திரிகையாளர் கே.பொன்னுத்துரை. அடி அத்தே, 'ஏன்னு கேட்கிறேனா, அவர் இன்னிசலே 'p' என்று மாத்திட்டேன் இல்லே அதான். சும்மா விட்டிருவாரா? திருச்சி எழுத்தாளர் மன்ற செயலாளர் ஜவஹர் ஆறுமுகம், ஓய்வு பெற்ற சுங்கத் திணைக்கள அதிகாரியான சி.க.கருபண்ணன் இவர்களைப் பற்றி குறிப்பிடாவிட்டால் மறுபடியும் மண்டைக்குள் டாம்! டாம்! குண்டுகள் வெடிக்குமே.

இருவருமே 'சளசள'வென மலையருவி கொட்டுவது போல் பேசிக் கொண்டே வருவார்கள். ஜவஹர் வாயிலிருந்து ஒரே அரசியல்தான்.

குண்டாகவும், குள்ளமாகவும், பயில்வான்போல் வலிமையான தோற்றமும் கொண்டவர் கருப்பண்ணன். கண்டதும் 'ஆஹா' சுங்கத் திணைக்களம் சரியான பேர் வழியைத்தான் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது என்று சபாஷ் போட்டு கைகுலுக்கத் தோன்றும். அப்படி ஒரு முரட்டு கறார் தோற்றம். ஆனால் பேசினால் ஏமாந்து போவீர்கள். ஏனென்றால் அவர் ஒரு புத்தகப்பிரியர்.

நாமக்கல் நூல் தேர்வுக்குமுவின தலைவராக செயலாற்றியவர். அசுரத்தமமான வாசிப்பும் நினைவுச் சக்தியும் படைத்தவர். வாசித்த ஒரு நூலை முதலாம் பக்கத்திலிருந்து கடைசி பக்கம் வரை 'மளமள'வென ஒப்புவிப்பார். இப்படியும் ஒரு வாசிப்பா என்று தலையிலடித்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

விசயம் என்னவென்றால் நம்மவர்கள் ஒன்பது பேர்களின் நூல்களுக்கு சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை நிலையத்தின் இலக்கிய விருதுகள் கிடைத்தனவோ இல்லையோ மறுபடியும் சில காழ்ப்பு விமரிசனங்கள் வெளிக்கிளம்பின. அதிலே ஒன்று தான் - புத்தகங்களை வாசிக்காமலே பரிசு கொடுத்துவிட்டார்கள் என்ற நையாண்டி காழ்ப்பு.

இந்த காழ்ப்புக்காரர் நம்ம கருப்பண்ணனோடு நாமக்கல்லில் பஸ் பிரயாணம் செய்திருக்கவேண்டும். ஏனெனில் இந்த நடுவர் குழுவின தலைவராகவிருந்தவர் அவர்தான். மனுஷன் காட்டையும், மேட்டையும், நூல்களின் கதைகளை கதா பிரசங்க மாக்கிவிட்டார். கதைகளின் சின்னச் சின்ன

நிகழ்வுகளையும் சிதர்த்தேன்காயாக அவர் போட்டு உடைத்த விதம் ஈஸ்வரா இப்படியும் ஒரு வாசிப்பா என்று பக்கத்து ஆசனத்தை விட்டு நழுவச் செய்தது.

வன்னியூர் இரா.உதயணின் பனிநிலவு நாவல் சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை நிதியத்தின் முதன்மை பரிசினைப் பெற்றிருந்தது. இதனையும் சிலர் 'கன்னாபின்னா'வென விமர்சித்திருந்தார்கள். இது தன்னை மனவருத்தப்படச் செய்ததாக கு.சி.பா அவர்கள் குறிப்பிட்டார். அண்மையில் இலங்கை வந்திருந்த இவர் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் இடம் பெற்ற நூல் வெளியீட்டு விழாவில் கலந்து உரை நிகழ்த்தியபோது இந்த துக்கச் செய்தியை மனவலியுடன் வெளியிட்டார்.

"சில நாட்களுக்கு முன்னர் வன்னி சென்றிருந்தேன். முள்ளிவாய்க்கால், நந்திக் கடல் பிரதேசங்களுக்குச் சென்றேன். வேதனை நெஞ்சை அடைத்தது. வெறும் கற்பனை என விமர்சிக்கப்பட்ட பனிநிலவு நாவலின் பெறுமதியையும் அவசியத்தையும் உணர்ந்தேன் அதற்கு பரிசு அளிக்கப்பட்டதற்கு மகிழ்ச்சியும் கொண்டேன்."

என்று கு.சி.பா.கண்கலங்கிக் கூறினார். அதனை ஆமோதிப்பதுபோல் சபையில் கரவொலி எழுந்தது.

நாமக்கல்லில் விருது பெற்ற எழுத்தாளர்களை திருச்சி எழுத்தாளர்களும், பத்திரிகையாளர்களும் எந்த அளவிற்கு மதித்தார்கள் என்பதற்கான இன்னொரு உதாரணத்தையும் வெளிப்படுத்த அவா ஏற்படுகிறது.

வெளியீட்டு விழாவில் திருச்சி எழுத்தாளர்களின் அன்பினைப் பெற்ற இலக்கிய ஆர்வலர் 'புரியாணி பாடஷா' என்று புகழ்பெற்ற தொழிலதிபர் முகமது அபுபக்கர் சித்திக் அவர்களும், இனிய நந்தவனம் எனும் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் த.சந்திரசேகரனும், கலந்து கொண்டு கௌரவம் செய்தார்கள். புரியாணி என்றால் 'நா' சப்புக்கொட்டும். பாடஷாவைப் பற்றி நாலுவரிகளை கொட்டித் தள்ளாமல் முடியுமா?

14 வருட காலமாக உணவுத் தொழிலில் வெற்றி நடை போட்டு திருச்சி மாநகருக்கு பெருமை சேர்த்து வரும் பாடஷா பிரியாணி சென்ரர் உரிமையாளர். அபுபக்கர் சித்திக் உழைப்பைப் பற்றியும், தோல்விகள் பற்றியும் தரும் கருத்துக்கள் உன்னதமானவை. நம் இலக்கியக்காரர்களும் இவற்றை உள்வாங்கினால் நல்லது.

"வாழ்க்கையில் சின்னத்தோல்வி என்றாலும் துவண்டு போகக்கூடாது. நடந்த சம்பவங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு நமக்கென்றால் நாளைக்கு இன்னொருவருக்கு என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தோல்வி என்பது எதுவும் கிடையாது. இறைவன் யார் யாருக்கு எது எது தேவை என்றுதான் படைக்கிறான். நமக்கு ஏற்படுவது தோல்வி அல்ல, வாய்ப்புக்கள் தள்ளிப்போகின்றன. அம்புதான்"

யா! அல்லாஹ் எம்பிட்டு சிம்பிளா சொல்லிவிட்டார்! பாடஷாவின் ஹதியை பொலோ பண்ணி விருதுகளுக்கு 'டிரை' பண்ணப்படாதோ! இந்த வருஷம் இல்லேன்னா அடுத்த வருஷம், இன்னிக்கு கிடைக்கேல்லென்னு கரிச்சுக் கொட்டாதீர்கள், நாளைக்கு டிரை பண்ணுங்கோ. தொடரும்

இருப்பதாகவும் 'கதை அளக்காமல்' சில நண்பர்கள் தெரிவித்தனர்.

அதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக, தயாரிப்பிலிருக்கிற 'அரவான்' என்கிற ஒரு சினிமா இந்த நாவலின் 27 பக்கங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு கதையம்சத்தை வைத்து எடுக்கப்படுகிறதாம்.

முன்பின் அறியாத விருதாளர் வெங்கடேசன், எந்த பந்தாவுமின்றி ஒரு நாள், புத்தகக் கண்காட்சியின் ஓர் அரங்கத்தில் வாசகப் பெருமக்களுடன் ஒன்றிணைந்து உரையாடினார். நாவலையே படிக்காத என் போன்றோர் சும்மா வாய் பார்த்துப் பேசாமடந்தை போல் வீற்றிருந்து வெளியேறினோம்.

எம்மவர் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள்!

இம்முறை, புத்தகத் திருவிழாவின் பொழுது இலங்கைப் படைப்புகள், படைப்பாளிகள் பற்றிப் பலருக்கும் கரிசனை ஏற்பட்டது என்பதற்கு அடையாளமாக, 'அடையாளம்' பதிப்பகம் சாதிக் என்பாரையும், 'அனார்' என்ற நமது கிழக்கிலங்கைக் கவிதாயினியையும் ஒரு புதுத்தொலைக்காட்சியில் கண்டு வியப்புற்றோன்.

இந்த தொ. கா. பெயர் 'புதிய தலைமுறை'! செய்திகளுக்கு இடைநடுவில் ஒரு சில நிமிடங்களை ஒதுக்கி, ஈழத்தவர் படைப்புகளைச் சிலாகித்ததுடன், மேற்கண்ட இருவரிடமும் கருத்துக் கேட்டார்கள்.

ஆனால், 'அனார்' மட்டுமே எம் மண்ணின் புதல்வி. சாதிக் தமிழ்நாட்டில் இருந்த போதிலும் இலங்கை எழுத்தாளர் நூல்களைப் பதிப்பிப்பதில் ஆர்வமும் கிழக்கிலங்கைத் தொடர்புகளும் உள்ளவர்.

இந்த வகையில், புதிதாக ஒளி சிந்தும் புதிய தலைமுறையின் உணர்வுபூர்வ செயற்பாடுகள் சிந்தையைக் குளிர வைக்கின்றன. இன்னுமின்னும் புதுப்புது எண்ணங்கள் புத்துக்குலங்கட்டும்.

பரிசு மழை பல ஆய்நம், ஆய்நம்!

ஜனவரி புத்தாண்டு என்றாலே கலை இலக்கியத் துறையினருக்குப்பரிசு மழைகள் 'கோடை மழை'யாகக் கொட்டப்படுவதுண்டு.

2012 - விதிவிலக்கன்று. அதுவும் இந்த ரஜினி காந்தின் மருமகன் தனுஷ் என்ற 'விடலைக் கலைஞனுக்குக் கொட்டுகிற பண மழை படுபயங்கரம்!

அந்தப் பையனோ "எனக்கே புரியவில்லையே சாமி" என்கிறான்! இருந்தாலும் 'எடுத்துக்கோ, எடுத்துக்கோ' என்று அவன்காலடியில் கொட்டுகிறார்கள்.

இந்தக் (௧)க(ர)லைவெறி பற்றி நான் ஓசையிட்ட போவதில்லை. பலரும் அந்தப் பாட்டையும் விட அதிகமாக ஓசையிட்டவண்ணம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கே முன்னுரிமை. நான் பின் வாங்குகிறேன்.

எவ்வாறாயினும் வேறு வேறு 'வான் வெளிகளிலிருந்து கொட்டும் பண மழை பற்றி ஓசையிட்டாக வேண்டும் பாராட்டிப் பாராட்டி மகிழ வேண்டும்.

அம்மா 'ஜெ' செய்வாரோ செய்யமாட்டாரோ என்றிருந்த நிலையில் ஓட்டிய பொங்கலை தமிழக அரசின் ஓர் இலட்ச ரூபாய் இலக்கியப் பொற்கிழிகள் பின்கதவினாலும், முன் கதவினாலும் சிலருக்கு வழங்கப்படுவதைக் கண்ணாரக் கண்டு விட்டுத் திரும்பியுள்ளேன். வழக்கம் போல் முஸ்லிம் இலக்கிய

வாதி எவரேனும் கண்டு கொள்ளப்படவே இல்லை. (கலைஞர் - கவிக்கோ அடிச் சுவட்டில்!)

(ஏற்கெனவே ஒலித்தது போல் சு. வெங்கடேசனின் நாவலுக்கு சாகித்ய விருதாக இலட்சக் கணக்கில் பரிசு!)

இந்த வெங்கடேசனின் நாவலை முற்றிலும் எதிர்த்து எழுதிய எஸ். ராமகிருஷ்ணன் என்ற எழுத்தாளருக்கும் கனடாவில் 1500 - கனேடிய டொலர்கள்! (எம் நாணய மதிப்பில் சுமார் - 2 இலட்சம்) அனுசரணையாளர்களாக எம்மவர்களான "தமிழ் இலக்கியத் தேட்டத்தினர் இருந்துள்ள செய்தி பொங்கல் பாணையை மேலும் பொங்கச் செய்தது! (இவர்களால் 2010-விருது எஸ். பொ. வுக்கு)

இந்த வரிசையில் "ரஹ்மத் அறக்கட்டளை" என்ற முஸ்லிம் அமைப்பும் சேர்ந்து கொள்கிறது.

கோடியக்கரைக்கு அண்மியதும் ஒரு காலத்தில் சட்டபூர்வமாக இலங்கைக்கு வடபுலத்தின் வாயிலாக அரிசி ஏற்றமதி செய்த கடற்கரைப் பட்டினமான முத்தான முத்துப் பேட்டையின் மைந்தர் எம். ஏ. முஸ்தஃபா "நாநா" தமது அறக்கட்டளை மூலமாக ஓர் ஆய்வு நூலாக்கப் போட்டி வைத்தார். அது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பற்றியதாக அமைந்தது.

அப்போட்டியில் தமிழகத்தினருடன் சரிசமமாக நின்று சமர் செய்து அடித்தார். பிரைஸ் அல் - அஸ்மத்! ஓர் இலட்சம் இந்தியப் பணம்.

('வீரகேசரி' நாவல் போட்டியில் நிகழ்த்திக் காட்டிய அதிரடிக்குப் பிறகு மற்றொரு ஆச்சரியகரமான 'வர்ம அடி' - தமிழகத்தில்!)

அறக்கட்டளை நிறுவனர் முஸ்தஃபா நாநா போட்டி நடத்திப் பெரிய ரொக்கப்பரிசை (அதுவும் அரசமைப்புகளால் வழங்கப்படும் தொகைக்கு நிகராக) வழங்கியது ஒன்றும் எனக்குப் பெரிதாகத் தென்படவில்லை. அவர் தமது நெருங்கிய இலக்கிய நண்பர்களையும் ஆஸ்தான கவிஞர்களையும் ஒதுக்கிவிட்டு வெளியிலிருந்து நடுவர்களாக மூவரை நியமித்துத் தேர்ந்தெடுக்கச் செய்தாரே. அதனாலேயே 'அல் - அஸுமத்' ஆற்றல் வெளிச்சத்திற்கு வந்துள்ளது.

அனைவரினதும் பாராட்டுதல்களும் அவரைச் சேருவதாக.

எதிர்வரும் பெப். இறுதிவாரத்தில் அவருக்குரிய பரிசளிப்பு விழா - சென்னை இறையருள் இருப்பின அச்சமயம் அங்கிருப்பேன்.

நீஜமான தமிழினத் தலைவர் யார்?

இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டால் பலரும் பலவிதமன பதிலைச் சொல்வோம்.

அதுவும் இலங்கையின் தமிழினத் தலைவர் அல்லர்.

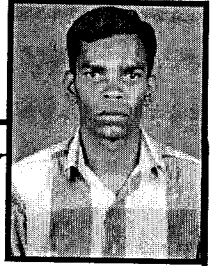
தமிழகச் சமாசாரம்! அங்குள்ள ஒரு முல்லைப் பகுதியினரின் வாழ்வாதாரமான பெரியாறு தண்ணீர் பிரச்சினை அப்படியொரு கேள்வியைக் கேட்டு வைத்திருக்கிறது.

பதிலை சில புத்திஜீவிகள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். - இப்படி :

"தனது வீடு, வாசல், சொத்தையெல்லாம் விற்று முல்லைப் பெரியாறு அணையைக் கட்டி தமிழகத்தின் தண்ணீர் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தாரோ அந்த ஆங்கில வெள்ளையர் அவரே.

சீனி

— சண்முகம் சீவகுமார் —

“மனிதனின் மிகவும் அன்பிற்குரிய பொக்கிஷம் வாழ்வுதான் அது அவனுக்கு ஒரு முறைதான் கிடைக்கிறது. வெட்கித் தலை குனியாமல் இருக்கும்படி ஒருவன் தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.” அ.பதேயில் எழுதிய ‘இளைஞர் படை’ நாவலில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததை சண்முகம் வாசித்துவிட்டு சிரித்தான். இந்த ஏழு நாளாய் மழை விடாது பெய்து கொண்டிருந்தது. இவன் தனக்கென்று செய்யும் உருப்படியான வேலை புத்தகம் வாசித்தலே. மேட்டு லயத்து தியாகசேகரன் சேர் இவனுக்கு புத்தகங்களை கொடுப்பார்.

‘ஏழு நாளா ஓரே மழை’ என்னா செய்ய வேல வெட்டியும் ஒன்னும் இல்லை... இப்ப மணி 6.05 ஆச்சி சரி எந்திரிச்சி தேத்தண்ணிய ஊத்தி கொடுப்போம்’ என தனக்குள் முணங்கியவாறு கையிலிருந்த புத்தகத்தை மேசை மீது வைத்தான். போர்வையை எடுத்து சின்னம்மா அணைப்பில் கண்ணயர்ந்திருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு போர்த்திவிட்டு எழுந்து சாயி படத்தை பார்த்து ‘கடவுளே’ என்று நெஞ்சை தொட்டவாறு வெளிக்கதவை திறந்தான். சில்லென்று குளிர் காற்றும் மழைத்துளிகளும் உடலில் பட பாரதியின் கவிதையை படித்ததைப் போல் சிலிர்த்துக் கொண்டான்.

கதவு மூலையிலிருந்த குடையை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே மழைத் தண்ணீர் நிரம்பியிருந்த இறப்பர் கேணுடன் லயத்து கோடிப் பக்கமிருந்த அந்த இருபது காம்பிராவுக்கும் பொதுவான மலசலகூடத்திற்குள் நுழைந்தான். மனது நிரம்பிய வாளியாய் ஏதேதோ எண்ணங்களால் வழிந்தது. பீலிக்குப் போய் குடையை கோடிப் பக்க கட்டத்தில் சாய்த்து வைத்து விட்டு இறப்பர் கேனை பீலியில் வைத்தான். சொர்ரர்... என்று தண்ணீர் கொட்டியது. குவித்த உள்ளங்கைகளில் முகத்தை கழுவ தண்ணீரை அள்ளிய போது. வேலு தாத்தா ‘என்னா சம்முகம் வெள்ளை வெடுக்க எழும்பிவிட்ட...!’ கையில் பால் வாளியோடு.

“இல்ல தாத்தா... எங்க தூக்கம் வருது வேலயா வெட்டியா இந்த மழை பேஞ்சாலே நமக்கு கஷ்ட காலம் தானே...” என்றான்.

தாத்தாவும் ‘ஆமாம்’ என்றபடி நகர்ந்தார். தடபடவென முகத்தை கழவிவிட்டு வீட்டுக்குள் நுழைந்தவன் கொடாப்பிற்கு மேலே கட்டியிருந்த கொடிக்கயிற்றில் தொங்கிய டவலை எடுத்து முகத்தை

துடைத்தான். டவல் ஈர நாற்றத்தோடு ஒரு வாயையாயிருந்தது. உதறி திரும்பவும் கொடியில் போட்டு விட்டு குசினிக்குள் நுழைந்தான். தீப்பெட்டியை தேடினான். வெற்று சீனி சாடிக்குப் பக்கத்தில் இருந்தது. அடுப்பிற்கு மேலிருந்த மிளாறு கட்டிலிருந்து மிளாறுகளை உருவி எடுத்து ஒடித்து அடுப்பிற்குள் திணித்தான். தீக்குச்சு ஒன்றை உரசி காகிதம் ஒன்றை பற்றவைத்து மிளாறுகளுக்கிடையில் வைத்தான் அடுப்பு இனிப்பைக் கண்ட குழந்தை போல பளிச்சிட்டது. உட்கார்ந்திருந்த பலாக்கட்டையை முன்னே கொஞ்சம் நகர்த்தி அனலுக்கு கைகளை காட்டினான். இதமாக இருந்தது.

தேனீரை ஊற்றிக்கொண்டு போய் தன் மனைவியை எழுப்பினான். ‘சின்னம்மா... சின்னம்மா... எழும்பு புள்ள இந்த தேத்தண்ணிய புள்ளைகளுக்கு கொடுத்துட்டு குடி...’ சின்னம்மா நெட்டி முறித்தவாறு எழுந்த உட்கார்ந்தாள். பிள்ளைகளை எழுப்பினாள். கூடச்சூட தேனீரை ஊற்றிக் கொடுத்தாள். தேனீரை

வாங்கிய சின்னவன் சினுங்கத் தொடங்கினான். ‘என்னம்மா... இன்னக்கியும் இல்லயா...?’ இந்த ஏழு நாளா நீங்க தரவே மாட்டிக்ரிங்க...’ என கண்ணை கசக்கினான். சின்னம்மா தன் மகனை அள்ளி எடுத்து மடியில் வைத்து அவனது தலையில் முத்தமிட்டாள். சண்முகம் ஒரு வரண்ட சிரிப்பை உதிர்த்துவிட்டு ‘இன்னக்கி கட்டாயம் கொண்டாந்து தர்ரேம்பா... இப்ப குட்டா கண்ணு...’ என்றான்.

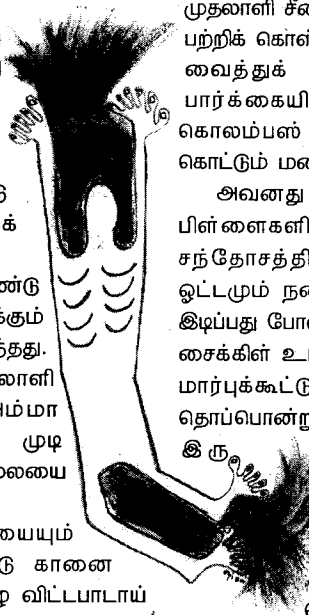
சின்னம்மாவின் முகத்தில் கவலையின் ரேகை வெளியே கருப்பேறியிருக்கும் வானத்தைப் போல ஏறுவதைக் கண்ட சண்முகத்திற்கு தன் இயலாமை மீது கோபம் வந்தது. என்னடா வாழ்க்கை தன் பிள்ளையின் அற்பமான ஆசையைக் கூட நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாத கேவலமான வாழ்வை வாழ்வதை எண்ணி உள்ளுக்குள் பொருமினான். இனி என்னதான் செய்ய. இந்த காலம் மாறி எமக்கும் மனிதராய் வாழும் வாழ்வை தரும் என்று நம்பிக்கையில்லாமல் வாழ்வது கஷ்டமாயிருக்கிறது. ‘சரி பணிய கடயில் காணு அடைச்சிருக்கு அத செய்ய வர சொன்னாங்க போய் செஞ்சா ஏதாச்சும் கெடைக்கும்... நேத்து போயி கடைன் கேட்டதற்கு இப்ப ஒங்களுக்கு வேல வெட்டியும் இல்ல வேல கொடுக்கவும் மாட்டாங்க... ஏக்கனவே பழய பாக்கி நெறைய இருக்கு அத கட்டிட்டு

வாங்கிகோ அப்புடினீட்டாங்க... இன்னக்கி போயி வேல செஞ்சா ஏதாவது கொடுப்பாங்க ஒனக்கு கட்டாயம் வாங்கி தர்றென்...' என்றபடி எழுந்தான் சண்முகம். கொட்டும் மழையையும் பொருட்படுத்தாமல் அரைக்காற் சட்டையை அணிந்து கொண்டு தலைக்கு நீல நுபர் சீட்டை போட்டுக் கொண்டு மழைக்குள் இறங்கினான்.

மழை அவனை முழுவதுமாய் உண்டு முடித்திருந்தது. கடைக்குள் கால் வைக்கும் முன் உடலுக்குள் நடுக்கம் ஏறி அமர்ந்தது. சண்முகத்தை கண்டதும் கடை முதலாளி 'சம்முகம் பின் பக்கம் போ... அம்மா இருப்பாங்க... வேலய ஒழுங்கா முடி என்னா...? என்றார். முதலாளிக்கு தலையை ஆட்டிவிட்டு பின்பக்கம் சென்றான்.

கடையம்மாவிடம் மண்வெட்டியையும் அலவாங்கையும் வாங்கி கொண்டு காணை துப்பறவாக்கத் தொடங்கினான். மழை விட்டபாடாய் இல்லை. சண்முகம் கருமமே கண்ணாய் இருந்தான். இன்று எப்படியாவது இந்த ஏழு நாளாய் இல்லாத சந்தோசத்தை பெற்றே தீருவது என்ற வெறியுடன் காளில் அடைத்திருந்த செத்தைகளை கையால் அள்ளினான். சுவருக்கு அந்தப் பக்கமிருந்த குப்பை குழிக்குள் வீசினான். அலவாங்கை விட்டு நன்றாய் காணுக்குள் சேர்ந்திருந்த மண்ணை வெளியே எடுத்தான். இப்போது மழைத்தண்ணீர் நன்றாக வழிந்து ஓடியது. கைக்காலை கழுவிக்கொண்டு மண்வெட்டியையும் அலவாங்கையும் கழுவி எடுத்து ஆயுத காம்பிறாவிற்குள் வைத்துவிட்டு நிமிர்ந்த போது கடையம்மா 'இந்த தேத்தண்ணிய குடி சம்முகம்' என்றார். வாங்கி பருகியவன் உள்ளத்தில் இனிப்பு பரவி ஒரு உற்சாகத்தை தந்தது. கோப்பையை கொடுத்து விட்டு 'நா போயிட்டு வர்ரேம்மா...' என்றவனுக்கு சரியென்றபடி உள்ளே நுழைந்தான் கடையம்மா.

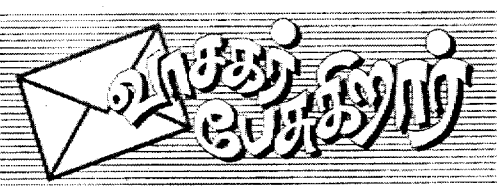
கடைக்காரரிடம் வந்த சண்முகம் 'ஐயா காசு...' என்று இழுத்தான். முதலாளி 'காச நாளக்கி வாங்கிக்க...' என்றார். சண்முகம் 'ஒரே ஒரு சாமான் மட்டும் தாங்க...' என்றான். முதலாளி 'என்ன வேணும்...' என்றார். 'எருநாறு சீனி தாங்க...' என்றான்.

முதலாளி சீனியை கட்டிக் கொடுக்க குரங்கு குட்டியை பற்றிக் கொள்ளும் குரங்காய் தன் மார்புக் கூட்டுக்குள் வைத்துக் கொண்டான். அவனது முகத்தை பார்க்கையில் ஏதோ புதிய நாட்டை கைப்பற்றிய கொலம்பஸ் போல அளவு கடந்த சந்தோசத்தோடு கொட்டும் மழைக்குள் இறங்கினான்.

அவனது நடையில் உற்சாகம் தெரிந்தது. தன் பிள்ளைகளின் முகத்தில் காணப் போகும் அந்த சந்தோசத்திற்காக தன்னை தயார்படுத்தியவாறு ஓட்டமும் நடையுமாக நடந்து கொண்டிருந்தவனை இடிப்பது போல வேகமாக வந்து துரையின் மோட்டார் சைக்கிள் உடம்போட உடம்பாக உரசி நின்ற போது மார்புக்கூட்டுக்குள் வைத்திருந்த சீனிப் பொட்டலம் தொப்பொன்று மழை நீரில் விழுந்தது. உடனே தன் கைகளால் சீனிப் பொட்டலத்தை வாரி எடுத்தான். அப்படியே சீனி மழை நீரோடு கலந்து வெறும் காகிதம் கைகளில் பிசுபிசுத்தது. கண்கள் இருண்டது. நா தளுதளுத்தது. உடம்பில் வெறியேறி கணன்றது. ஏய்... ரோட்டை பார்த்து வர்ரதுக்கு என்ன கண் இல்லயா...? ஒன்னால... ஏ பைக் சகதியில் விழுந்து... பார்... பைத்தியக்காரன்... சீனியை பாத்துகிட்டு இருக்க மனுசன்... வந்து தூக்கு... தூக்கு...' என்று கத்திய துரையை பார்த்து பல்லைக் கடித்தபடி ஓங்கி விட்டான் ஒரு உதை. உதைபட்ட வேகத்தில் பைக் பள்ளத்தில் விழுந்தது. பின் திருப்தியோடு வீட்டை நோக்கி நடந்தான்.

நாளை தன் மீது விசாரணை நடத்தப்படும். தனது குடும்பத்தினருக்கு வேலை நிறுத்தப்படும் எது நடந்தாலும் பரவாயில்லை. தன் சந்தோசத்தை கெடுக்கும் யாரானாலும் இனி அவர்களுக்கு பணியக் கூடாது. துணிந்தவனுக்கு ஒரு முறை சாவு. 'மனிதனின் மிகவும் அன்பிற்குரிய பொக்கிஷம் வாழ்வுதான். அவனுக்கு ஒரு முறைதான் கிடைக்கிறது. வெட்கித் தலை குனியாமல் இருக்கும்படி ஒருவன் தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.' என்ற அந்த வார்த்தையின் கம்பீரத்தோடு நிமிர்ந்தபடி செல்லும் சண்முகத்தைப் பார்த்த மழை மெதுவாக குறைய ஆரம்பித்தது. நாளை அவர்களின் வீட்டில் சீனியோடு தேநீர் நிச்சயமாக பருகப்படும்.

வாசகர் பேச்சுநார் பகுதிக்கு கடிதங்களை அனுப்புபவர்கள் 300 சொற்களுக்குள் அடங்கக் கூடியதாக அனுப்ப வேண்டும். 300 சொற்களுக்கு மேற்பட்ட கடிதங்கள் நிராகரிக்கப்பட இடமுண்டு.

- ஆசிரியர் -

வாழ்க்கை ஆப்காரம்

புலம்பெயர்ந்து வாழும் இளைஞர்கள் தங்களது கடின உழைப்பிற்கு மத்தியிலும் உன்னதமான படைப்புக்களை வழங்குவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடையும் அதேசமயத்தில், அவர்கள் அனைவரும் இங்கு வாழ்ந்திருந்தால் தாய் நாட்டின் கலை கலாசாரத்திற்கு எத்தகைய பாங்களிப்பை செய்திருப்பார்கள் என்ற ஆதங்கமும் ஏற்படத் தான் செய்கிறது.

தமிழ் இலக்கிய திறனாய்வியல். அத்தகைய ஆய்வு இல்லாத வெற்றிடத்தை நிரப்புகிறது. இது புத்தகமாக வெளிவந்ததும், எதிர்கால கலை மற்றும் இலக்கிய பட்டதாரி மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கும், விமர்சகர்களுக்கும், கல்விமான்களுக்கும் பேருதவியாக இருக்கும்.

தகவல் தொழில்நுட்ப நிபுணர் ஞா.பாலச்சந்திரனின் பிரயாணக் கட்டுரை மிகவும் திட்டமிட்ட ஒரு படைப்பு என்பதில் முதலிடத்தைப் பெறுகிறது. தம்பதிகளுக்கிடையில் நான்கு சுவர்களுக்கு மத்தியில் இடம்பெறும் விடயங்களைக் கூட, முதலாவது அத்தியாயத்தில் நாகூக்காக வெளியிட்ட அதேசமயத்தில், 2ம் அத்தியாயத்தில் தாம் ஒரு தகவல் தொழில்நுட்ப நிபுணர் மாத்திரமல்ல இலக்கியத்திலும் - மகாவித்துவான் கணேச ஐயர் மற்றும் மஹாஸ்ரீ சுவாமிநாத தம்பிரான் சுவாமிகள், சமஸ்கிருத பேராசிரியர் ஸ்ரீராமையர் ஆகியோரின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும் அவர் நிரூபித்துள்ளார். புராதன கால வரலாற்றையும், சமகால பிரயாண நிகழ்வுகளையும் சாதுரியமாக அதேசமயத்தில் ருசிகரமாக இணைத்து கட்டுரையை கொண்டு செல்லும் பாங்கு எல்லோருக்கும் வந்துவிடாது.

ஞானம் வெளியீட்டுடன் தொடர்புடைய அனைவருக்கும் பாலச்சந்திரனுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்கள்.

S.நடராஜன், அன்டர்சன் மாடிவீடு, கொழும்பு - 05.

எமது மலையக மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்து மலையக கல்விக்காக தன்னையும் தன் துணைவியாரையும் அர்ப்பணித்து 40 ஆண்டுகள் கடும் உழைப்பின் பின் தொழிலில் ஓய்வு எடுத்தாலும் எழுத்துலகில் ஓயாது உழைத்து வரும் ஒரு சிறந்த கல்விமானின் வரலாற்றை சுருக்கமாகவும் அவரின் பட்டத்தை முகப்பு அட்டையிலும் பிரிசுரித்து வெளியிட்டுள்ள ஞானம் சஞ்சிகையின் நிர்வாகக் குழுவின் ஆசிரியர்களுக்கு எனது நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

கவிஞர் குறிஞ்சி நாடனின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தை சுருக்கமாக, தனக்கே உரிய பாணியில் சிறந்த சொல் நயத்துடன் எழுதியுள்ளார் நண்பர் மு.பொன்னுத்துரை

- அ.வைத்தியலிங்கம், இந்து பவன், மீபீட்டி, நாவலம்பிட்டி.

'ஞானம்' இதழ் 139ல் பிரசுரமான அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2011ல் முதற் பரிசு பெற்ற அகளங்களின் 'முற்றத்துக் கரடி' சிறுகதை உள்ளத்தைத் தொட்டது. ஈழப்போர் உக்கிரமடைந்த காலத்து நாணுவ நடவடிக்கையையும், வயது வித்தியாசமின்றி முதியோர் என்று கூட மதிக்காத பேரினவாத செருக்கையும், அதனால் மனம் நொந்து போய் பரிதவிக்கும் பம்பைமடுக் கிராமத்தின் ஒரு வீரபுருஷனின் தலைக்குனிவையும் அழகாகச் சித்தரித்துள்ளார். அந்தக் கிராமத்தில் விளையும் பழுவைக்கள், தானியங்கள் கிடைக்கும் மாமிச உணவுகள் என்றொரு பட்டியலையே சுட்டும் ஆவணப் பெட்டமாகவுள்ளது. பாராட்டுக்கள்- திரு.ஞா.பாலச்சந்திரனின் 'அங்கோர்' உலகப் பெருங்கோயில் பயண இலக்கியக் கட்டுரைத் தொடர் விழிப்புறப்பாக நகர்கிறது. வாசகர் உள்ளத்தைக் கவரும் விதமாக நகைச்சுவை இழையோட எழுதுவது ரசிக்கத்தக்கது. புலிக்கும் பிறந்தது பூனையாவதெங்ஙனம்?

யாழ்ப்பாணத்துக் கறுத்தக்கொழும்பின் படைப்பியல்புக் கட்டுரையின் ஞாபகம் மனதை விட்டகலு முன்னரே இதழ் 140ல் பல்வகை முருங்கைக் காய்கள் பற்றிய திரு.ஆசி.கந்தராஜாவின் படைப்பியல்புக் கட்டுரை தொடங்கியிருக்கிறது. மேலும் பல அரிய சுவையான கட்டுரைகளைத் தருவாரென நம்புகிறேன். தரவேண்டும்.

இளைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த ப. சுமனின் 'மலையகத் தமிழர் நாட்டார் பாடல்கள்' பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொடர் ஆரம்பமே பிரகாசிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. இவரது மொழி நடைபுடும் நயக்கத்தக்கதே.

'ஜீவந்தி' சஞ்சிகையில் தங்கள் அனுபவத் தொடரின் அடுத்த அத்தியாயத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன். நன்றி.

கண.மகேஸ்வரன், நெல்லியடி.

இனிய தமிழர் தின வாழ்த்துக்கள். ஞானம் ஜனவரி 2012இதழ் - இணைய தளத்தில் வாசித்தேன். அதற்கு முன்னர் நண்பர், கே.ஜி.மகாதேவா அவர்கள் 'ஞானம்' இதழில் எனது கதை பிரசுரம் ஆகியுள்ளது பற்றித் தெரிவித்தார்கள். 'ஞானம்' இதழில் எனது கதை பிரசுரம் செய்தமைக்கு தங்களுக்கும், இதழ்க் குழுவினருக்கும் நன்றிகள் என்றென்றும். 'ஞானம்' இதழில் எனது கதை - பிரசுரம் ஆகியுள்ளமைக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவுண்டா என்ன? அருமையான ஓவியம் கதைக்கு மேலும் வலுவூட்டுகிறது. சிறப்பான வடிவமைப்பும் கூடுதல் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

எமது ஓவியா பதிப்பகம் வெளியீடான 'சுந்தரன் கவிதைகள்' நூல் விமர்சனம் - 'நூல் அறிமுகம்' பகுதியில் திரு.குறிஞ்சிநாடன் அவர்களால் சிறப்பாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவருக்கும், தங்களுக்கும் பதிப்பகம் கார்ப்பில் எமது நன்றிகள் என்வென்றும் நன்றி.

கவிஞர்.வதிலைபிரபா, தலைவர், உலகத்தமிழ்ச் சிறுத்திழைகள் சங்கம், தமிழ்நாடு

கடந்த மாத ஞானம் இதழில் READERS DIGEST சஞ்சிகை பற்றிய தவறான விளக்கம் ஒன்றினை வாசகர் கடிதம் பகுதியில் ஓர் அன்பர் குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்தச் சஞ்சிகை பொதுமக்களுக்குரிய ஓர் ஆய்வுச் சஞ்சிகை அன்று. கனதியான விஞ்ஞான விடயங்கள் அதிற் பேசப்படுதல் இல்லை. அவை பற்றிய மேலோட்டமான கருத்துக்களே வாசகர்களுக்குத் தரப்படுகின்றன என்பது வெளிப்படையான உண்மை. அச்சஞ்சிகையை வாசிப்பவர்களுக்கு இது நன்கு தெரியும்.

சபா ஜெயராசா

ஞானம்... ஜனவரி இதழில் மலையத்தின் மூத்த கவிஞர் குறிஞ்சிநாடன் அட்டையில் இடம் பெற்றிருந்தார். அவரைப் பற்றிய குறிப்புகளை கே.பொன்னுத்துரை. இரத்தின சுருக்கமாக எழுதியிருந்தார். இன்றைய இளைய மலையக தலைமுறையினர் இவரைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இன்று அவர் நூல்களை தேடி வாசிப்பதை வளர்ந்து வரும் சமூகம் வழிகாட்டியாக கொள்ள வேண்டும். ச.முரளிதரன் கவிஞர் மாத்திரமல்ல தரமான திறனாய்வாளர் அவர் தொடர்ந்து எழுத வேண்டும். சிற்பி எழுதும் 'கலைச் செல்வி காலம்' இந்த இதழின் நிறைவு பெறுகிறது. இது நூலாக வெளிவர வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். 'இதழியல்' படிப்பவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் - 'ஞானம்' இதனை நூலாக கொண்டு வரவேண்டும். ஞா.பாலச்சந்திரனின் 'கம்போடிய பயண அனுபவம்' நூல்களே நேரில் சென்று பார்த்தது போல இருக்கிறது. அனுபவம் தொடரட்டும். மற்றும் சிறுகதை, கவிதை, பதி எழுத்துக்களை படித்து, பாதுகாக்க வேண்டிய சஞ்சிகையாக உள்ளது ஞானம். அதன் பணி தொடர வாழ்த்துக்கள்.

அந்தனி ஜீவா, கொழுந்து ஆசிரியர்.

இரண்டு சிறுகதைகள். ஒரு மொழிபெயர்ப்புக் கதை இவை யாவும் நன்றாக இருந்தன. கண.மகேஸ்வரன் மற்றும் ஜீவகுமாரனது படைப்புகள் மனிதனின் அந்திமகணநேர உணர்வுகளைப் பேசுவவை. இருந்த போதும் அவை ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று மாறுபட்ட கோணங்களை வெளிப்படுத்தும் படைப்புகளாக அமைந்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஒன்று 90 வயதில் இயற்கை மரணத்தை எதிர்நோக்குபவனும் மற்றொன்று 50களில் புற்றுநோயின் தாக்கத்தால் மரணமடைபவனும் தமது வாழ்வின் நடப்புகளை தாமே நியாயத் தராசில் போட்டு அலசுகின்றனர். சுவாரஸ்த்துடன் படிப்பினையும் கலந்த நல்ல படைப்புகள்.

ஞா.பாலச்சந்திரனின் பயணக்கட்டுரை புத்தனுவத்தைத் தருகிறது. கல்கி, மணியன் என பலரது பயணக்கட்டுரைகளை சிறுவனாகவும் வாலிபனாகவும் படித்தது ஞாபகத்திற்கு வந்தாலும், இது இளைய பரம்பரையினரின் புதிய பார்வை. விஞ்ஞான இணைய அறிவுகளுடன் சரித்திரம், பூகோளவியல், வானியல், போன்ற பல கலந்த தரவுகளுடன் புதிய வடிவில், மாற்று நடையில் இரசிக்கத்தக்கதாக உள்ளது. பல புதிய தகவல்களை அறிந்துகொண்டேன்.

ஆசி கந்தராசாவின் எழுத்து எனக்கு எப்பொழுதும் பிடித்தமானது. தனது கற்பித்தல் நெறி சார்ந்த பல விஞ்ஞானத் தகவல்களை நாளாந்த வாழ்பவனுபத்துடன் இணைக்கும் வித்தை தெரிந்தவர். மாம்பழத்தினதும் முருங்கைக்காயினதும் மகத்துவங்கள் நாக்கிற்கு மட்டுமின்றி, அவரால் எமது மூளைக்கும் இலக்கிய ரசனைக்கும் சுவையாகிறது.

ஒரு விடயத்தை படைப்பாளிகளுக்கும், சஞ்சிகை ஆசிரியர்களினதும் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இது அவசர யுகம். நீண்ட படைப்புகளுக்கான காலம் அல்ல. சுருக்கமான சுவாரஸ்யமான தெளிவான செறிவான படைப்புகளையே வாசகர்கள் நாடுகிறார்கள். அவ்வாறு படைப்புகளைக் கொடுக்க படைப்பாளிகள் முனைய வேண்டும்.

நல்ல படைப்பிற்கு பக்க அளவு ஒரு தடைக்கல்லாக இருக்க முடியாது என்பது உண்மையாயினும் நுகர்பவர்களின் உணர்வுகளையும் ரசனையும் இன்றைய சூழலில் புரிந்து கொள்வது அவசியம்.

எம்.கே.முருகானந்தன்.

டிசம்பர் ஞானம் இதழ் பார்த்தேன்.படித்தேன். சுவைத்தேன். ஒவ்வொரு முறையும் புதிது புதிதாகப் பல விடயங்களை ஞானத்தின் மூலம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. காலத்தின் தேவையறிந்து, தமிழ் மக்களை நெறிப்படுத்தும் ஆசிரியர் தலையங்கம் மிகவும் பெறுமதிவாய்ந்ததாயுள்ளது. பாலச்சந்திரனின் "அங்கோர்" கம்போடிய பயணக்கட்டுரை அருமையாக இருக்கிறது. பயனுள்ள விடயங்களை உள்ளடக்கி ஆங்காங்கே நகைச்சுவை தழும்ப அமைந்திருப்பது சுவைத்தின்புற வைக்கிறது. சை.பீரமுக்கமது அவர்கள் தருகின்ற அவரது பசுமையான நினைவுகள், வியத்தகு நிகழ்வுகளாகவுள்ளன. இன்னும் எவ்வளவு நிகழ்வுப் பொக்கிஷங்களை நெஞ்சுக்குள் நிறைத்து வைத்திருக்கின்றாரோ? திறந்து காட்டினால் பார்த்துக் களிக்கலாம். வளமையான சிறப்புக்களோடு டிசம்பர் இதழ் மேலும் வளப்பாக இருக்கிறது.

- சட்டத்தரணி பாடும்மீன் சு.ஸ்ரீகந்தராசா, அவுஸ்திரேலியா.

திருமண சேவை

தங்கள் தேடல்

உள் நாட்டிலா, வெளிநாட்டிலா?
கணக்கியலாளரா, பொறியியலாளரா, வைத்தியரா, வேறு தொழியியலாளரா?
எந்நாடாக இருந்தாலும், எத்தொழியியலாளராக இருந்தாலும்
சுலபமான சுயதொர்வுமுறையில் தொர்வு செய்து
குரும்பசிட்யூர், மாவெழு வேல் அமுதனே!

வீவரங்களுக்கு

திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலை 4.30 - 7.30 மணிக்கு உள்ளேயோ, சனி, ஞாயிறு நண்பகல்
11.00 - 2.00 மணிக்கு உள்ளேயோ
சர்வதேச - சகலருக்குமான, மூத்த - புகழ் பூத்த, திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர்
“தனிமனித நிறுவனம்”, வேல் அமுதனைத் தொடர்பு கொண்டு விசாரித்தறிகு!

தொலைபேசி

4873929 / 2360488 / 2360694

சந்திப்பு

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறை

முகவரி

8-3-3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு எதிராக, நிலப்பக்கம்,
33 ஆம் ஒழுங்கை வழி) 55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு 06.

வாடிக்கையாளர் புதிய வரவுகளின் முக்கிய விவரங்களை
வேல் அமுதனின் அலுவலக நேரம் தொலைபேசி ஊடாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

தரமான சுவையான ஐஸ்கிரீம் வகைகளுக்கு

RIO ICE CREAM

120, SEA STREET,
NEGOMBO,
TEL NO.: 031 2225100

R. JEYACHANDRAN

With Best Compliments from

**உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பேசுகட்டிவும் தான் !**

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
TEL : 0094-081-2420574, 2420217. FAX: 0094-081-2420740
Email: luckyland@sltnet.lk